

Zavjetni odnosi

***Voljeti Jahvu i svoje
bližnje kao same sebe***

OD

APOSTOL NORMAN WILLIS

Zavjetni odnosi, Verzija 1.45
Uradio Norman B. Willis.
Autorska prava © Nazarene Israel, 6022 (2022)
Dobra upotreba dopuštena.

Za prijedloge ili komentare kontaktirajte E-adresa:
contact@nazareneisrael.org

Za više informacija ili doprinos Njegovom radu posjetite
nas na webu: nazareneisrael.org

Neka se proslavi ime Jahve.
U Yeshua ime, amein.

Sadržaj

Predgovor	5
Bilješke autora	7
Zamislite sebe kao princa	9
Srce mudrosti	19
Imaš slomljenost?	31
Ne gasi Duh	43
Rodne uloge u Kraljevstvu	57
Apstinencija, celibat i nazireji	71
Poliginija, konkubine i kraljevstvo	107
Jahvino srce u braku	139
O Oprostu	173
Lashon Hara: Zli jezik	187
Proces po Mateju 18	205
Preljub i Matej 18	223

Predgovor

Shalom Nazarećanin,

Čitatelji me ponekad pitaju koju verziju Svetog pisma koristim. Osim ako nije drugačije navedeno, općenito sam počeo s verzijom New King James. Točan je u 99 posto svih slučajeva, osim činjenice da skrnavi (tj. ne koristi) prava hebrejska imena. Stoga ispravljam imena u hebrejske oblike i ističem gdje god se drugo razlikuje od izvornih tekstova.

Priroda ove studije zahtijeva da se puno usredotočimo na ona mjesta gdje je tekst pogrešno preveden. Ukazujući na pogreške u prijevodu, pokušao sam prikazati izvorne tekstove uz engleski, kako bi čitatelj mogao sam provjeriti stvari. Hebrejski je citiran iz hebrejskog masoretskog teksta. Iako nije original, to je tekst koji najčešće koriste naša braća i sestre u Judi. Moj razlog za korištenje tiskanog slova (umjesto aramejskog skripte Estrangelo) je jednostavno taj što skripta Estrangelo može biti vrlo nepoznata i teško čitljiva, a tiskana slova jednako dobro govore o tome.

Konačno, iako se od mene često traži da navedem fusnote u zapadnom stilu (i druge križne reference u zapadnom stilu), obično sam izbjegavao ovu praksu. Vjerujem da je Sveto pismo najviši i najbolji autoritet u svim pitanjima doktrine. Ako netko ne može razumjeti stvar samo gledajući relevantni odlomak Svetog pisma, zašto se onda pozivati na čovjekove riječi?

U prošlosti su i Efrajimci i Židovi obraćali više pažnje na riječi ljudi nego na Elohimovu riječ. Vjerujem da je ovo pogrešno. Stoga je moj pristup jednostavno pokazati što stoji u Jahvinoj riječi, a zatim dati dovoljno komentara da

pokažem kako se stihovi međusobno odnose. Moja je nada u tome da navedem ljude da se usredotoče na Njegove riječi, a ne na moje vlastite.

Ovaj svezak zbirka je starijih studija koje su u prošlim godinama izvorno objavljene kao samostalni članci. Svaki je članak trebao biti čitan kao samostalan članak, tako da postoji ponavljanje između poglavlja. Formatiranje nekih članaka je starije, ali je sadržaj još uvijek dobar. Molim vas da se molite Ocu, zamolite ga da učini da sve dokažete i čvrsto se držite samo onoga što je dobro. Uvijek nastojimo učiniti naše studije boljim i točnijim, stoga pošaljite sve komentare ili ideje za poboljšanje na contact@nazareneisrael.org

Neka nas Jahve sve uvede u svoju savršenu istinu.

Norman B. Willis
U Disperziji
2019. CE (+/- 6019 HRT)

Bilješke autora

Zašto knjiga studija o zavjetnim odnosima? Na kraju dana, Jahvino kraljevstvo je Njegov narod. Način na koji se Njegovi ljudi ponašaju prema njemu i jedni prema drugima definira stanje Njegovog kraljevstva.

Kad bismo svi voljeli Jahvu sa svime što imamo, i voljeli svoje bližnje kao što volimo sebe, kraljevstvo bi palo zajedno kao samosastavljajuća zagonetka.

Jedan od mojih snova je da svi mi kao Njegov narod shvatimo ozbiljno ne samo Veliko zapovijedi, već i dvije najveće zapovijedi, i podučavamo našu djecu da čine isto.

Matityahu (Matej) 22:37-40

37 Ješua mu reče: 'Ljubi Jahvu, svoga Boga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim svojim umom.'

38 Ovo je prva i velika zapovijed.

39 I druga je slična: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.'

40 O ovim dvjema zapovijedima visi sva Tora i proroci."

Neka tako bude i u naše vrijeme, amein.

Zamislite sebe kao princa

Zamislite da ste vi i vaša obitelj na večeri u vašem domu. Čudan čovjek ulazi u vašu kuću, sjeda za vaš stol i počinje jesti vašu hranu. Kad ga pitate što, zaboga, misli da radi, on vam kaže da “gradi vaše kraljevstvo”.

Veliki ste u ljubaznosti, opraštanju i dobročinstvu, pa ste mu dopustili da ostane, samo za sada. Međutim, on iz dana u dan sjedi za vašim stolom, postavlja razna pitanja i jede vašu hranu. Nikada ne pomaže s računima za namirnice, nikad ne čisti za sobom i nikada se ne nudi da vam pomogne oko kuće.

Neprestano uzima ono što je besplatno, postavlja puno pitanja i nudi mnogo mišljenja. Svaki dan kada se ljubazno raspitate kada će početi raditi nešto da vam pomogne zauzvat, on vas ili gleda radoznalim pogledom ili se naljuti i viče. Koliko će proći prije nego što nazovete hitnu i da se ovaj čovjek prisilno udalji iz vašeg doma?

Uzmimo drugi scenarij. Čovjek se pušta u palaču kralja Davida, sjeda za stol kralja Davida i počinje se hraniti. Dan za danom, sve što radi je sjedi i jede. Daje svakakve neželjene savjete, a da ne razumije kako zapravo funkcionira dvor kralja Davida, ali nikada ne čini ništa što bi kralju Davidu zaista pomoglo u širenju Davidova carstva. Kada ga kralj David pita kako mu namjerava pomoći da proširi svoje carstvo, on ga samo neprijateljski pogleda. Koliko dugo će kralj David pustiti ovog čovjeka da živi?

Sada zamislite da se čovjek upusti u Jahvinu prijestolnu sobu na nebu, sjedne za Jahvin stol i počne jesti. Ovaj čovjek nikada nije učinio ništa opipljivo da pomogne u

izgradnji Ješuinog carstva na zemlji, a ipak smatra da je njegovo pravo jesti za Jahvinovim stolom. Kad su ga pitali zašto, kaže da se svaki tjedan “nahranio” subotom.

Jahvin stol je vrlo dugačak, ali ipak ima samo toliko mjesta. Da bi ovaj čovjek zauzeo mjesto, mora stajati jedan od patrijarha, jedan od izraelskih pravednih kraljeva, jedan od Jahvinih proroka ili jedan od Ješuinih apostola.

Da si Jahve, što bi učinio? Biste li učinili da jedan od patrijarha, jedan od pravednih izraelskih kraljeva, jedan od vaših proroka ili jedan od apostola vašeg Sina napusti stol, samo da bi ovaj čovjek mogao sjesti? Ili ne biste radije vidjeli ovog čovjeka vezanog po rukama i nogama i bačenog u vanjsku tamu?

Nagrada na temelju čega?

Što biste učinili da je ovo vaša vlastita kuća?

Vrlo malo vjernika pošteno živi svoj život kao što su to činili apostoli, ostavljajući sve da vrše Njegovu volju. Ipak, većina vjernika vjeruje da će dobiti iste nagrade kao i apostoli, jednostavno zato što su se “nahrinili” subotom. Ali ima li ovo doista smisla?

Primaju li oni koji čitaju o dobrim djelima drugih obično iste nagrade kao oni koji su zaista činili dobra djela? Ili obično dobivaju istu nagradu kao i oni koji su radnicima pomogli u radu? Da li Jahve dijeli nagrade samo za jelo?

Nagrada na temelju radova

Vrlo malo vjernika posveti cijeli svoj život unapređenju Njegovog carstva ovdje na zemlji. Vrlo malo vjernika pokazuje istu odanost dužnosti kao kralj David,

Jeremija, Ezekiel i apostoli, a ipak se čini da ti isti ljudi vjeruju da će biti dio Njegove zaručnice.

Što nije u redu s ovom slikom? Zašto su očekivanja većine vjernika od njihove nagrade tako u potpunosti u suprotnosti s njihovim doprinosima u izgradnji Njegovog carstva? Kako ne mogu niti raditi, niti pomoći onima koji rade, a da očekuju nagradu samo za hranjenje?

Hitgalut (Otkrivenje) 20:12-13

12 I vidio sam mrtve, male i velike, kako stoje pred Elohimom, i knjige su se otvorile. I otvorena je još jedna knjiga, a to je Knjiga života. I mrtvima se sudilo prema njihovim djelima, prema stvarima koje su zapisane u knjigama.

13 More je predalo mrtve koji su bili u njemu, a Smrt i Had predali su mrtve koji su bili u njima. I suđeno im je svako prema svojim djelima.

Zašto postoje tako velike razlike između percepcije i stvarnosti? Zašto se čini da Njegov narod vjeruje da može živjeti svoje živote u svijetu, a ipak se smatra da su ih položili?

Kako to da mnogi u Efrajimu ne žele pomoći Njegovom svećeništvu da spoji Efrajimov štap, a ipak očekuju da će primiti istu vječnu nagradu kao da su cijeli svoj život posvetili širenju i unapređenju Njegovog carstva?

Svježi pogled na nevjestu

Većina kršćana oduvijek je bila poučena da sve što moraju učiniti kako bi bili uzeti kao dio Njegove nevjeste je samo "vjerovati" u Ješuu (u intelektualnom smislu). Koliko smo puta čuli da propovjednici govore: "Samo zazovi ime Isusovo i bit ćeš spašen!" Međutim, je li to

ono što Sveto pismo doista uči? Ili nema nečeg više od toga?

Čudno, barem sudeći po njihovom ponašanju, čini se da većina Mesijanaca (pa čak i neki Nazarejani) vjeruje da sve što trebaju učiniti jest prihvatiti Ješuu kao Mesiju, a zatim držati subotu i praznike. Čini se da vjeruju da odabirom i odabirom zapovijedi koje žele držati (tj. što god im je lako), automatski postaju dio Njegove zaručnice. Sveto pismo to ne uči.

Sveto pismo uvijek iznova uči da postoje različite razine nagrade za različite razine žrtve i služenja. Kao što ćemo pokazati u poglavlju "[Srce mudrosti](#)", oni koji aktivno ne proširuju i ne proširuju Njegovo carstvo, neće ga ni ući u kraljevstvo, pa zašto bi ga onda učinili nevjestom?

I zašto oni koji se trude manje od svojih truda vjeruju da će jesti za kraljevim stolom ili ući u kraljeve svadbene odaje? lako bi mogle ući u kraljevstvo, zašto bi bile dio Njegove zaručnice?

Razmislite o tome: u svakom kraljevstvu postoji mnogo različitih položaja. Tu su kuhari, službenici, vozači, farmeri, liječnici, odvjetnici, ministri, službenici, kurtizane, pa čak i dvorska luda. lako su sve to plemenita zanimanja, jesu li sve ovo mladenka?

Ili nije vjenčanje rezervirano samo za one koji teže?

Trčimo našu najbolju utrku

Doista, apostol Šaul (Pavao) nas uči da ne smijemo sjediti i samo pretpostaviti da je naš ulazak u Njegovo kraljevstvo osiguran. Umjesto toga, trebamo davati sve

od sebe za Njegovo kraljevstvo u svakom trenutku, kao da trčimo.

Qorintim Aleph (1. Kor) 9:24

24 Ne znaš li da od onih koji trče u trku, dapače, svi trče, ali samo jedan dobiva nagradu? Trčite na takav način da možete dobiti.

Sukladno tome, dok će biti mnogo onih koji mogu ući u Njegovo kraljevstvo, da bi se udali, netko mora dati sve što ima u Njegovu službu (i bez razmišljanja o sebi). Čovjek mora usrdno nastojati učiniti sve što je u njegovoj moći da služi Njemu i Njegovom narodu.

Iz Njegove perspective

Većina nas poznaje koncept slobodnog tržišnog gospodarstva. Da bi se uspjele u slobodnom tržišnom gospodarstvu, mora se nekako osigurati "najbolji" proizvod. Na ovaj ili onaj način čovjek mora pružiti najbolju kvalitetu, najbolju cijenu, najbolju uslugu ili na neki drugi način u nečemu mora biti „najbolji“, da bi uopće mogao doći do posla.

Je li drugačije s Yeshuom? Kao Kralj kraljeva, ne traži li i "najbolje"? Ili zašto bi se Kralj kraljeva oženio nečim manje od "najboljih od najboljih"?

Stavite se na trenutak u Yeshuine sandale i pogledajte kakav biste odabir mladenke napravili. Zatim se zapitajte: "Kakva sam ja za njega nevjesta, zapravo?"

Zamislite sebe kao princa

Zamislite na trenutak da ste princ. Vaš otac kralj uskoro će vam dati apsolutnu vlast nad kraljevstvom.

Kada preuzmete kontrolu nad svojim kraljevstvom, morat ćete dodijeliti položaje na svom dvoru. Imate mnogo kandidata, ali da biste bili mudri, trebali biste odabrati samo one koji su prethodno pokazali svoju predanost služenju vašem ocu. Štoviše, otac vas poziva da se vjenčate i uskoro ćete morati odabrati barem jednu nevjestu. Budući da ste apsolutni monarh, možete uzeti koliko god želite (ili manje) mladenki. Vaša odluka je apsolutna i konačna.

U vašem kraljevstvu koje uskoro dolazi ima mnogo djevojaka koje sanjaju da postanu vaša nevjesta, ali znate da morate birati mudro. Postavlja se pitanje, mladi prinče, koju (ili one) biraš?

Prva djevojka se nakloni i pocrveni kad kaže da te voli. Cijeli dan misli na tebe s ljubavlju i troši sav svoj novac i vrijeme trudeći se da unaprijedi tvoju vladavinu. Svaki dan čita transkripte vaših govora, pokušavajući zapamtiti što ste rekli, kako bi mogla podučavati vaše riječi druge. Dala je sve što ima u vašu službu i neprestano traži načine da uvjeri druge da vas cijene jednako kao i ona. Jasno je da te ova djevojka voli.

Druga djevojka također kaže da te voli. Ona odaje počast, ali i dodatno vam daruje te pokušava pomoći onima koji rade za vas koliko god može. Svim svojim prijateljima govori koliko te voli, pa čak i sklada pjesme o tebi u svoje slobodno vrijeme (i podučava te pjesme drugima).

Treća djevojka ti kaže da te voli, ali vidiš da nije baš sretna zbog plaćanja počasti. Iako bi voljela biti vaša supruga, ne možete se otarasiti osjećaja da ona zapravo ne želi učiniti ništa više da pomogne u izgradnji vašeg kraljevstva nego što stvarno mora. Ona rado jede za

vašim stolom, ali dok pjeva pjesme koje drugi komponuju, ne čini to baš sa srcem.

Četvrta djeva glasno protestira da te voli, ali nikada ne odaje počast i nikada ne pomaže vašim službenicima u njihovom radu. Ona počiva u danima koje si ti izdvojio, i pjeva pjesme o tebi na taj dan, ako netko drugi vodi. Obožava jesti za subotnjim stolom, ali kad god je netko upita zašto ne plaća potrebnu počast, žarko odbrusi da bi trebalo biti očito koliko vas stvarno voli.

Peta djevojka je ostatak svog života posvetila pričanju drugim ljudima o tebi. Putovala je u daleke zemlje, pretrpjela mnoge nevolje i mnogima je rekla kako si divan princ i kakav ćeš uskoro biti veliki kralj. Čak je provela vrijeme u zatvoru jer je pokušavala uvjeriti građane drugih nacija da se trebaju zakleti na vjernost vama (a ne svom sadašnjem kralju ili zastavi). Ova djevojka je dala svoj život za vas i čak je pretrpjela krvava mučenja u dalekim mjestima za vašu dobrobit.

Šesta djevojka rado odaje počast, i pomaže vašim ministrima i dužnosnicima u njihovom radu. Povremeno vam šalje i darove, a posebno je otišla da unajmi odvjetnika da izvuče petu djevojku iz zatvora.

Sedma djevojka ne daje redovite poklone, ali vam s vremena na vrijeme šalje male darove. Pjeva u lokalnom zboru, a voli se sastajati i družiti s drugima koji jedu čistu hranu subotom.

Osim ovih sedam djevojaka, postoje tisuće drugih žena koje bi voljele biti vaša kraljica. Neki od njih plaćaju svoj redoviti počast, a neki ne. Neki od njih drže tvoje zapovijedi, a neki ne. Iako duboko volite svakog od svojih podanika i rado biste dali svoj život za njih, ne

možete uzeti sve te djevojke za svoju kraljicu. Ne treba vam mnogo nevjesta, samo čiste.

Dakle, pitanje je, mladi prinče, sljedeće: Koju od ovih djevojaka ćeš uzeti za svoju ženu (ili žene)? Zapamtite da morate birati mudro, jer vaš otac zabranjuje razvod. Ako se oženiš krivom ženom, ona je zauvijek tvoja (zato biraj mudro).

Yeshuin izbor

Kao novookrunjeni kralj, imat ćete i mnoge druge poslove koje trebate ispuniti u svom kraljevstvu, osim ručnog odabira svoje nevjeste. Koju ćete od ovih djevojaka dodijeliti da radi u polju, u pekari ili u štali? Koje ćete od ovih djevojaka dodijeliti da rade u ovim područjima? A koju ćete od ovih mladih žena uzeti za svoju kraljicu?

Draga braćo i sestre, nije li to upravo ona vrsta odluke koju će Ješua morati donijeti sa svakim od nas na Sudnjem danu? Pa se sada zapitajte, koji ste tip djevojke (zaista)? Činite li sve što realno možete da pomognete svom princu da izgradi svoje carstvo? Bez obzira na vaš sadašnji položaj, činite li sve što možete da pomognete svom princu da postane kralj nad uvelike proširenim carstvom? Ili samo sjediš za Njegovim stolom, hraniš se i čekaš vjenčanje?

Na Zemlji, kao što je i na Nebu

Ono što će Ješua tražiti u svojoj nevjesti vjerojatno je isto što bismo vi ili ja tražili u nevjesti. Ti ili ja bismo tražili nekoga tko nas toliko voli da neprestano traži ugodne i ugodne načine da nam pomogne da izgradimo našu kuću.

Stoga se ponovno zapitajte ove subote: „Činim li stvarno sve što mogu da pomognem Ješui da izgradi svoju kuću? Ili samo sjedim za Njegovim stolom i hranim se?”

Ovdje je u pitanju vaše vječno spasenje, pa ako doista cijenite pomisao da ćete biti zaručni zauvijek, zašto mu onda ne biste olakšali njegovu odluku? Zašto ne počnete davati sve za Njega, baš sada?

Qorintim Aleph (1. Kor) 9:24

24 Ne znaš li da od onih koji trče u trku, dapače, svi trče, ali samo jedan dobiva nagradu?

Trčite na takav način da ga možete dobiti.

Srce mudrosti

U Psalmu 90, Moshe HaNavi (Mojsije prorok) pjeva psalam Jahvi, svom Stvoritelju.

Tehillim (Psalmi) 90:10-12

10 Dani našega života su sedamdeset godina; ali ako su zbog snage osamdeset godina, Ipak je njihovo hvalisanje samo trud i tuga; Jer ubrzo je prekinut, a mi odletimo.

11 Tko zna snagu gnjeva tvojega? Jer kakav je strah od tebe, takav je i tvoj gnjev.

12 Tako nas nauči da brojimo svoje dane, da dobijemo srce mudrosti.

Mošeova molitva bila je da nas Jahve nauči da brojimo dane kako bismo stekli srce mudrosti.

Ali što je Moshe time htio reći? Kako će nas brojanje dana dovesti do stjecanja srca mudrosti?

Hajdemo naprijed i brojimo svoje dane, tako da možemo saznati što je Moshe mislio. Možda ćemo kao rezultat brojanja naših dana i mi steći ovo srce mudrosti. Ali kako da brojimo svoje dane?

Počnimo s brojanjem koliko ih imamo.

Trideset tisuća dana

Mošeova pjesma nam govori da će prosječni Izraelac doživjeti otprilike sedamdeset godina. Međutim, ako smo jaki, možda ćemo doživjeti osamdesetu.

10 Dani našega života su sedamdeset godina; ali ako su zbog snage osamdeset godina, Ipak je

njihovo hvalisanje samo trud i tuga; Jer ubrzo je odsječen, a mi odletimo.

Dok u zapadnom rimskom (gregorijanskom) kalendaru ima 365 dana, u hebrejskoj kalendarskoj godini ima samo 360 dana. Međutim, kako bi se prilagodio početku sezone uzgoja poljoprivrede u Izraelu, hebrejski kalendar svako toliko dodaje prijestupne mjesece. U tom slučaju, tijekom tisućljeća, prosječna godina iznosi oko 365,25 dana; upotrijebimo taj broj ovdje.

Ako bismo trebali živjeti 70 godina (stih 10), tada će s 365,25 dana godišnje većina nas živjeti otprilike 25 568 dana.

$$70 \times 365,25 = 25.568$$

Zaokružimo ovaj broj na 26.000.

Ako bismo doživjeli 80 godina (zbog snage), tada ćemo živjeti otprilike 29.200 dana.

$$80 \times 365,25 = 29.200$$

Zaokružimo ovaj broj na 30.000.

Dakle, prema Svetom pismu, većina nas će živjeti životni vijek ne duži od tridesetak tisuća dana. Naš osobni (individualni) životni vijek može u prosjeku malo veći ili manji od ovoga, ali poanta je da su naši dani ograničeni i ograničeni.

Ali kako nam spoznaja da su naši dani ograničeni i ograničeni pomaže da steknemo srce mudrosti? Odgovor ima veze s našom vječnom nagradom.

Zarađivanje naše nagrade

Nema sumnje da je spasenje besplatan dar. Sveto pismo je jasno da spasenje dolazi milošću kroz vjeru, a čak ni vjera koja nam je dana nije naša vlastita djela. Čak je i to dar Elohima (kojega nismo dostojni).

Efežanima (Efežanima) 2:8-9

8 Jer naklonošću (ili milošću) ste spašeni kroz vjeru, i to ne od vas samih; to je dar Elohima,

9 nije od djela, da se nitko ne bi hvalio.

Nijedan se čovjek nikada ne bi trebao hvaliti; naše spasenje nije nešto što smo zaslužili.

Pa ipak, u isto vrijeme, Sveto pismo također je vrlo jasno da, iako je naše spasenje besplatan dar, nagrada koju ćemo primiti bit će određena prema našim djelima.

Hitgalut (Otkrivenje) 22:12

12 „I evo, dolazim brzo, i moja je nagrada sa mnom, da dam svakome po djelu njegovu.

Prispodoba o talentima

Štoviše, Yeshua nam kaže da ako ne koristimo svoje živote nakon spasenja da bismo Mu služili, onda možda uopće nećemo imati nagradu.

U prispodobi o talentima, Yeshua nam kaže da ako ne cijenimo svoj besplatni dar spasenja dovoljno da svoje živote nakon spasenja posvetimo služenju Njemu (i izgradnji Njegovog kraljevstva), tada se možemo samo radovati vječnoj kazni.

Dok čitate sljedeći odlomak, pokušajte razmišljati o deset talenata koje gospodar daje svojih deset slugu kao njihove živote nakon spasenja.

Luka (Luka) 19:11-27

11 A kad su to čuli, rekao je drugu prisposobu, jer je bio blizu Jeruzalema i jer su mislili da će se kraljevstvo Elohimovo odmah pojaviti.

12 Stoga je rekao:

„Neki plemić otišao je u daleku zemlju da dobije za sebe kraljevstvo i da se vrati.

13 Tako je pozvao deset svojih slugu, predao im deset min i rekao im: 'Poslušajte dok ja ne dođem.'

14 Ali njegovi su ga građani mrzili i poslali su delegaciju za njim govoreći: 'Nećemo imati da ovaj čovjek vlada nad nama.'

15 I tako je, kad se vratio, pošto je primio kraljevstvo, naredio da se pozovu k sebi ove sluge kojima je dao novac kako bi znao koliko je svaki čovjek stekao trgovanjem.

16 Zatim je došao prvi i rekao: 'Učitelju, tvoja je mina zaradila deset min.'

17 A on mu reče: 'Bravo, dobri slugo! Jer si bio vjeran u vrlo malom, imaj vlast nad deset gradova.'

Budući da je ovaj prvi sluga iskoristio svoj život nakon spasenja kako bi pridobio više duša za Ješuu, bit će nagrađen s mnogo na novoj zemlji.

18 A drugi je došao i rekao: 'Učitelju, tvoja je mina zaradila pet minas.'

19 Isto mu je rekao: 'I ti si iznad pet gradova.'

Iako nije tako uspješan kao prvi sluga, drugi sluga se također posvetio, i također će biti postavljen na mnogo na novoj zemlji (prema njegovom radu).

20 Tada je došao drugi i rekao: 'Gospodaru, evo tvoje mine, koju sam čuvao u maramici.'

21 Jer ja sam vas se bojao jer ste strog čovjek. Skupljate ono što niste položili i žanjete ono što niste posijali. '

22 A on mu reče: 'Iz tvojih ću ti usta suditi, ti zli slugo! Znali ste da sam strog čovjek, skupljajući ono što nisam položio i žanjem ono što nisam posijao.

23 Zašto onda nisi stavio moj novac u banku, da sam ga pri dolasku mogao naplatiti s kamatama? '

Što Ješua znači: "...stavi svoj novac u banku, da bih ga prilikom dolaska mogao pokupiti s kamatama?" Je li moguće da je Ješua mogao reći: "Zašto nisi pomogao onima koji rade posao, tako da se tvoja mina mogla upotrijebiti za pomoć u izgradnji Mog kraljevstva?"

24 I reče onima koji su stajali u blizini: 'Uzmite od njega mine i dajte je onome koji ima deset mina!'

25 (Ali su mu rekli: 'Učitelju, on ima deset min.')

26 'Jer, kažem vam, dat će se svakome tko ima; a onome tko nema oduzet će mu se i ono što ima!

Efraim je toliko dugo slušao crkvenu mantru "ljubav bez pravila" da je zaboravio tko je zapravo njegov Mesija. Zaboravio je da je Ješua Kralj koji, kao i svaki kralj, zahtijeva odanost i služenje: On obećava da će ubiti sve one koji ne posvete svoje živote služenju Njemu.

27 'Ali dovedi ovamo one moje neprijatelje, koji nisu htjeli da vladam nad njima, i pobij ih preda mnom!'"

Baš kao što Juda teško prihvaća da je Ješua Mesija, Efraimu je ponekad teško s idejom da je Mesija zapravo imperijalistički diktator koji obećava pobiti sve koji kažu da vjeruju u njega, ali koji ne koriste svoje spasenje služiti Mu.

Mesija: Sin kralja Davida

Možda je to teško probaviti, ali ideja većine Efrajimaca o tome tko žele da Mesija bude, nije ono što je Mesija zapravo rekao da jest.

Bilo je prorečeno da će Mesija biti Sin kralja Davida (npr. 2. Samuelova 7,12-15); Kralj David je bio vojni osvajač za Jahvu. Bio je to čovjek sa stavom “ne uzimajte zarobljenike”.

Šemuel Bet (2. Samuelova) 8:1-2

1 Nakon toga dogodi se da je David napao Filistejce i pokorio ih. I David uze Metheg Ammu iz ruku Filistejaca.

2 Zatim je pobijedio Moaba. Spustivši ih na tlo, odmjerio ih je linijom. S dvije linije odmjerio je one koje treba pogubiti, a jednom punom linijom one koje treba održati na životu (tj. kao robove).

Postanak 1 nam govori da se živa bića razmnožavaju po svojoj vrsti (npr. Postanak 1:24), a Juda obično shvaća da to implicira da bi Mesija također bio imperijalistički vojni diktator, baš kao i njegov praotac kralj David.

Efraimcima se to možda neće svidjeti i mogli bi pomisliti da zvuči okrutno, ali kralj David je bio imperijalistički osvajač koji nije imao zastoja u tome da ubije ili porobi svakoga tko je odbio služiti istinskom Stvoritelju neba i zemlje, Jahveu Elohimu; i da bi se njegovo Sjeme (Ješua) vrlo vjerojatno ponašalo na isti način.

Zapazite, dakle, da Ješua također govori baš onako kako bi govorio kralj David. Ješua obećava da će ubiti sve one koji odbiju posvetiti svoje živote služanju Jahvi i unapređenju Njegovog kraljevstva ovdje na zemlji.

Luka (Luka) 19:27

27 'Ali dovedite ovamo one moje neprijatelje, koji nisu htjeli da vladam nad njima, i pobijte ih preda mnom!'"

Ovo shvaćanje je u skladu s drugim Yeshuinim prispodobama koje nam govore da oni koji ne uzimaju k srcu da služe svome mužu neće biti odvedeni na svadbeni banket, već će biti odbačeni, spaljeni ili izbačeni.

Matityahu (Matej) 13:47-50

47 "Opet je kraljevstvo nebesko kao mreža koja je bačena u more i sakupila sve vrste,
48 koju su, kad je bila puna, izvukli na obalu; i oni sjedoše i skupljaše dobro u posude, a loše baciše.
49 Tako će biti na kraju svijeta. Glasnici će izaći, odvojiti zle od pravednih,
50 i baci ih u peć ognjenu. Bit će jauka i škrguta zuba."

Primijetite koliko je ovo daleko od njegovanog kršćanskog ideala "jeftine milosti". Umjesto da obećava da će prigrliti ljenčare u njihovoj taštini, Ješua obećava da će ih napustiti zbog njihove opuštenosti. Možda je ovo šok za mnoge ljude, ali zašto bi riječi iz Svetog pisma bile šok?

Djeca uče na primjeru

Baš kao što djela govore više od riječi, djeca uče gledajući i oponašajući svoje roditelje. Primjer koji roditelj daje svojoj djeci ima izravan utjecaj na njihovo ponašanje.

Dakle, kakav primjer dajemo svojoj djeci sa svojih trideset tisuća dana? Dajemo li svojoj djeci primjer kako

sebi zaslužiti vječnu nagradu? Odnosno, jesmo li učinili sve što smo mogli s mine koja se zove "danas" kako bi naša djeca naučila dobiti nagradu pravednika? A što ćemo učiniti s minom zvanom "sutra", da im pomognemo da uistinu uspiju? Možemo li još nešto učiniti?

Još uvijek se želite zabavljati?

Brate, jesi li dao svoj život Mesiji? I ako jeste, gledate li još uvijek televiziju? Provodite li još uvijek svoje vrijeme gledajući holivudske filmove i televizijske serije? Kako trošite mine svog Učitelja?

Mine su uvelike poput pravog novca: ako ne donesete svjesnu odluku da ih pametno uložite, ubrzo će nestati i odletjeti. Takvi su i dani našeg života. Ako ne ostanemo na zadatku, uskoro će "mine naših života" nestati, a mi im nemamo što pokazati.

Tehillim (Psalmi) 90:10

10 Dani našega života su sedamdeset godina; ali
ako zbog snage imaju osamdeset godina,
Ipak je njihovo hvalisanje samo rad i tuga;
Jer ubrzo je odsječen, a mi odletimo.

Brate, da te pitam: ako očekuješ vječnu nagradu, jesi li onda svoj život predao Mesiji? I ako ste svoj život predali Mesiji, koliko vremena trošite na izgradnju kraljevstva svog Učitelja?

Slušatelji ili izvršitelji?

Brate, budimo iskreni prema sebi. Jesmo li slušatelji ili izvršitelji riječi? Još važnije, u kojoj smo mjeri izvršitelji Njegove riječi?

Jakov (Jakov) 1:22-24

22 Ali budete izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji koji sami sebe varaju.

23 Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne vršitelj, on je kao čovjek koji promatra svoje prirodno lice u zrcalu;

24 jer promatra sebe, odlazi i odmah zaboravlja kakav je čovjek bio.

Možda se odmarate subotom i praznikom, a možda nosite citzit. Ali živite li uistinu svoj život na vjeri? Činite li iskreno sve što možete da pomognete u izgradnji Ješuinog kraljevstva ovdje na zemlji?

Koliko vremena provodite radeći stvari ovog tjelesnog, materijalnog svijeta? Koliko vam je važan automobil, bankovna kartica, izgled i dom? I ako smijem biti tako hrabar, koliko novca trošite na stvari koje ne doprinose poboljšanju kraljevstva ili posla vašeg muža?

Koliko od svojih trideset tisuća mina trošiš ne pokušavajući izgraditi Njegovo kraljevstvo? I kakvu nagradu očekuješ da ćeš dobiti, jer mu nisi nastojao pomoći?

Nova nebesa, nova zemlja

Kao što objašnjavamo u [Otkrivenju i Posljednja vremena](#), Izaija nam govori da se, dok stignemo na novo nebo i novu zemlju (nakon Sudnjeg dana koji slijedi nakon kraja tisućljeća), nećemo ni sjećati što se dogodilo u ovom životu. Razmislite o tome na trenutak.

Jeshayahu (Izaija) 65:17

17 „Gle! Ja stvaram nova nebesa i novu zemlju; a prvo se neće sjetiti niti će pasti na pamet.”

Nakon Sudnjeg dana nećemo se ni sjećati vremena koje smo proveli gledajući televiziju ili holivudske filmove. Nećemo se ni sjećati naših izleta u lov i ribolov. Također se nećemo sjećati zabave koju smo imali trošeći mine koje bi bilo bolje potrošiti na unapređenje kraljevstva našeg muža.

Kada sve bude rečeno i učinjeno, jedino čega ćemo se sjećati je nagrada koju smo primili za svaku pojedinu minu koju smo iskoristili da pomognemo sijati sjeme za našeg Učitelja.

Luka (Luka) 19:16-19

16 Zatim je došao prvi i rekao: 'Učitelju, tvoja je mina zaradila deset min.'

17 A on mu reče: 'Bravo, dobri slugo! Jer si bio vjeran u vrlo malom, imaj vlast nad deset gradova!'

18 A drugi je došao i rekao: 'Učitelju, tvoja je mina zaradila pet minas.'

19 I on mu reče: 'I ti budi nad pet gradova!'

Dakle, koliko dana (ili koliko mina) nam je preostalo da potrošimo za Njega? I kako ćemo potrošiti ono što nam je ostalo od te sve manje zalihe mina, da bismo koristili Njemu, sebi i svojoj djeci?

U svakom trenutku kada smo svjesni ovog pitanja, ovo je srce mudrosti.

Srce mudrosti

Moshe HaNavi je zamolio Elohima da nas nauči brojiti dane kako bismo stekli srce mudrosti.

Tehillim (Psalmi) 90:10-12

10 Dani našega života su sedamdeset godina; i ako su zbog snage osamdeset godina, ipak je njihovo hvalisanje samo rad i tuga;

Jer ubrzo je odsječen, a mi odletimo.

11 Tko poznaje snagu tvoga gnjeva? Jer kakav je strah tvoj, takav je tvoj gnjev.

12 Pa nauči nas brojiti dane,
Da bismo stekli srce mudrosti.

Mudrost koja proizlazi iz brojanja naših dana jest shvatiti da imamo samo ograničenu količinu vremena da izgradimo nagradu za sebe. I, baš kao i zemaljski novac, ako svojih trideset tisuća mina ne potrošimo pametno (već se s njima zabavimo i uživamo), uskoro će sve naše mine nestati, a mi ćemo ostati bez ičega.

Shvaćajući da su naši dani ograničeni i da moramo zaslužiti svoju vječnu nagradu, kako trošimo svoje mine? Provodimo li dane da bismo pomogli Sinu Davidovu izgraditi svoje carstvo, zaslužujući tako sebi vječnu nagradu (i mjesto i vječno ime)? Što danas činimo za našeg muža? I što planiramo učiniti za Njegovo kraljevstvo sutra?

Imaš slomljenost?

Jahve nam zapovijeda da mučimo svoje duše u Jom Kipuru.

Bemidbar (Brojevi) 29:7

7 „Desetog dana ovog sedmog mjeseca imat ćete zaseban skup. Ti ćeš mučiti svoje duše; nemoj raditi nikakav posao.”

Iako postoje i druge metode, većina ljudi odlučuje ispuniti ovu zapovijed suzdržavajući se od hrane i vode jedan dan. Ali je li to sve što Jahve želi - da dvadeset i četiri sata budemo gladni i žedni?

Što ako, više od skupa zapovijedi, Jahveove upute doista predstavljaju put do duhovnog usavršavanja? A što ako je svrha Yom Kipura dati nam priliku da razvijemo slomljeno i skrušeno srce za koje Jahve kaže da ga neće prezreti?

Tehillim (Psalmi) 51:17

17 Elohimove žrtve su duh slomljena, srce slomljeno i skrušeno - ovo, o Elohime, nećeš prezreti.

Ako uzmemo u obzir ovaj stih, zar ne kaže da će Jahve prezreti naš duh i srce na Sudnjem danu, osim ako nemamo slomljena duha i slomljeno i skrušeno srce? Kako ćemo se ikada na taj način učiniti u Njegovoj naklonosti?

Ali što nije u redu s našim duhom i srcem? Zar nismo zadovoljni takvima kakvi jesmo, kad jednom priznamo Ješuu?

Svijet uči da su ljudi u osnovi dobri, ali Sveto pismo nas uči da je ljudsko srce varljivo iznad svega i očajnički opako. To nam također govori da većina ljudi neće biti svjesna ove činjenice (ali da će racionalizirati svoje zlo).

Yirmeyahu (Jeremiah) 17: 9

9 "Srce je varljivo iznad svega,

I očajnički opak;

Tko to može znati?

Shvatite ovo: Naša životinjska priroda je toliko loša da iako smo rođeni u osnovi sebični i sebični, o sebi mislimo da smo dobri i pravedni (sve vrijeme). Stalno opravdavamo i racionaliziramo svoje loše ponašanje i opravdavamo ono što činimo pogrešno. Sve je to plod svakog srca koje nije slomljeno ili skrušeno.

Ono što moramo razumjeti je da Jahve od nas želi više od ponašanja na "kontrolnoj listi". Osim što vjerujemo u Ješuu, i osim što se odmaramo na Njegov Šabat i praznike, i osim što se suzdržavamo od hrane i pića na Yom Kippur, i osim što pomažemo u širenju Njegove Radosne vijesti koliko god možemo, također trebamo shvatiti da naša zadana životinjska priroda nije dobra. Moramo svjesno razvijati srce koje se ne uzdiže i koje se neprestano provjerava ima li plodova Duha (ili njihovog nedostatka).

Galatim (Galaćanima) 5:22-26

22 Ali plod je Duha ljubav, radost, mir, dugotrpljivost, dobrota, dobrota, vjernost,

23 blagost, samokontrola. Protiv takvih nema Upute (tj. nema Upute protiv ovih).

24 A oni koji su Mesijini razapeše (pogube) tijelo s njegovim strastima i željama.

25 Ako živimo u Duhu, i mi hodimo u Duhu.

26 Ne budimo uobraženi, dražimo jedni druge, ne zavidimo jedni drugima.

Što ako je svrha Yom Kipura da zarobimo vlastite misli, kako bismo mogli čuti i poslušati Njegov glas?

Qorintim Bet (2. Korinćanima) 10:4-6

4 Jer oružje našeg ratovanja nije tjelesno, nego moćno u Elohimu za rušenje utvrda,

5 odbacujući argumente i svaku uzvišenu stvar koja se uzdiže protiv znanja Elohima, odvođeći svaku misao u zarobljeništvo u poslušnost Mesiji,

6 i biti spreman kazniti svaku neposlušnost kada se tvoja poslušnost ispuni.

A što ako nam mentalna tišina zarobljavanja naših misli dopušta da imamo osobni odnos jedan na jedan s Ješuum, takav da možemo boraviti u Njemu, a On u nama?

Yochanan (Ivan) 15:1-8

1 „Ja sam pravi trs, a moj je Otac vinogradar.

2 Svaku granu u meni koja ne rodi On oduzima; i svaku granu koja rodi On orezuje, da rodi više.

3 Već si čist zbog riječi koju sam ti rekao.

4 Ostanite u meni i ja u vama. Kao što grana ne može sama od sebe donijeti plod, osim ako boravi u trsu, ne možete ni vi, osim ako ne boravite u Meni.

5 „Ja sam trs, vi ste grane. Onaj koji prebiva u Meni, a ja u njemu, donosi mnogo ploda; jer bez Mene ne možete učiniti ništa.

6 Ako tko ne ostane u meni, bit će izbačen kao grana i osušio se; te ih skupe i bace u vatru, pa su izgorjeli.

7 Ako ostanete u Meni, a Moje riječi prebivaju u vama, pitat ćete što želite i bit će učinjeno za vas.

8 Ovim je moj Otac proslavljen da donosite mnogo ploda; pa ćete vi biti moji učenici. "

Česta pogreška je vjerovati da smo automatski ispunjeni Njegovim Duhom nakon što postanemo spašeni. To nije istina. Moramo se moliti za Njegov Duh, a kada dođe, moramo paziti da ga ne ugasimo. O tome govorim u studiji "Ne gasi duh".

Problem je u tome što nakon što primimo Njegovog Duha, vrlo malo nas dopušta da nas vodi. Njegov će se Duh usredotočiti na vršenje Njegove volje cijelo vrijeme, ali većina nas dopušta nekom drugom duhu (tj. nekom drugom prioritetu) da se uvuče i nastani. To se potvrđuje svaki put kada činimo stvari koje ne slave Jahvu. Jahvin Duh nikada neće učiniti takve stvari (i stoga one mogu biti samo plod nekog drugog duha).

Ono što nam je, dakle, potrebno je da se oslobodimo svakog duha koji nije Njegov. Moramo zamoliti Jahvu da oduzme te druge duhove od nas, tako da samo Jahvin Duh prebiva u nama. Tu na scenu stupaju post i molitva.

Markaus (Marko) 9:28-29

28 I kad je ušao u kuću, upitali su ga učenici nasamo: "Zašto ga ne bismo mogli izbaciti?"

29 Pa im reče: "Ova vrsta ne može izaći ničim osim molitvom i postom."

Razlog zašto je post toliko važan je taj što su naša srca varljiva i buntovna, te se vole uzdizati. Baš kao što se naša farizejska/pravoslavna braća vole pretvarati da su njihove vlastite zapovijedi od Elohima, tako i ljudi u ovom pokretu vole činiti svoju volju i pretvarati se da dolazi od Jahve. Otvaraju vrata svim vrstama drugih duhova, ali se pretvaraju da imaju samo Jahvin Duh jer izvršavaju neke od vanjskih zapovijedi. To je upravo ono što je

Ješua osudio kada je kritizirao farizeje (ortodoksne Židove) zbog držanja Jahvinih zapovijedi kao popisa koraka za duhovno pročišćenje.

Matityahu (Matej) 23:23-28

23 „Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer vi plaćate desetinu od metvice, anisa i kima, a zanemarili ste važnije stvari zakona: pravdu, milosrđe i vjeru. Ovo ste trebali učiniti, ne ostavljajući ostale neučinjene.

24 Slijepi vodiči, koji komarca ocijedite i devu progutate!

25 „Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer čistite izvana šalicu i jelo, ali iznutra su puni iznuđivanja i samoudovoljavanja.

26 Slijepi farizeju, najprije očisti iznutra čašu i zdjelu, da i izvana budu čisti.

27 „Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer vi ste kao pobijeljeni grobovi koji izvana izgledaju lijepo, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svake nečistoće.

28 Tako se i ti izvana ljudima činiš pravednima, a iznutra si pun licemjerja i bezbožnosti.”

Ako vjerujemo da smo iznad istog prijekora jer vjerujemo u Ješuu i držimo subotu i praznike, onda smo se jako prevarili. Kada o sebi mislimo da smo pravedni, tada smo najdalje od Njegove pravednosti.

Luka (Luka) 18:9-14

9 I ovu prisposobu je rekao nekima koji su se uzdali u sebe da su pravedni, a druge prezirali:

10 „Dvojica su se popela u hram da se pomole, jedan farizej, a drugi carinik.

11 Farizej je stajao i molio se ovako u sebi: 'Elohime, zahvaljujem ti što nisam kao drugi ljudi -

iznuđivači, nepravednici, preljubnici ili čak kao ovaj carinik.

12 Postim dvaput tjedno; Dajem desetinu od svega što posjedujem.'

13 A carinik, stojeći izdaleka, ne htjede ni oči podići k nebu, nego se tukao u prsa govoreći: 'Budi milosrdan meni grešniku!'

14 Kažem vam, ovaj čovjek siđe kući svojoj opravdan prije nego onaj; jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen."

Plod Duha uključuje radost, a Jahve općenito želi da budemo sretni. Također postoji mnogo puta biti hrabar kao lav i zauzeti se za ono što je ispravno; ali ako općenito o sebi mislimo da smo dobri i pravedni ljudi, onda je to suprotno od toga da imamo slomljeno, ponizno i skrušeno srce.

Na hebrejskom je korijen riječi za "skrušen" daka (אכזב).

OT: 1792 daka' (daw-kaw'); primitivni korijen (usporedi OT:1794); srušiti se; prijelazno, modrica (doslovno ili figurativno):

KJV - razbiti u komade, razbiti (u komadiće), modricu, skrušeno, zgnječiti, uništiti, poniziti, tlačiti, udariti.

Kada pogledamo referencu na OT:1794, vidimo da to znači "srušiti se" (ili srušiti se).

OT: 1794 dakah (daw-kaw'); primitivni korijen (usporedi OT:1790, OT:1792); srušiti se (fizički ili psihički):

KJV - slomiti (bolno), skrušeno, čučnuti.

Kada su naša srca i naš duh srušeni, tada su naša srca i naš duh skrušeni, a u to vrijeme On ne prezire naš duh

ni naše srce. Ali braćo, u kojem postotku vremena ovo iskreno opisuje naša srca? Ostalo vrijeme nam nije drago.

Jeste li se ikada zapitali zašto ima toliko grijeha i pokvarenosti u tijelu? Jeste li se ikada zapitali zašto u Mesijanskom pokretu ima toliko prijevare, laži, krađe, preljuba, prodaje knjiga i općeg otvaranja puta Sotoni? To je zbog općeg nedostatka slomljenosti naših ljudi.

Ako primimo Ješuu kao našeg Učitelja i naši nečisti duhovi izlaze iz nas, ali ne vodimo računa o kultiviranju i održavanju slomljenog i srušenog srca, Yeshua kaže da smo duhovno gori nego prije.

Matityahu (Matej) 12:43-45

43 „Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide po suhim mjestima, tražeći odmora, i ne nalazi ga.

44 Zatim kaže: 'Vratit ću se svojoj kući iz koje sam došao.' A kad dođe, nađe ga praznog, pometenog i uređenog.

45 Zatim ode i uze sa sobom sedam drugih duhova zlijih od njega, i oni uđu i nastanju se ondje; a posljednje stanje tog čovjeka gore je od prvog. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem."

Ješua je ovdje govorio o farizejima, ali je isto tako mogao govoriti o našem narodu. Naša pravoslavna braća smatraju sebe dobrima i pravednima jer su potomci Jude i zato što vrše djela ruku svojih. Koliko u mesijanskom svijetu misli da čine sve što trebaju jer nose citzit, drže subotu i praznike i suzdržavaju se od hrane i vode dvadeset i četiri sata na Yom Kippur?

Jahvin je Duh sposoban cvjetati u nama čak i kada postimo. Zapravo, čak nas i hrani.

Yochanan (Ivan) 4:31-34

31 U međuvremenu su ga njegovi učenici nagovarali govoreći: "Rabi, jedi!"

32 Ali on im reče: "Imam hranu za koju vi ne znate."

33 Zato su učenici govorili jedni drugima: "Je li mu tko donio što za jelo?"

34 Ješua im reče: "Moja je hrana vršiti volju Onoga koji me je poslao i dovršiti njegovo djelo."

Ipak, dok Jahvin Duh može preživjeti bez hrane, naši vlastiti duhovi ne mogu. Budući da je energija naših vlastitih duhova pokvarena, treba ih hraniti. Kada postimo, isključujemo ovo vanjsko gorivo, a nakon početne konvulzije pokvareni duhovi počinju blijedjeti.

Jednom kada su pokvareni duhovi koji su u nama počeli gladovati; ljutnje, mržnje i neprijateljstva mogu izbledjeti i možemo početi opraštati. U određenom trenutku strahovi, brige i tjeskobe također nestaju i možemo početi shvaćati da će nas Jahve podržavati sve dok služi Njegovim namjerama; i da je to sve što je stvarno važno. Ovo je Jahvin Duh koji nam govori i duhovno nas hrani. Kada dođemo do ove točke, trebamo se moliti za Jahvu da to ostane s nama, a za sve druge duhove da ostanu vani.

Kad više ne budemo zabrinuti za budućnost i ne grijemo se s prošlošću, možemo postati kao mala djeca, potpuno se pouzdajući u našeg Oca i spremni ući u Njegovo kraljevstvo.

Matityahu (Matej) 18:1-5

1 U to vrijeme dođoše učenici k Ješui govoreći: "Tko je dakle najveći u kraljevstvu nebeskom?"

2 Tada Ješua dozva malo dijete, postavi ga usred njih,

3 i rekao: „Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

4 Dakle, tko se ponizi kao ovo dijete, najveći je u kraljevstvu nebeskom.

5 Tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.”

Nije lako poniziti svoja srca i postati kao mala djeca. Nije lako ostaviti dalekozor po strani i tražiti nedostatke u ogledalu. Potrebna je disciplina da se dovoljno ponizimo i izvadimo brvno iz vlastitog oka prije nego što izvadimo trun iz oka našeg brata, ali ovo je vrsta poniznog i skrušenog duha za koju Jahve kaže da će spasiti.

Tehillim (Psalmi) 34:18

18 Jahve je blizu onima koji imaju slomljeno srce,
I spašava one koji imaju skrušeni duh.

To je također ista stvar o kojoj je Šaul govorio u 2. Korinćanima. Njegova poniznost i skrušeni duh proizašli su iz druge vrste nevolje, ali princip je isti: kada je naš vlastiti duh slab, tada se moramo obratiti Njemu za snagu, i tada Njegov Duh može sjajno zasjati kroz nas.

Qorintim Bet (2. Korinćanima) 12:7-10

7 I da se ne bih uzvisio preko mjere obiljem objava, dan mi je trn u tijelu, Sotonin glasnik da me udari, da ne budem uzdignut iznad mjere.

8 Što se toga tiče, tri puta sam molio Jahvu da se odmakne od mene.

9 I reče mi: "Dosta ti je moja naklonost, jer je moja snaga savršena u slabosti." Stoga ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da moć Mesijina počiva na meni.

10 Zato mi je zadovoljstvo u slabostima, u prijekorima, u potrebama, u progonima, u

nevoljama, radi Mesije. Jer kad sam slab, onda sam jak.

Jasno je da ponekad moramo jesti, a postoje i drugi načini da postanemo slomljeni i skrušeni; ipak jedan razlog zašto ga zovu "post" je taj što je to najbrži način da izgladnjimo naš krivi duh, kako bismo mogli biti ispunjeni Njegovim. Stoga, umjesto da gledate na Yom Kippur kao na aktivnost "za potvrdni okvir" kroz koju moramo proći jednom godišnje, zašto se ne radovati postu kao blagoslovljenoj prilici da vratimo svoje metar na nulu i ponovno stupimo u kontakt s Njim ? Zašto se ne radovati postu kao blagoslovljenoj prilici jednom godišnje da se podsjetimo da smo doslovno ništa više od vreća s prljavštinom i da tu spoznaju nosimo sa sobom, trenutak po trenutak, do naše sljedeće kalibracije sljedeće godine?

Kada nas Jahve vrati u svoju zemlju, tamo će opet biti hram i svi obredi i rituali koji idu uz Yom Kippur. Ali čak i tada, suzdržavanje od hrane i vode tijekom dvadeset i četiri sata neće nam donijeti ništa dobro, osim ako to ne iskoristimo kako bismo tijekom cijele godine naučili postati ponizni, slomljeni i skrušeni.

Jeshayahu (Izaija) 66:1-2

1 Ovako govori Jahve:

"Nebo je moje prijestolje,

A zemlja je Moje podnožje.

Gdje je kuća koju ćeš mi sagraditi?

A gdje je mjesto Moga odmora?

2 Za sve ono što je moja ruka napravila,

I sve te stvari postoje",

Kaže Jahve.

„Ali na ovom ću pogledati:

Na onoga koji je siromašan i skrušena duha,

I koji drhti od moje riječi.”

I unutar tog slomljenog, poniznog i skrušenog stanja,
pronađimo sada radost i život u izobilju.

Ne gasi Duh

U 1. Solunjanima 5,19, apostol Šaul nam govori da ne gasimo Duha.

Solunski Alep (1. Solunjana) 5:16-22

16 Radujte se uvijek,

17 molite bez prestanka,

18 u svemu zahvaljujte; jer ovo je volja Elohima u Mesiji Ješui za vas.

19 Ne gasite Duha.

20 Ne preziri proročanstva.

21 Testirajte sve; drži se što je dobro.

22 Kloni se svakog oblika zla.

Što to znači, ne ugasiti Duha?

Izvorno su Adam i Havva (Eva) živjeli u Jahvinu naklonost (milost). Međutim, isprva Jahve nije dao čovječanstvu Svoj odvojeni Duh; samo je dao čovjeku dah života (חַיִּים נְשֻׁמָּת).

Postanak 2:7 7 I Jahve Elohim stvori čovjeka od praha zemaljskog i udahne mu u nosnice dah života; a čovjek je postao živo biće.	(7) אֱלֹהִים יְהוָה וַיִּצְרֶה מִן עֶפְרָר הָאֲדָמָה בְּאַפִּיו וַיִּפַּח הָאֲדָמָה וַיְהִי אִחַיִּים נְשֻׁמָּת חַיָּה לְנֶפֶשׁ הָאָדָם
---	---

Budući da su imali samo dah života, Adam i Havva nisu bili duhom vođena bića. Tek kasnije će Jahve dati tihi glas onima koji su vjerovali u Njegovog Sina, da ih vodi stopama iz dana u dan, dajući im do znanja kojim putem da idu.

Ješajahu (Izaija) 30:21

21 Tvoje će uši čuti iza tebe riječ koja govori: "Ovo je put, idi njime", kad god se okreneš nadesno ili kad god okreneš ulijevo.

Bez Duha koji bi ih vodio, jedino što su Adam i Havva mogli učiniti je pokušati živjeti svoje živote svojim ograničenim ljudskim intelektom. Ali budući da nas sam intelekt neće navesti da čujemo ili poslušamo Jahvin glas, Adam i Havva nisu bili u stanju ostati u Jahvinoj naklonosti (milosti).

Kralj Salomon bio je najmudriji čovjek koji je ikada živio. Rekao nam je da postoji put koji se čini ispravnim čovjekovom intelektu, ali njegov je kraj samo put smrti.

Mishle (Mudre izreke) 14:12

12 Postoji put koji se čovjeku čini pravim, ali njegov je kraj put smrti.

Bez podložnosti vodstvu i vođenju Duha, ljudi ne mogu živjeti zajedno u miru s drugim ljudima; jer čak i ako mi činimo ono što se nama čini ispravnim, a oni čine ono što im se čini ispravnim, bez obzira na to kako bismo se mogli prevariti, sve što se stvarno događa je da svi slijedimo svoje tjelesne želje i požude.

Iako knjiga Postanka opisuje stvarne događaje koji su se stvarno dogodili, ona je također simbolična. Postanak 3 nam govori kako je Havvah vidio da je drvo dobro za hranu, ugodno za oči i poželjno da ga učini mudrim.

B'reisheet (Postanak) 3: 6

6 Dakle, kad je žena vidjela da je drvo dobro za hranu, da je ugodno za oči i da je drvo poželjno da se urazumi, uzela je od njegovih plodova i jela. Davala je i mužu sa sobom, a on je jeo.

Umjesto da poslušati ono što je Jahve rekao, učinila je ono što se činilo ispravnim u njezinim vlastitim očima: jela je plod sa drveta spoznaje dobra i zla. Njezin muž, koji je bio s njom, ne samo da je to dopustio, nego je i učinio isto.

Iz naše druge studije, "[Drvo znanja, drvo života](#)", znamo da drvo znanja nije doslovno voćno drvo. Umjesto toga, to je simbol naše želje da sami odlučimo što je ispravno, a što pogrešno, umjesto da se podvrgnemo Jahvinu mišljenju. Ali primijetimo da je drvo spoznaje dobra i zla bilo "usred" vrta.

B'reisheet (Postanak) 3:2-3

2 A žena reče zmiji: "Možemo jesti plodove s drveća u vrtu;

3 ali o plodu drveta koje je usred vrta, Elohim je rekao: 'Nemoj ga jesti niti ga se doticaj da ne umreš'."

To što je drvo znanja bilo u "sredini" vrta simbolizira našu tjelesnu ljudsku želju da činimo ono što se čini dobrim u našim vlastitim očima (a ne u Jahvinim očima). Želja da sami odlučimo o tome što je ispravno, a što pogrešno je središnja za našu šminku.

Knjiga Postanka je proročka, jer opisuje obrasce koji se ponavljaju kroz povijest. Stvari koje se pojavljuju u Postanku mogu se vidjeti i u kasnijoj ljudskoj povijesti.

Lucifer je opisan kao "donositelj svjetla" i možemo vidjeti Luciferov utjecaj u prosvjetiteljstvu (tj. "donos svjetlosti"). Jedan od utemeljitelja "mislitelja" prosvjetiteljstva bio je Rene Descartes, francuski filozof koji je imao niz uznemirujućih snova u kojima je osjećao da je "komunicirao" (Lucifer). Nakon ovih snova Descartes je došao do svoje poznate izreke: "Mislim, dakle jesam."

Iako se ovaj izraz slavi na cijelom Zapadu, shvatimo biblijski značaj fraze: "Ja jesam".

Šemote (Izlazak) 3:13-14

13 Tada Mojsije reče Elohimu: "Doista, kad dođem sinovima Izraelovim i kažem im: 'Elohim vaših otaca me poslao k vama', a oni mi kažu: 'Kako mu je ime?' što da im kažem?"

14 A Elohim reče Mošeu: "JA SAM KOJI JESAM."
A On je rekao: "Ovako reci sinovima Izraelovim: 'JA JESAM poslao me k vama'."

Ješua također kaže: "Jesam."

Yochanan (Ivan) 8:58

58 Ješua im je rekao: "Zaista, kažem vam, prije nego što je Abraham bio, JA JESAM."

Stoga, kada je filozof Rene Descartes rekao: "Mislim, dakle jesam", nije li to isto što i reći "JA JESAM, jer mislim"? Dapače, jest.

U filozofiji se oni koji vjeruju u Jahvu nazivaju "jahvisti", a svijet naše vjerovanje naziva "jahvizmom". Zovu nas "Jahvisti" zbog našeg uvjerenja da nas je Jahve stvorio i da nas samo On može opravdati.

Međutim, ako vjerujemo da postojimo zato što mislimo, onda u biblijskim terminima vjerujemo da nas je naše razmišljanje stvorilo. Oni koji vjeruju na ovaj način nazivaju se "racionalistima", a još je luđi njihov stav da "jer mislim, ja sam (an) elohim (gd)". To je u osnovi ono što je Descartes rekao. Ironično, ovo je prevladavajuća škola mišljenja koja se predaje na većini sveučilišta i koledža diljem "kristijaniziranog" Zapada.

Ako nas je Jahve stvorio, dugujemo svoje živote Njemu i samo nas On može opravdati. Nadalje, ako smo opravdani od strane Jahve, trebali bismo shvatiti tko je On i što želi, i trebali bismo učiniti kako On kaže. Međutim, nasuprot tome, ako postojimo samo zato što mislimo, onda uopće ne dugujemo vjernost Jahvi. Možemo učiniti sve što nam se čini dobrim i ispravnim jer o sebi mislimo kao o svom vlastitom elohima. To je, zapravo, način na koji većina svijeta razmišlja.

Jahve se očitovao u ljudskom obliku i došao je nastaniti među nama. (Raspravljamo o Ješuinoj prirodi u studiji „[Ješua: Jahvina manifestacija](#)“, koja je dio 1. [svezaka Studija Nazarenskog pisma](#)). Kako bi nas vratio u svoju naklonost, On je primio kaznu za naše propuste da živimo u poslušnosti Njemu. Međutim, nakon što smo prihvatili njegovu žrtvu, dugujemo mu ostatak života. Nadalje, iz dubokog osjećaja zahvalnosti, želimo biti poput Njega na sve načine.

Yochanan (Ivan) 13:15

15 „Jer dao sam vam primjer da učinite kao što sam ja učinio vama.

Ali osim što koristimo svoj intelekt da pokušamo biti poput Njega, također trebamo zamoliti Oca da stavi svoj Duh u nas. Na taj način, Njegov Duh može prebivati u nama i lakše nas voditi pravim putem.

Ješajahu (Izaija) 30:21

21 Tvoje će uši čuti iza tebe riječ koja govori: "Ovo je put, idi njime", kad god se okreneš nadesno ili kad god okreneš ulijevo.

To je isto kao kad bismo rekli da održavamo dubok, trajan, osobni odnos jedan na jedan s Yeshuom. Kada prebivamo u Njemu, Njegov Duh ostaje u nama kako

bismo mogli živjeti u stalnom zajedništvu s Njim. Na taj način možemo biti vođeni Duhom kao nikada prije.

Yochanan (Ivan) 15:5

5 „Ja sam loza, vi ste grane. Tko ostaje u meni, i ja u njemu, donosi mnogo ploda; ali bez Mene ne možete učiniti ništa.”

Obnavljanje zajedništva između Jahve i čovjeka znači da ga pozovemo da preuzme kontrolu nad našim životima i dopusti mu da nas vodi iz dana u dan; jer ako mu ne dopustimo da nas vodi, onda se ispravan odnos neće obnoviti i ne možemo pomoći da opet ne ispadnemo iz Njegove naklonosti. To je nešto što bi svi vjernici u Yeshuu trebali razmotriti.

Sveto pismo nam daje mnogo različitih načina na koje trebamo nastojati biti u zajedništvu s Yahweh Elohimom. Jedna je Velika Šema.

Devarim (Ponovljeni zakon) 6:4-9

4 „Čuj, Izraele: Jahve naš Elohim, Jahve je jedan (Ujedinjen)!

5 Ljubit ćeš Jahvu, svog Boga, svim srcem, svom dušom i svom snagom.

6 „I ove riječi koje vam danas zapovijedam bit će u vašem srcu.

7 Marljivo ćete ih poučavati svoju djecu i govorit ćete o njima kad sjedite u svojoj kući, kad hodate usput, kad legnete i kad ustanete.

8 Zaveži ih kao znak na ruku svoju, i neka ti budu kao prednjice između očiju.

9 Upiši ih na dovratnike svoje kuće i na svoja vrata.”

Riječ "čuti" je hebrejska riječ shema (שמע). Na hebrejskom ova riječ znači ne samo čuti zvukove, već čuti i zatim poslušati. Oba su potrebna koncepta.

OT:8085 shama` (shaw-mah'); primitivni korijen; inteligentno čuti (često s implikacijom pažnje, poslušnosti, itd.; uzročno, reći, itd.):

Također nam je rečeno da tražimo Jahvino lice, a psalmist je bio zadovoljan kada se probudio u Njegovoj obličju.

Tehillim (Psalmi) 17:15

5 Što se mene tiče, vidjet ću tvoje lice u pravednosti; Bit ću zadovoljan kad se probudim na tvoju priliku.

Također trebamo držati pogled na Ješui, jer tek kada je Kepha (Peter) skinuo pogled s Ješue, on više nije mogao hodati po vodi.

Matityahu (Matej) 14:29-31

29 Pa reče: "Dođi!" Kad je Kepha sišao s čamca, krenuo je po vodi kako bi otišao do Yeshua.

30 Ali kad je vidio da je vjetar jak, uplašio se; i počevši tonuti, poviče govoreći: "Adone, spasi me!"

31 I odmah Ješua ispruži ruku, uhvati ga i reče mu: "O malovjerni, zašto si posumnjao?"

Ovo je također alegorijsko, jer počinjemo tonuti kada se prestanemo fokusirati na Ješuu. Padamo s našeg obnovljenog mjesta naklonosti. Više nismo "u trsu".

Yochanan (Ivan) 15: 4-8

4 „Ostanite u meni i ja u vama. Kao što grana ne može sama od sebe donijeti plod, osim ako boravi

u trsu, ne možete ni vi, osim ako ne boravite u Meni.

5 „Ja sam trs, vi ste grane. Onaj koji prebiva u Meni, a ja u njemu, donosi mnogo ploda; jer bez Mene ne možete učiniti ništa.

6 Ako tko ne ostane u meni, bit će izbačen kao grana i osušio se; te ih skupe i bace u vatru, pa su izgorjeli.

7 Ako ostanete u Meni, a Moje riječi prebivaju u vama, pitat ćete što želite i bit će učinjeno za vas.

8 Ovim je moj Otac proslavljen da donosite mnogo ploda; pa ćete vi biti moji učenici. "

Završavajući svoje pismo Solunjanima, apostol Šaul nam poručuje da se uvijek radujemo, neprestano molimo i u svemu zahvaljujemo. A zatim, zanimljivo, Shaul nam također govori da ne "gasimo Duha".

Solunski Alep (1. Solunjana) 5:16-19

16 Radujte se uvijek,

17 molite bez prestanka,

18 u svemu zahvaljujte; jer ovo je volja Elohima u Mesiji Ješui za vas.

19 Ne gasite Duha.

Na aramejskom jeziku Peshitta, riječ "Duh" ovdje je Rucha (רוחא), što je aramejski ekvivalent hebrejskom Ruach (רוח).

PEH 1. Solunjanima 5,19 19 Ne gasite Duha.	: רוחא לא תדעכון
---	------------------

Zanimljivo je da riječ Ruach ne znači samo "Duh", već i "vjetar" i "dah". Korijen riječi znači "puhati", a sve što puše (uključujući dah) može se opisati ovom riječju.

OT: 7306 ruwach (roo'-akh); primitivni korijen; pravilno, puhati, tj. disati; samo (doslovno) mirisati ili (implicirano, percipirati (figurativno, predviđati, uživati)

U Svetom pismu, kada Jahve želi označiti dah u plućima, ponekad koristi riječ nishamat, kao što smo vidjeli na početku ove studije (נִשְׁמַת). Međutim, On također koristi riječ ruach (רוּחַ), a ona ima potpuno isto značenje, kao u Postanku 6:17.

<p>Postanak 6:17 17 I evo, ja sam donosim potop na zemlju da uništim ispod neba svako tijelo u kojem je dah života; sve što je na zemlji umrijet će.</p>	<p>וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ (17) לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר (17) אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יָגוּעַ</p>
--	---

Može li biti da nam apostol Šaul kaže da ne zadržavamo dah, ne “ugasimo Duh”?

Prva Solunjanima 5:19 (mogućnost):
19 Nemojte zadržavati dah.

Ne živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi koja izlazi iz usta Jahvinih.

Matityahu (Matej) 4:4
4 Ali on odgovori i reče: "Pisano je: 'Ne živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi koja izlazi iz usta Božjih'."

Pa ipak, od svih fizičkih tjelesnih potreba, što je neposrednije od daha (ruach)?

Sveto pismo nam govori da je život u krvi.

Vayiqra (Levitski zakonik) 17:13-14

13 "Svatko od sinova Izraelovih ili od stranaca koji žive među vama, koji lovi i ulovi bilo koju životinju ili pticu koja se može jesti, neka prolije njezinu krv i pokrije je prašinom;

14 jer to je život svakoga tijela. Njegova krv održava njegov život. Zato sam rekao sinovima Izraelovim: 'Ne jedite krv nijednog mesa, jer je život svakoga tijela njegova krv. Tko to bude jeo, bit će istrijebljen.'

Što krv nosi, ali isti kisik koji dah izvlači iz zraka?

I zašto zadržavamo dah, osim zbog brige oko ovozemaljskih stvari? Ješua nam govori da je zabrinutost za svjetovne brige (pa čak i za život i smrt) anatema za kraljevstvo Elohima.

Matityahu (Matej) 6:25-34

25 „Zato vam kažem: ne brinite se za svoj život, što ćete jesti ili što ćete piti, niti za svoje tijelo, u što ćete se obući. Nije li život više od hrane, a tijelo više od odjeće?

26 Pogledaj ptice nebeske, jer niti siju, niti žanju niti skupljaju u žitnice; ipak ih vaš nebeski Otac hrani. Niste li vi vrijedniji od njih?

27 Tko od vas brigom može povećati svoj rast za jedan lakat?

28 „Zašto se onda brineš o odjeći? Razmotrite poljske ljiljane, kako rastu: niti se trude niti predu;

29 A ja vam ipak kažem da ni Salomon u svojoj slavi nije bio odjeven kao jedan od ovih.

30 Ako Elohim tako oblači travu u polju, koja je danas, a sutra je bačena u peć, neće li vas mnogo više obući, malovjerni?

31 Zato ne brinite govoreći: 'Što ćemo jesti?' ili 'Što ćemo piti?' ili 'Što ćemo obući?'

32 Jer sve to traže pogani. Jer vaš nebeski Otac zna da vam je sve to potrebno.

33 Nego tražite najprije kraljevstvo Elohima i njegovu pravednost, a sve će vam se to dodati.

34 Zato ne brinite za sutra, jer sutra će se brinuti o svojim stvarima. Dovoljno za dan je njegova vlastita nevolja.”

Postoji mnogo načina na koje se možemo oplemeniti u ovom svijetu nevolja i briga. Zadržavati dah u brizi nije jedna od njih. Kada se zateknemo kako zadržavamo dah u brizi, možemo biti iskreni u vezi s tim i zamoliti Jahvu da nam pomogne da tu brigu bacimo na Njega, kako bismo ponovno mogli slobodno disati, ne brinući se za ništa.

Filipima (Filipljanima) 4:6-7

6 Ne brinite se ni za što, ali u svemu molitvom i dovom, sa zahvaljivanjem, neka vaši zahtjevi budu obznanjeni Elohimu;

7 i mir Elohim, koji nadilazi svako razumijevanje, čuvat će vaša srca i umove kroz Mesiju Ješuu.

Iako je to jednostavna disciplina, ne ide nam lako. Ipak, u uzornoj molitvi, Yeshua implicira da se nikada ne trebamo brinuti, već samo vjerovati Jahvi da će nam dati ono što želi da imamo (i biti sretni s tim).

Luka (Luka) 11:2-13

2 Pa im reče: "Kad se molite, recite: Oče naš, koji si na nebesima, izdvoji svoje ime. Dođi tvoje kraljevstvo. Budi volja tvoja i na zemlji kao i na nebu.

3 Kruh naš svagdanji daj nam iz dana u dan.

4 I oprosti nam grijehе naše, kao što i mi opraštamo svima koji su nam dužnici. I ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zloga."

Istina je da nam je dopušteno moliti za svoje potrebe.

5 A On im reče: "Tko će od vas imati prijatelja i otići k njemu u ponoć i reći mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha;

6 jer je moj prijatelj došao k meni na svom putu, i nemam što dati pred njega';

7 a on će odgovoriti iznutra i reći: 'Ne uznemiravaj me! vrata su sada zatvorena, a moja djeca su sa mnom u krevetu; Ne mogu ustati i dati ti'?

8 Kažem vam, premda neće ustati i dati mu jer mu je prijatelj, ipak će zbog svoje ustrajnosti ustati i dati mu koliko god treba.

Yeshua ovdje ne govori o stvarima svijeta, već o odvojenom dahu. Jahve zna koje su naše potrebe i vjeran je da se brine o nama.

9 „Zato vam kažem: tražite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se.

10 Jer svatko tko ište, prima, a tko traži, nalazi, a tko kuca, otvorit će se.

11 Ako sin zatraži kruha od nekog oca među vama, hoće li mu dati kamen? Ili ako traži ribu, hoće li mu umjesto ribe dati zmiju?

12 Ili ako zatraži jaje, hoće li mu ponuditi škorpiona?

13 Ako dakle vi, koji ste zli, znate darivati dobre darove svojoj djeci, koliko će više Otac vaš nebeski dati Duha odvojenog onima koji ga mole!"

Neka nam Jahve, naš Elohim, svima podari ovaj odvojeni Dah, da ćemo vjerovati Jahvi da će nam pružiti

sve što nam treba, a ne brinuti o brigama ili nevoljama ovog života.

U Yeshuino ime, amein.

Rodne uloge u Kraljevstvu

Jahve je stvorio ženu kao pomoćnicu koja odgovara njezinom muškarcu.

Postanak 2:18 18 A Jahve Elohim reče: "Nije dobro da čovjek bude sam; učinit ću ga pomoćnikom koji mu se može usporediti."	יְהוָה וַיֹּאמֶר (18) טוֹב לֹא אֱלֹהִים אֲעֻשֶׂה הָאָדָם הַיּוֹת כְּנֶגְדּוֹ עֵזֶר לוֹ
--	---

Ova riječ "usporediv" je hebrejska riječ neged (נָגַד), a odnosi se na pandan.

OT: 5048 neged (neh'-ghed); od OT:5046; prednji dio, odnosno dio nasuprot; konkretno pandan ili bračni drug; obično (priloška, osobito s prijedlogom) ispred ili prije:

Većina mainstream prijevoda nam govori da je Jahve napravio Havvu (Evu) od jednog od Adamovih rebara.

Postanak 2:21 21 I Jahve Elohim dade dubok san na Adama i on zaspao; i uze jedno od njegovih rebara i zatvori meso na njegovo mjesto	אֱלֹהִים יְהוָה וַיִּפֹּל (21) עַל תְּרֵדָמָה וַיִּקַּח הָאֵידָאִדָּאִין וַיִּסְגֹּר מִצְלַעְתּוֹ אֶחָת בְּשַׁעְתּוֹ וַיִּסְגֹּר בְּשַׁעְתּוֹ
---	---

Ova riječ "rebro" je zapravo hebrejska riječ tselah, a ne odnosi se na rebro, već na stranu.

OT:6763 tsela` (tsay-law'); ili (ženskog roda) tsal`ah (tsal-aw'); od OT:6760; rebro (kao zakrivljeno), doslovno (tijela) ili figurativno (vrata, tj. krila); dakle, strana, doslovno (osobe) ili figurativno (predmeta ili neba, tj. četvrti); arhitektonski, (osobito pod ili strop) drvo ili daska (pojedinačna ili skupna, tj. podnica):

To je tumačenje, ali možda je ono što je Jahve učinio bilo da je uzeo Adamovu žensku stranu i učinio je svojom pomoćnicom, kako bi ona mogla biti njegova potpunost.

Očito je da su muškarci i žene različiti stvoreni, kao što su dječaci različiti od djevojčica. Ni jedno nije "bolje" od drugog, ali Jahve je odredio da muškarci uglavnom preuzmu glavnu ulogu, dok žene pomažu svojim muškarcima. Ipak, neki nam ljudi govore da nakon Ješuiine žrtve više nema rodni uloga za muškarce i žene. Ovaj argument se obično temelji na Galaćanima 3:28, gdje nam apostol Šaul kaže da u Mesiji Ješui nema ni muškarca ni žene.

Galatim (Galaćanima) 3:28

28 Nema ni Židova ni Grka, nema ni roba ni slobodnjaka, nema ni muškog ni ženskog; jer ste svi jedno u Mesiji Ješui.

Oni koji se zalažu za odbacivanje rodni uloga također nas podsjećaju kako je Ješua rekao da u uskrsnuću nećemo biti ni muškarci ni žene, već ćemo biti kao glasnici (anđeli) Elohima.

Matityahu (Matej) 22:30

30 "Jer se u uskrsnuću niti se žene niti udaju, nego su kao glasnici Elohimovi na nebu."

Kao što objašnjavamo u [Otkrivenju i Posljednja vremena](#) , ono o čemu Ješua ovdje govori je vrijeme kada je zemlja završila, a naši duhovi su svi uzneseni na nebo da stane na sud. Tijekom ovog vremenskog razdoblja nećemo imati fizička tijela (ili spol) jer ćemo biti čisto duhovna bića. Međutim, oni od nas koji smo odabrani da odu na novu zemlju gotovo će sigurno ponovno imati fizička tijela (i fizički spol). To možemo vidjeti iz Izaije 65:20, koji nam govori da će na novoj zemlji biti staraca (tj. muškaraca) i djece. A ako ima djece, onda sigurno ima i bračnih parova.

Jeshayahu (Izaija) 65:17-20

17 „Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju, a prijašnje se neće sjećati niti pasti na pamet.

18 Ali veselite se i radujte se zauvijek onome što stvaram; jer evo, stvaram Jeruzalem na veselje, a narod njegov na radost.

19 U Jeruzalemu ću se radovati i u svom narodu radovati se; u njoj se više neće čuti glas plača, ni glas plača.

20 Odande više neće živjeti dijete do nekoliko dana, niti starac koji nije ispunio svoje dane; jer će dijete umrijeti od sto godina, a grešnik koji ima sto godina bit će proklet.”

Iako možda nemamo rodne uloge kada stojimo pred prijestoljem, čini se jasnim da ovdje na zemlji postoje prirodne rodne uloge. Ali što su oni? Sa svoje strane, rabinski judaizam sugerira da čovjek ima tri uloge, koje opisuje kao tri P. Muškarac treba biti (1) svećenik svog kućanstva, (2) hranitelj svoje obitelji i (3) zaštitnik. Ova tri P daju nam razuman opis uloge koju igra većina muškaraca. Muškarci su u osnovi ratnici koji su pozvani da štite i osiguravaju svoje obitelji, te predstavljaju svoje obitelji na svim izraelskim okupljanjima.

Nasuprot tome, rabinski judaizam sugerira da je uloga žene (1) da se pokrije kako ne bi izazvala ili privukla nepotrebnu mušku pažnju, (2) da bude pronicljiva poslovna žena i (3) voli Toru. Iako u ovim opisima ima mnogo mudrosti, oni samo zagrebu površinu mnogih raznolikih uloga koje svaka prava žena iz Tore mora igrati, ne samo kao supruga, već i kao majka, kao članica svoje šire obitelji i kao dio izraelskog društva u cjelini.

Drugi gledaju na tradicionalne kršćanske uloge žena i predlažu da žena nikada ne bi trebala raditi izvan kuće. To nam govori da je ženi jedino ispravno mjesto u domu, podizanju djece. Iako je ovo svakako valjan način života za one koji si to mogu priuštiti, većina židovskih obitelji odgajao je djecu u školama u zajednici od davnina. Zapravo, Shaul je bio proizvod takvog školovanja u zajednici.

Ma'asei (Djela) 22:2b-3

2b Zatim je rekao:

3 „Ja sam doista Židov, rođen u Tarzu u Kilikiji, ali odgojen u ovom gradu pod nogama Gamliela, poučen prema strogosti Tore naših otaca, i bio sam revan prema Elohimu kao i svi vi danas.”

Istina je da s obzirom na izbor, mnoge žene radije ostaju kod kuće i odgajaju svoju djecu puno radno vrijeme. Međutim, Sveto pismo ne ograničava žene na dom. Na primjer, Izreke 31 pjevaju hvalospjeve o “hrabroj ženi”.

<p>Mishle (Izreke) 31:10 10 Ženu odvažnu tko će pronaći? A daleko iznad bisera njezina je vrijednost</p>	<p>מִי חֵיל אִשָּׁת (10) וְרָחֶק אִימָצָא מִמְכָרָהּ מִפְּנִינִים:</p>
--	--

Ova riječ "valor" je hebrejska riječ chayil (חַיִל), koja se prevodi na različite načine. U biti se odnosi na moćnu figuru, kao što je ratnik ili vojnik.

OT:2428 chayil; iz SZ:2342; vjerojatno sila, bilo od ljudi, sredstava ili drugih resursa; tj. vojska, bogatstvo, vrlina, hrabrost, snaga:

Naši su preci imali izreku za žene koje su uvijek naporno radile kako bi se pobrinule za obitelj i koje se nisu žalile kad bi bilo teško. Hvalili bi je govoreći: "Ona je pravi vojnik!" Chayil ima isto značenje.

Hebrejski jezik uči da je život borba (ili rat). U Izrekama 31, aishet chayil (hrabra žena) je netko tko se, kroz mudrost, marljivost i naporan rad, brine ne samo o svom mužu i obitelji, već i onima vjere koji su u potrebi.

Mishle (Izreke) 31:10-24

10 Odvažna žena, tko može pronaći? Jer njezina vrijednost je daleko iznad rubina.

11 Srce njezina muža sigurno joj vjeruje; pa mu neće nedostajati dobitka.

12 Čini mu dobro, a ne zlo sve dane svoga života.

13 Ona traži vunu i lan i rado radi svojim rukama.

14 Ona je poput trgovačkih brodova; ona joj donosi hranu izdaleka.

15 I ona ustaje dok je još noć i daje hranu za svoje ukućane i dio za svoje sluškinje.

16 Ona razmatra njivu i kupuje je; od svoje zarade sadi vinograd.

17 Opasuje se snagom i jača ruke svoje.

18 Vidi da je njezina roba dobra i da joj se svjetiljka ne gasi noću.

19 Ona ispruži ruke do preslice, a ruka joj drži vreteno.

20 Ona pruža ruku siromasima: Da, pruža ruke potrebitima.

21 Ne boji se snijega za svoje ukućane, jer su svi njeni ukućani odjeveni u grimiz.

22 Ona sama pravi tapiseriju; odjeća joj je fini lan i purpur.

23 Muž njezin poznat je na vratima kad sjedi među starješinama zemlje.

24 Ona izrađuje platnene haljine i prodaje ih, a trgovce opskrbljuje pojasevima.

Dok Efraimovi ponekad idealiziraju slabe, pasivne žene koje ne mogu raditi izvan kuće, naša židovska braća traže uspješne, uspješne žene. Traže aishet chayil, ženu ratnicu koja ne samo da voli i njeguje, već je i pametna i mudra.

Dakle, ako je Jahve stvorio muškarce i žene kao parove, kako onda najbolje funkcioniraju zajedno? Da bismo odgovorili na ovo, pogledajmo Postanak 3, gdje stvari nisu funkcionirale. Ovaj odlomak nam pokazuje da je tjelesna priroda žene da bude impulzivnija (temeljena na emocijama), dok je tjelesna priroda muškarca da želi izbjeći odgovornost i odbaciti krivnju.

B'reisheet (Postanak) 3:6-13

6 Dakle, kad je žena vidjela da je drvo dobro za hranu, da je ugodno za oči i da je drvo poželjno da se urazumi, uzela je od njegovih plodova i jela. Davala je i mužu sa sobom, a on je jeo.

7 Tada su se obojici otvorile oči i znali su da su goli; i sašili su smokvino lišće i napravili sebi pokrivače.

8 I začuše zvuk Jahve Elohima kako hoda po vrtu na hladnoći dana, a Adam i njegova žena sakriše se od prisutnosti Jahve Elohima među drvećem vrta.

9 Tada Jahve Elohim pozva Adama i reče mu: "Gdje si?"

10 Pa je rekao: "Čuo sam tvoj glas u vrtu, i uplašio sam se jer sam bio nag, i sakrio sam se."

11 I reče: "Tko ti je rekao da si gola? Jesi li jeo sa drveta za koje sam ti zapovjedio da ne jedeš?"

12 Tada čovjek reče: "Žena koju si dao da bude sa mnom, ona mi je dala s drveta, i ja sam jeo."

13 Tada Jahve Elohim reče ženi: "Što si to učinila?" Žena reče: "Zmija me prevarila i ja sam jela."

Jahve ima izvrstan osjećaj za poetsku pravdu. Budući da je Havvah popustio njezinim željama, natjerao ju je da se pokori svom mužu. I budući da čovjek nije htio preuzeti odgovornost za ono što se dogodilo, već je poslušao glas svoje žene (umjesto nego poslušao Jahvin glas), dao mu se na muku.

B'reisheet (Postanak) 3:16-19

16 Ženi je rekao:

"Veoma ću umnožiti tvoju tugu i tvoje začecje: U boli ćeš rađati djecu. Tvoja želja bit će za svojim mužem, i on će vladati tobom."

17 Zatim je Adamu rekao: "Zato što si poslušao glas svoje žene i jeo si sa drveta za koje sam ti zapovjedio govoreći: 'Nemoj jesti s njega': "Prokleta je zemlja zbog tebe; u mucu ćeš jesti od toga sve dane života svoga.

18 Rodit će vam i trnje i čičak, a vi ćete jesti poljsko bilje.

19 U znoju lica svoga jest ćeš kruh dok se ne vratiš u zemlju, jer si iz nje uzet; jer prah si i u prah ćeš se vratiti."

To nam pokazuje načelo da oni koji su dobili više ovlasti snose i veću odgovornost. Što god nam Jahve da, on očekuje da to iskoristimo za boljitak svih Izraelaca.

Luka (Luka) 12:48b

48b „Za svakoga kome je mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti; a kome je mnogo predano, od njega će više tražiti.”

Na mnogo načina, Sveto pismo nam govori da je Izrael vojska (ili vojske) živog Elohima.

Šemote (Izlazak) 12:51

51 I baš tog dana Jahve je izveo sinove Izraelove iz egipatske zemlje prema njihovoj vojsci.

Iako može zvučati smiješno, ako je Izrael vojska živog Elohima, onda ga treba organizirati kao vojsku; i ako ga možemo primiti, ovako je Jahve postavio obiteljsku strukturu. Muškarci su časnički zbor. Njihov je posao donijeti teške odluke i dati primjer. Žene su dočasnici (dočasnici ili narednici). Oni savjetuju časnike i mudro provode odluke. Djeca su vojnici, koji trebaju činiti ono što im roditelji nalažu, i odrastati na način na koji bi trebali ići, na kraju i sami postaju dobri životni ratnici.

Tradicionalno, posao časnika je voditi trupe u bitci (bilo doslovno ili duhovno). Zadatak dočasnika je osigurati da vojnici imaju zbrinute materijalne potrebe (hrana, odjeća, voda itd.), kako bi mogli obavljati misiju. Iako je časnik u prednosti, da bi bio učinkovit, svoje dočasnike mora shvatiti ozbiljno, a njegovi vojnici moraju znati da mu je stalo do njih. Osim ako dočasnici i muškarci ne osjećaju da je njihovom vođi stalo do njih i njihove dobrobiti, neće se osjećati motiviranima da ga podrže u istoj mjeri.

U svakoj vojsci postoje trenuci kada dočasnici i vojnici moraju progovoriti; ipak neki vjeruju da žene ne bi trebale govoriti na skupštini, na temelju pogrešnog tumačenja 1. Korinćanima 14:34-36.

Qorintim Aleph (1. Kor.) 14:34-36.

34 Neka vaše žene šute u zborovima, jer ne smiju govoriti; ali neka se podvrgnu, kako i Tora kaže.

35 A ako žele štogod naučiti, neka pitaju svoje muževe kod kuće, jer nije dolično da žene govore na skupštini.

36 Ili je riječ Elohimova izašla iz tebe? Ili je dopiralo samo do tebe?"

Isprva bi se moglo činiti da Shaul kaže da žene trebaju šutjeti u skupštinama, navodeći Toru kao svoj autoritet. Međutim, Tora ne kaže tako nešto. Da stvar bude još gora, stih 36 daje izjavu koja kao da dolazi niotkuda. Pa što da radimo?

U grčkom Textus Receptusu problem je uglavnom u lošem prijevodu i pogrešnom razumijevanju grčke gramatike. Stih 36 Textus Receptusa počinje grčkim prijedlogom ay (h'). Strongova konkordancija NT:2228 nam govori da ova riječ opisuje disjunkciju ili oštar kontrast između dviju stvari koje spaja.

NT: 2228 e (ay!); primarna čestica razlike između dva povezana pojma: disjunktivna, ili; usporedno, nego:

Kada se koristi na početku rečenice, riječ "ay!" može značiti "ili", ali obično znači nešto više poput hebrejskog Oy! (Oh, neprijatelji moji!); i, kao što ćemo vidjeti, Shaul je vjerojatno napisao "Oy!" u izvornim semitskim rukopisima. Ako bismo preveli "Oy!" na engleski, vjerojatno bi se preveo u nešto poput: "Kakva glupost!"

U prvom stoljeću nije bilo navodnika na hebrejskom, aramejskom ili grčkom. Stoga, iako nam Šaul ne kaže izričito da citira u stihovima 34 i 35, činjenica da on ukazuje na oštar kontrast na početku stiha 36 ("Oy!") govori nam da stihovi 34 i 35 nisu njegovi. riječi. Imajući sve ovo na umu, pogledajmo ovaj odlomak iznova.

<p>Korinćanima 14:34-36</p> <p>34[Quoting:] „Neka vaše žene šute u skupštinama, jer im nije dopušteno govoriti, ali neka se pokoravaju, kao što i Tora kaže.</p> <p>35[Still quoting] A ako žele štogod naučiti, neka pitaju svoje muževe kod kuće, jer je neprilično da žene govore u skupštini.”</p> <p>[end quote]</p> <p>36[Shaul’s response] Kakva glupost! Je li Elohimova riječ izašla (tj. potekla) od vas? Ili je dopiralo samo do vas?</p>	<p>TR 1. Korinćanima 14:3436</p> <p>34 αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει</p> <p>35 ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αιστωσαν αιστωσαν αιστωσαν αισυχρον αιστωσαν αισυχρον</p> <p>36 η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηντησεν</p>
--	---

U biti, Šaul sramoti autora stihova 34 i 35 govoreći: “Gdje je ova zapovijed Tore koju nitko osim tebe nije vidio? Što mislite, tko ste uopće – izmišljate pravila za koja nitko drugi nije ni čuo? Jesi li ti Elohim? Jesi li dao Toru?”

Dok nam crkveni oci govore da su originalni rukopisi Obnovljenog saveza (Novi zavjet) bili nadahnuti na

hebrejskom i/ili aramejskom, na drugim mjestima pokazujemo zašto Peshitta najvjerojatnije nije original. Ipak, Peshitta nam daje neke vrlo važne uvide. U Peshitti, grčka riječ ay! je data kao aramejska riječ oh! (אָ). Zbirni sirijski rječnik J. Paynea Smitha govori nam da je aramejska riječ Oh! (אָ) označava izraz istovremenog čuđenja, žalosti i ukora.

אָ: Međumet, izražavanje vokativa, čuđenje, žalost, ukor; ~ O! Oh!

To potvrđuje da je Shaul vjerojatno govorio: "Oy!"

<p>Korinćanima 14:36 36 Oh! Izašla je od vas Riječ Elaha? Oh! Je li stigao samo vama?</p>	<p>(36) הוּ מִנְכוּן דְּלִמָּא אָו דְּאַלְאַהָּא מְלַתְּהָ נִפְקַת. בְּלֵהוּד הוּ לִוְתִּכּוּן אָו מִטַּת</p>
---	---

Shaul je sarkastičan. On kaže: "Odgajan sam pred Gamlielovim nogama i nikada nisam čuo za Torinu zapovijed koja kaže da bi žene trebale šutjeti u skupštinama. Dakle, jeste li vi napisali ovu naredbu? Ili si ti jedini koji je to čuo?"

Neki autori sugeriraju da je Šaul mislio na Postanak 3:16, što smo vidjeli ranije u ovoj studiji.

B'reisheet (Postanak) 3:16

16 "Veliko ću umnožiti tvoju tugu i tvoje začecje. U boli ćeš rađati djecu: Tvoja će želja biti za mužem, i on će vladati tobom."

Međutim, iako Postanak 3:16 ukazuje na to da muškarci trebaju voditi (i u skupštinama i u kući), to nikada ne implicira da ženama nije dopušteno govoriti; a sa stajališta vojnog modela, davanje dočasnica opće

zapovijedi da šute bilo bi vrlo kontraproduktivno. To bi uništilo ne samo moral, već bi i spriječilo učinkovitost, što nije Jahvina svrha. Umjesto toga, Jahve nam samo želi pokazati kako stvari mogu funkcionirati najbolje.

Prije nego što razgovaramo o proročici Deborah, moramo razgovarati o četvrtoj klasi vojnika zvanj zastavnik. Nalogovnik je u osnovi dočasnik koji ima posebne vještine i sposobnosti; a budući da ima posebne vještine i sposobnosti, jamči da ga se tretira kao časnika. On čak može preuzeti vodstvo nad vojnom skupinom kada nema dostupnih kvalificiranih časnika koji bi ispunili tu ulogu.

U [Vladi Tore](#) objašnjavamo da postoje tri glavne službe u Svetom pismu: kralj, svećenik i prorok. Tu je i sudac, koji je posebna kombinacija sve trojice. Deborah je bila sutkinja koja je služila i u proročkoj i u kraljevskoj ulozi jer muškarci u njezino vrijeme nisu radili svoj posao. Deborah je pristala ići u rat s Barakom, ali je rekla da on neće dobiti slavu od toga jer nije ženska dužnost voditi vojsku u rat: to je muški posao.

Šofetim (Suci) 4:8-9

8 A Barak joj reče: "Ako ćeš ići sa mnom, ići ću ja; ali ako ti nećeš poći sa mnom, neću ići!"

9 Ona reče: "Sigurno ću ići s tobom; ali neće ti biti slave na putu kojim ideš, jer će Jahve prodati Siseru u ruke ženi."

Vodstvo je prestalo u Izraelu sve dok Deborah nije ustala. To je bila velika sramota za muškarce, i poput prave proročice, Deborah im je trljala lica u to.

Šofetim (Suci) 5:7

7 "Prestalo je vodstvo! Prestalo je u Izraelu dok ja, Debora, nisam ustala! Ustala je majka u Izraelu!"

Kakva bi to sramota bila da mama mora voditi NATO i Pentagon? To je Deborah govorila. Mislila je da je situacija pogrešna.

Zanimljivo je da je Deborin muž bio Lapidot. Njegovo ime se odnosi na nekoga tko je "flamboj" (tj. netko blistav ili šouboat).

OT:3940 lappiyd (lap-peed'); ili lappid (lap-peed');
od neiskorištenog korijena vjerojatno što znači
sjajiti; flambeau, lampa ili plamen:

Deborah nije uživala u tome što se mora pojačati kako bi popunila muške cipele; ali koliko žena želi poučavati i voditi skupštine, koje navode Deborah kao ispriku? Ovo je pogrešno primijeniti Deborin primjer.

Primjer Priscile i Aquile često se također pogrešno primjenjuje. Dok Hebreji obično bilježe muža prije žene, Šaul općenito čini suprotno. On bilježi Priscilu prije Akvile u Rimljanima 16:3, 2. Timoteju 4:19 i 1. Korinćanima 16:19. Luka ih spominje kao tim muž-žena u Djelima 18:24-26.

Ma'asei (Djela) 18: 24-26

24 I neki Židov po imenu Apolon, rođen u Aleksandriji, učen čovjek i moćan u Svetom pismu, dođe u Efez.

25 Ovaj je bio poučen Učiteljevom putu. I budući gorljiv u Duhu, govorio je i poučavao stvari o Učitelju točno, iako je znao samo uranjanje u Yochanan.

26 I počeo je hrabro govoriti u skupštini. A kad su ga Akvila i Priskila čule, odvele su ga u stranu i točnije mu objasnile put Elohima.

Stvar je u tome što se ponekad mužu daje dar za službu koji žena nema; a po istom principu, ponekad se ženi daruje za službu, a mužu nije. Žena može iskoristiti svoj dar sve dok djeluje kao dio tima muž-žena, a muž joj služi kao pokriće. Zapazite u stihu 26 da su Priscilla i Aquila objasnili radosnu vijest Apolonu, i to su učinili, kao tim. Ne kaže da je Priscilla sama savjetovala muškarce (kao što je Apolon); i zapravo, Šaul nam kaže da žene ne bi trebale same podučavati muškarce.

Timotej Alef (1. Timoteju) 2:12-15

12 I ne dopuštam ženi da poučava ili da ima vlast nad muškarcem, nego da šuti (o poučavanju),

13 Jer prvi je stvoren Adam, a zatim Havva (Ēva).

14 I Adam nije bio prevaren, nego je žena prevarena pala u prijestup.

15 Ipak, ona će biti spašena u rađanju (Peshitta: "ali ona ima život preko svoje djece") ako nastave u vjeri, ljubavi i odvojenosti, uz samokontrolu.

Žene mogu razgovarati s muškarcima, ali Jahvin nalog je da žene poučavaju druge žene (i djecu). Ovako je Jahve postavio stvari; i ako ćemo se sretno okrenuti od svoje tjelesne prirode i prihvatiti Njegov red, tada ćemo mi i naše obitelji biti blagoslovljeni.

Apstinencija, celibat i nazireji

Brojevi 6 nam daju upute (Toru) Nazirejca—onoga koji je odvojen od normalnog svakodnevnog života da služi Jahvi i Njegovom narodu.

Bemidbar (Brojevi) 6:1-8

1 Jahve se obrati Mošeu govoreći:

2 „Govori sinovima Izraelovoj i reci im: 'Kada se muškarac ili žena razdvoje, dajući zavjet od nazirejca, da će biti odvojeni od Jahve,

3 odvaja se od vina i žestokog pića - - ne pije ni ocat od vina ni ocat od žestokog pića (od grožđa), niti pije sok od grožđa, niti jede grožđe ili grožđice.

4 Sve dane svoga rastanka ne jede ono što je od vinove loze, od sjemenke do kože.

5 Sve dane zavjeta njegove rastave ne dolazi mu britva na glavu. Dok se ne navrše dani za koje se on odvoji od Jahve, on je odvojen. Pustit će da mu uvojci kose na glavi rastu.

6 Sve dane svoga odvajanja Jahvi ne prilazi mrtvacu.

7 Ne čini se nečistim (tugom) za svojim ocem, ili za svojom majkom, za svojim bratom ili sestrom, kad oni umru, jer je njegova odvojenost od Boga na njegovoj glavi.

8 Sve dane svoje odvojenosti on je odvojen za Jahvu.”

Na hebrejskom je izraz nazirej Nazir (נָזִיר). Prva upotreba izraza Nazir javlja se u Postanku 49, gdje nam je rečeno da je naš predak Josip bio-Nazir (נָזִיר) (što znači “odvojen”) od svoje braće kako bi ispunio Jahvinu božansku namjeru.

<p>Postanak 49:26 26 Blagoslovi tvoga oca nadmašili su blagoslove mojih predaka, do krajnjih granica vječnih brda. Oni će biti na Josipovoj glavi i na tjemenu glave onoga koji je bio odvojen od svoje braće</p>	<p>(26) בְּרַכַּת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרַכַּת הַיּוֹרֵי עַד תְּאֵוֹת גְּבַעַת עוֹלָם תְּהִיִּן לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד נְזִיר אָחִיו :</p>
--	--

Ono što nam ovaj odlomak pokazuje je da se može postati Nazir (odvojen) čak i nenamjerno. Samim činom poslanja u Egipat Josip je postao nazir (odvojen).

Ali zašto je Josip primio tako velike blagoslove u svjetlu činjenice da je njegovo razdvajanje bilo nehوتيčno? Jedan od razloga je taj što su ljudi izrazito društvena stvorenja. Ljudskim je bićima teško biti odvojeni od svoje braće i sestara, jer je Jahve čovjeka učinio društvenim stvorenjem (a ne antisocijalnim).

Mishle (Izreke) 18:1

1 Čovjek koji se izolira traži vlastitu želju; on bjesni protiv svake mudre presude.

Odvajanje od naše braće pravo je iskušenje i prisiljava nas da tražimo Jahvino lice kako bismo preživjeli. Takva nas izoliranost tjera da mu se približimo; ali ovo je skriveni blagoslov, jer kada se približavamo Jahvi, on se približava nama i blagoslivlja nas.

U [Nazaretskom Izraelu](#) pokazujemo kako izgubljeni sin predstavlja izgubljenih deset izraelskih plemena (Efrajim). Iako se izgubljeni sin svojevrijedno odvojio od očeve kuće, jednog dana je shvatio svoju pogrešku, okrenuo se i odlučio se vratiti kući svom ocu.

Luka (Luka) 15:11-19

11 Zatim je rekao: „Jedan čovjek je imao dva sina.

12 A mlađi od njih reče svome ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' Stoga im je podijelio sredstva za život.

13 A ne mnogo dana nakon toga, mlađi sin se sve skupi, otputova u daleku zemlju i ondje protrati svoje imanje s rasipnim životom.

14 „Ali kad je sve potrošio, nastala je velika glad u toj zemlji, i on je počeo biti u oskudici.

15 Zatim je otišao i pridružio se jednom građaninu te zemlje i poslao ga je u svoja polja da nahrani svinje.

16 I rado bi napunio svoj želudac mahunama koje su jele svinje, a nitko mu ništa nije dao.

17 Ali kad je došao k sebi, rekao je: 'Koliko najamnika moga oca ima kruha dovoljno, a ja umirem od gladi!

18 Ustat ću i otići svom ocu i reći ću mu: "Oče, sagriješio sam protiv neba i pred tobom,

19 i nisam više dostojan zvati se tvojim sinom. Učini me kao jednog od svojih najamnika."""

Shvativši što mu nedostaje, izgubljeni sin naposljetku je postao revniji za svog oca. U izvjesnom smislu, Efrajimci su sada počeli shvaćati što su propustili, i kao rezultat toga, postaju revniji i za Oca.

Međutim, dok je naš predak Josip bio odvojen od svoje obitelji protiv svoje volje, i dok su se rasipni sin i Efrajimova kuća odvojili od Izraela kao rezultat vlastitog lošeg izbora, nazirejski zavjet u Brojevima 6 podrazumijeva aktivan izbor da odvojiti se od svijeta i njegovih zadovoljstava, kako bi služio Jahvi i Njegovom narodu.

OT: 5139 naziyr (naw-zeer'); ili nazir (naw-zeer'); od OT:5144; odvojen, tj. posvećen (kao knez, nazirej); dakle (figurativno od potonjeg) neorezana loza (kao neošišani nazirit):

Referenca u Strongovom OT: 5144 također se odnosi na nekoga tko se "uzdržava" ili "održava" od normalnog života, kako bi ispunio neku božansku misiju.

OT: 5144 nazir (naw-zar'); primitivni korijen; držati se po strani, tj. (neprijelazno) suzdržavati se (od hrane i pića, od nečistoće, pa čak i od bogoštovlja [tj. otpadnika]); konkretno, izdvojiti (u svete svrhe), tj. posvetiti.

To nam pokazuje da se nazirejski zavjet odnosi na držanje po strani ili suzdržavanje od normalnih stvari materijalnog svijeta, kako bismo dobili više vremena za služenje Jahvi i Njegovom narodu. Okretanjem od normalnih stvari svijeta, nazirej se okreće od svega što je na svijetu, što je samo požuda očiju, požuda tijela i ponos života.

Yochanan Aleph (1. Ivan) 2:16-17

16 Jer sve što je u svijetu – požuda tijela, požuda očiju i oholost života – nije od Oca, nego je od svijeta.

17 I svijet prolazi, i požuda njegova; ali tko vrši volju Elohimovu, ostaje zauvijek.

Primijetite da Ješua također traži od nas da se okrenemo od stvari svijeta, kako bismo mu služili.

Matityahu (Matej) 10:38-39

38 "A tko ne uzme svoj kolac (ili križ) i ne pođe za Mnom, nije Me dostojan.

39 Tko nađe svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život radi Mene, naći će ga."

Može biti teško prihvatiti da bi Jahve odobrio dobrovoljno suzdržavanje od bilo spola ili braka, jer očito nije dobro da većina muškaraca bude sama.

B'reisheet (Postanak) 2:18

18 A Jahve Elohim reče: "Nije dobro da čovjek bude sam, učinit ću ga pomoćnikom koji mu odgovara."

Nadalje, Jahve je prvom čovjeku i njegovoj ženi dao poriv (a mnogi kažu i zapovijed) da se razmnožavaju.

B'reisheet (Postanak) 1:28

28 Tada ih je Elohim (Bg) blagoslovio, a Elohim im je rekao: "Plodite se i množite se, napunite zemlju i pokorite je..."

Sveto pismo nam također pokazuje da je dobro da se muškarci i žene vjenčaju i stvaraju obitelji, jer Psalam 127 nam govori da su djeca nagrada od Jahve.

Tehillim (Psalmi) 127:3-5

3 Evo, djeca su baština od Jahve, plod utrobe je nagrada.

4 Kao strijele u ruci ratnika,
Tako su i djeca nečije mladosti.

5 Sretan je čovjek kojemu je tobolac pun njih; neće se stidjeti, nego će razgovarati sa svojim neprijateljima na vratima.

Većina Izraelaca pozvana je da se vjenča i odgaja djecu na način na koji bi trebali ići.

Mišle (Mudre izreke) 22: 6

6 Odgajajte dijete putem kojim treba ići, i kad ostari, neće odstupiti s njega.

Za većinu, brak i roditeljstvo nisu samo veliki i prekrasni blagoslovi, već su i vrlo izazovni putevi duhovnog usavršavanja.

Yehezqel (Ezekiel) 16:44

44 "Zaista, svatko tko citira poslovice, upotrijebit će ovu poslovicu protiv tebe: 'Kakva majka, kao kći!'"

Dajući nam djecu koja su slična nama, Jahve traži od nas da se bavimo svojim problemima na način odraslih.

Ipak, postoje dva druga puta profinjenosti: naziretski zavjet i apstinentni/celibatski zavjet. Dok se nazireji (kao što je Samson) obično vjenčaju, drugi su dodatno u celibatu (nikad se ne vjenčaju, kao što su Ješua i Šaul/Paul) ili apstinentni (udaju se, ali se suzdržavaju od upuštanja u seksualne odnose kada ih treba razdvojiti, kao što je Mojsije). To njihovu profinjenost podiže na još jednu razinu.

Opet, nazirejski zavjet i apstinentni/celibatni zavjet potpuno su odvojeni zavjeti. Netko može biti apstinent/celibat a da nije nazirit, a može se biti nazirej bez apstinencije/celibata; sve ovisi o tome kako Jahve vodi. Međutim, budući da apstinentni/celibatni zavjet i nazirejski zavjet pozivaju na odstupanje od uobičajenog obrasca svakodnevnog života unutar braka, kako bi služili Jahvi i Njegovom narodu, ti zavjeti često idu zajedno.

Ali ako nije dobro da muškarac bude sam, i ako su žena i djeca veliki blagoslovi od Jahve, zašto bi onda Jahve

blagoslivljao nekoga da se suzdržava od bilo kojeg spola ili braka?

O pitanjima ritualne čistoće detaljnije raspravljamo u [Nazaretskom Izraelu](#) . Međutim, da rezimiramo glavne točke, nitko tko ima iscjedak bilo koje vrste nije sposoban stajati pred Elohimom i služiti, bilo da je taj iscjedak iscjedak sjemena, menstrualni protok, curenje iz nosa ili bilo koja druga vrsta iscjetka. Na primjer, Levitski zakonik 15:16-18 nam pokazuje da je čovjek ritualno nečist ili nečist kada ima sjemenje.

Vayiqra (Levitski zakonik) 15:16-18

16 'Ako netko ima izlučivanje sjemena, neka opere sve svoje tijelo u vodi i neka bude nečist do večeri.

17 A svaka odjeća i svaka koža na kojoj ima sjemena neka se operu vodom i neka budu nečisti do večeri.

18 Također, kad žena legne s muškarcem i dođe do ispuštanja sjemena, neka se kupaju u vodi i neka budu nečisti do večeri.

Kao što pokazujemo na drugim mjestima, oni koji su ritualno nečisti nisu u stanju stajati pred Elohimom i služiti Mu; stoga nisu u stanju služiti u svećeničkom svojstvu sve dok ne budu ritualno očišćeni. To je osnova pravoslavnog vjerovanja da je Moše (Mojsije) bio apstinent sa svojom ženom.

Bemidbar (Brojevi) 12:1-3

1 Tada su Miriam i Aharon govorili protiv Mošea zbog žene Kushite (Etiopljanke) koju je oženio; jer se oženio Etiopljankom.

2 Oni rekoše: "Je li Jahve samo preko Mojsija govorio? Nije li i preko nas govorio?" I Jahve je to čuo.

3 Čovjek Moše je bio vrlo skroman, više od svih ljudi koji su bili na licu zemlje.

Rečeno nam je da je Mošejeva žena bila Cipora, kći Jitra (Jetroa), midjanskog svećenika. Cipora bi stoga bila identificirana kao Midijanka, a ne kao Kušitkinja (Etiopljanka).

Šemote (Izlazak) 2:21

21 Tada je Moše bio zadovoljan što živi s tim čovjekom i dao je svoju kćer Ciporu Mošeu.

Postoje dva načina da se ovo protumači. Jedna je da je Moshe imao više žena. Drugo je pravoslavno vjerovanje da je riječ "Kushite" ovdje zapravo bila izraz ljubaznosti, jer Hebreji ponekad pogrdno govore o onima koje vole, i kao izraz ljubaznosti, i u nastojanju da ih spriječe da postanu uzalud. Ovo drugo tumačenje ima smisla jer svrha ovog inače tajanstvenog odlomka može biti da nam pokaže da je Moshe bio apstinent sa svojom ženom. Budući da je Moshe u svakom trenutku morao biti spreman služiti u Šatoru sastanka, Moshe je morao stalno ostati ritualno čist. Zbog toga se morao suzdržati od bračnih odnosa sa svojom ženom (bilo da je to bila Tzipporah ili neka druga žena).

Ortodokсна hipoteza je da je, kako god da je saznala za to, Miriam možda smatrala da je nepotrebno da se Moshe suzdržava od bračnih odnosa sa svojom ženom, budući da su i Miriam i Aharon (Aaron) također bili proroci. Možda je Miriam smatrala da bi ona i Aharon mogli "zastupiti" Mosheu u vrijeme kada je Moshe bio nečist zbog druženja sa svojom ženom. Međutim, Jahve je tada dao do znanja Miriam i Aharonu da je Moše izabran za njegovu zadaću; stoga je morao cijelo vrijeme ostati ritualno čist (što je zahtijevalo od njega da se suzdrži od ispuštanja sjemena).

Dok je pravoslavna hipoteza samo hipoteza, mi znamo iz naših drugih studija da je povijesno Jahve zapovjedio svom narodu da se suzdrži od seksa u dane koje je odvojen od njega, kada Mu se trebaju približiti. Na primjer, svi muškarci su se trebali suzdržati od seksa kako bi bili "pripremljeni" (pročišćeni) na gori Sinaj.

Šemote (Izlazak) 19:15

15 I reče narodu: 'Pripremite se do trećeg dana: ne približavajte se ženi.'

Također znamo da iako je Jahve ljudima dao želju (a neki kažu i zapovijed) da se razmnožavaju, i iako se većina ljudi vjenčava i stvara obitelji, Jahve obećava bolju nagradu onim eunusima koji čuvaju Toru. Ne smiju sebe misliti kao "suho drvo", jer Jahve kaže da će im dati mjesto i ime "bolje od sinova i kćeri". Obećava im "vječno ime".

<p>Izaija 56:3-5 3 „Jer ovako reče Jahve: 'I neka sin stranca ne govori govoreći: 'Jahve me odvojio od naroda svoga'; niti neka evnuh kaže: "Gle, ja sam suho drvo." 4 Jer ovako reče Jahve: "Eunusima koji čuvaju moje subote i biraju što mi je drago, i čvrsto se drže moga saveza: 5 Njima ću dati u svojoj kući i unutar svojih zidina mjesto i ime bolje od sinova i kćeri –</p>	<p>וְאֵל יֹאמֶר בֶּן הַנֶּכֶר (3) הַנְּלוֹה אֶל יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדֵל יַבְדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל יֹאמֶר הַסָּרִיס הוּ אֲנִי עַץ יָבֵשׁ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה (4) לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי וּבְחָרוּ אֶבְאֶשֶׁר חֲפָצָתִי וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי (5) וּבְחֹמֹתַי יָד וְשׁוּי יָד וְשִׁיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד</p>
---	---

dajem im vječno ime
koje se ne istrebljuje.”

וְשִׁטוֹן שִׁטוֹן שֵׁם עוֹלָם
אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת

Riječ za “eunuha” ovdje je sar-ees (סָרִיס), a Strongova konkordansa nam govori da govori o kastriranom.

OT:5631 cariy (saw-reece'); ili caric (saw-reece');
od neiskorištenog korijena što znači kastrirati;
eunuh; podrazumijevajući, sobar (osobito ženskih
stanova), a time i državni ministar:
KJV - komornik, eunuh, časnik.

Međutim, ovo je zbunjajuće, jer dok nam Izaija govori da će eunusi koji čuvaju Jahvinu Toru dobiti “mjesto i ime bolje od sinova i kćeri”, Tora nam također govori da nitko tko ima tjelesnu deformaciju ili tko ima “ razbio mu kamenje” (מָרוֹחַ אֲשֶׁד) smije služiti u Jahvinu hramu. Iako može jesti od svećeničke desetine, ne smije stajati pred Jahvom da bi prinoseo prinose.

Levitski zakonik 21:16-23
16 Tada se Jahve obrati Mojsiju govoreći:
17 Govori Aharonu govoreći: 'Nitko od tvojih potomaka u sljedećim naraštajima, koji ima bilo kakav nedostatak, ne smije pristupiti da prinese kruh svoga Elohima.
18 Jer nijedan čovjek koji ima manu ne smije pristupiti: čovjek slijep ili hrom, koji ima

אֶל יְהוָה וַיְדַבֵּר (16)
לֵאמֹר מִנְּשָׁה
אֲהָרוֹן אֶל דָּבָר (17)
מִזֶּרְעֶךָ אִישׁ לֵאמֹר
בּוֹ יִהְיֶה אֲשֶׁר לְדַרְתָּם
יִקְרַב לֹא מוֹם
אֲלֵהִיו לְחֶם לְהִקְרִיב
אֲשֶׁר אִישׁ כָּל כִּי (18)
לֹא יִקְרַב לֹא מוֹם בּוֹ
אוֹ פֶּסֶחַ אוֹ עִוֵּר אִישׁ
שָׂרוּעַ אוֹ חָרָם

<p>pokvareno lice ili bilo koji ud predugačak, 19 čovjek koji ima slomljeno stopalo ili slomljenu ruku, 20 ili je grbavac ili patuljak, ili čovjek koji ima defekt na oku, ili ekcem ili krastu, ili je razbio svoje kamenje. 21 Nitko od potomaka svećenika Aharona, koji ima nedostatak, ne smije se približiti da prinese Jahvi žrtve vatre. Ima nedostatak; neće se približiti da prinese kruh svoga Elohima. 22 On može jesti kruh svoga Boga, i najrazdvojeniji i odvojeni; 23 samo se ne smije približiti zastoru niti približiti oltaru, jer ima nedostatak, da ne oskrnavi moja svetišta; jer sam ih ja, Jahve, razdvojio."</p>	<p>אֲשֶׁר אִישׁ או (19) או רָגַל שָׁפָר בוּ יְהִיָּה יָד שָׁפָר או דַּק או גִּבּוֹן או (20) גָּרַב או בְּעֵינָיו תִּבְלָל מְרוּחַ או יִלְפַת או אֲשָׁדָּ: בו אֲשֶׁר אִישׁ כָּל (21) אֶהְרֹן מְזַרַע מוֹם לְהִקְרִיב יִגֵּשׁ לֹא הִכְהֵן מוֹם יַהֲוֶה אֲשִׁי אֶת לֹא אֱלֹהִיו לָחֵם אֶת בו לְהִקְרִיֹּי יִגֵּשׁ: אֱלֹהִיו לָחֵם (22) וּמִן הִקְדָּשִׁים מִקְדָּשֵׁי יֵאכַל הִקְדָּשִׁים לֹא הִפְרַכְתָּ אֶל אֵדָּ (23) לֹא הַמְזִיבַח וְאֶל יָבֵא וְלֹא בו מוֹם כִּי יִגֵּשׁ כִּי מִקְדָּשֵׁי אֶת יַחֲלִל יְהִוְקַמְהוּקַמְ אֲנִי</p>
---	--

Ali ako onima koji su fizički deformirani ili čije je “kamenje razbijeno” nije dopušteno služiti u hramu, zašto bi onda Jahve obećao bolje mjesto i bolje ime eunusima? Obećava li Jahve doista bolje mjesto onima koji su fizički kastrirani? Ovu prividnu proturječnost možemo razriješiti ako shvatimo da On eufemistički govori o onima koji su svojevrijedno apstinentni ili u celibatu. Kao što smo već

vidjeli, Moshe je vjerojatno bio apstinent sa svojom ženom, a kao što ćemo vidjeti kasnije, i Yeshua i Shaul su bili dobrovoljno u celibatu.

Ali zašto bi dobrovoljna apstinencija ili celibat dobili veću nagradu od Jahve? Mogli bismo pretpostaviti da nema koristi ostati apstinent ili celibat samo zbog toga. Ako netko bude apstinent ili celibat, ali ne koristi svoje vrijeme za služenje Jahvinu narodu, onda nema koristi (i nema nagrade).

Odluka o suzdržavanju od seksa unutar braka također mora biti obostrana, inače krši uvjete braka. O tome ćemo više govoriti malo kasnije, ali glavna prednost u suzdržavanju od bračnih odnosa (ili od braka) je ta što se daje još jednom za obavljanje Jahvinog posla i služenje braći i sestrama. Umjesto da odvojimo vrijeme za podizanje vlastite obitelji, čovjek to vrijeme odlaže (kao što su učinili Moše, Ješua i Šaul), čime su metaforički "položili vlastiti život" u zamjenu za privilegiju služenja ostatku Jahvinovog naroda Izraela.

Yochanan (Ivan) 15:13

13 Veće ljubavi nitko nema od ove, da tko život svoj položi za prijatelje svoje.

Opet, iako nazirejski i apstinentni/celibatni zavjeti nisu sinonimi, oni se lako slažu jer se temelje na istim principima. Mogli bismo također primijetiti da kada je nazirej apstinent ili celibat, vidimo način života koji izgleda kao službe mnogih najpoznatijih proroka Svetog pisma. Dok su kraljevi često bili poligini, a svećenici obično monogamni, proroci su često bili apstinentni ili celibatni nazireti. Ono što ćemo vidjeti je obrazac da svoje živote daju u službu Jahvi i Njegovom narodu. Posvećenost je često dovedena do krajnosti, kao što je apstinent ili celibat nazirit

1. Odriče se seksualnih odnosa
2. Nauči da ne mari što drugi ljudi misle o njegovom (ili njezinom) izgledu
3. Daje svu svoju (ili njezinu) svjetovnu imovinu i vrijeme Jahveu Elohimu i Njegovom djelu, a zatim se pouzdaje isključivo u Jahvu za opskrbu

Bez obzira je li nazirej apstinent ili ne, zavjet nije lak. Nazirej se mora naučiti usredotočiti ne na stvari ovoga svijeta, već samo na stvari Jahvine. To je stav koji bi trebao imati svaki duhovni vođa u Izraelu, stoga ne čudi da je takav stav Šaul zastupa vjernicima u Rimu.

Romim (Rimljanima) 12: 1-2

1 Stoga vas molim, braćo, milošću Elohimovim, da svoja tijela prikažete kao živu žrtvu, odvojenu, prihvatljivu Elohimu, što je (ne više od) vaše razumno služenje.

2 I nemojte se prilagoditi ovom svijetu, nego se preobrazite obnavljanjem svog uma, kako biste dokazali koja je to dobra, prihvatljiva i savršena volja Elohima.

Ješua nam govori da oni koji štiju Jahvu moraju ga obožavati i u Duhu i u istini.

Yochanan (Ivan) 4:23

23 Ali dolazi čas, i sada je, kada će se pravi štovatelji klanjati Ocu u Duhu i istini; jer Otac traži takve da Mu se klanjaju.

Ali ako nazirej nastoji naučiti kako služiti Jahvi u duhu potpune predanosti, koje su specifičnosti nazirejskog zavjeta? Ako pobliže pogledamo brojeve 6, vidimo da je nazirej

1. Da se suzdrže od svakog alkohola
2. Uzdržavati se od svih vrsta grožđa i proizvoda od grožđa
3. Uzdržavati se od šišanja
4. Kako bi se izbjegao kontakt s leševima
5. Ne postati nečist (tj. tugovati) zbog ičije smrti (čak ni zbog oca ili majke)
6. Posvetiti sve što može Jahvinu djelu, u smislu vremena i novca (stih 21)

Bemidbar (Brojevi) 6:1-8, 21

1 Jahve se obrati Mošeu govoreći:

2 „Govori sinovima Izraelovoj i reci im: 'Kada se muškarac ili žena razdvoje, dajući zavjet od nazirejca, da će biti odvojeni od Jahve,

3 on (ili ona) se odvaja od vina i žestokog pića - - ne pije ni ocat od vina ni ocat od žestokog pića (od grožđa), niti pije sok od grožđa, niti jede grožđe ili grožđice.

4 Sve dane svoga rastanka ne jede ono što je od vinove loze, od sjemenke do kožice.

5 Sve dane zavjeta njegove rastave ne dolazi mu britva na glavu. Dok se ne navrše dani za koje se on odvoji od Jahve, on je odvojen. Pustit će da mu uvojci kose na glavi rastu.

6 Sve dane svoga odvajanja Jahvi ne prilazi mrtvacu.

7 Ne čini se nečistim za svog oca, ili za svoju majku, za svog brata ili za svoju sestru, kad oni umru, jer je njegova odvojenost od Boga na njegovoj glavi.

8 Sve dane svoje odvojenosti on je odvojen za Jahvu.

Zatim, pored postavljenih prinosa, stih 21 govori nam da bi nazirej trebao sve što može posvetiti Jahvi.

21 Ovo je Tora o nazirejskoj, koji se zaklinje Jahvi na žrtvu za svoje odvajanje, a osim toga, sve što je njegova ruka u mogućnosti pružiti. Prema zavjetu[that] uzima, pa će učiniti prema Tevratu svoga odvajanja.

Povijesno gledano, nazirejski zavjet je položen u različitim stupnjevima; očituje se i na različite načine. Samac ili žena može dati Jahvi sve što ima, u tolikoj mjeri da nema više ništa za opskrbu bračnog druga i djece. S druge strane, udana osoba može sve svoje vrijeme darovati Jahvi. Iako bi barem hipotetski mogao provoditi puno vremena sa svojom ženom, možda se više ne bi družio s njom, tako da uvijek može ostati ritualno čist pred Jahvom.

Ali kako bismo malo bolje razumjeli nazirejski zavjet i razumjeli zašto su toliki proroci položili ovaj zavjet, pogledajmo поближе njegove propise.

1 Suzdržite se od svih proizvoda od grožđa i/ili alkohola

Zajedno ćemo pogledati prva dva pravila, koja uključuju suzdržavanje od alkohola i svih vrsta grožđa i proizvoda od grožđa (uključujući grožđice i većinu octa). Iako je razumjeti zašto bi Jahve želio da se netko tko bi trebao biti "odvojen" u službu Njemu suzdržao od alkohola i jakih pića.

Luka (Luka) 12:42-46

42 A Učitelj reče: "Tko je onda taj vjerni i mudri upravitelj, koga će njegov gospodar postaviti za gospodara nad svojim domom, da im daje njihov dio hrane u pravo vrijeme?"

43 Blago onom sluzi kojega će njegov gospodar naći da tako čini kad dođe.

44 Zaista, kažem vam da će ga postaviti za vladara nad svime što ima.

45 Ali ako taj sluga u srcu svome kaže: 'Moj gospodar odgađa svoj dolazak', pa počne tući sluškinju i sluškinju, jesti i piti i piti,

46 Doći će gospodar tog slugu u dan kada ga ne bude tražio, i u čas kada nije svjestan, pa će ga prepоловити i odrediti mu svoj dio s nevjernicima.”

Također je logično da svatko tko se odvoji da služi Jahvi ne gubi vrijeme. Trebao bi provesti sve svoje vrijeme služeći Jahvi i Njegovom narodu, inače je njegov zavjet stvarno besmislen. Ipak, ideja o suzdržavanju od svih vrsta grožđa i proizvoda od grožđa nadilazi ideju jednostavne apstinencije od zabave. Zašto bi se nazirej također trebao suzdržavati od grožđica, pa čak i većine vrsta octa?

Sveto pismo nam ne govori zašto Jahve želi da se nazireji suzdržavaju od grožđa i proizvoda od grožđa, ali postoje neki dokazi da je grožđe Jahvin slavljenički plod. Izraelci tradicionalno piju vino subotom, jer je subota vrijeme za opuštanje među obitelji, prijateljima i zajedništvom. Međutim, iako se vino može koristiti na zakonit način, grožđe i proizvodi od grožđa često se zlorabe, osobito među Efraimcima.

Hošea (Hosea) 3:1

1 Tada mi Jahve reče: “Idi opet, voli ženu koju voli prijatelj i preljubicu, po ljubavi Jahvinoj prema sinovima Izraelovim, iako se okreću drugim moćnicima i voliš njihove kolače od grožđica.”

Jahve se vrijeđa što Efrajimova djeca nisu nastojala obnoviti Njegovo kraljevstvo i ne trude se čuti i poslušati Njegov glas; ipak uživaju u konzumiranju Njegovih

slavljeničkih plodova. Jahve ih naziva "Efrajimovim pijanicama".

Jeshayahu (Izaija) 28:1-3

1 Jao kruni ponosa, pijanicama Efrajimovim, čija je slavna ljepota blijedi cvijet koji je na vrhu zelenih dolina, onima koji su svladani vinom!

2 Gle, Jahve ima moćnog i jakog, kao oluju tuču i oluju razornu, kao poplavu silnih voda koja se prelijeva, koji će ih svojom rukom spustiti na zemlju.

3 Kruna ponosa, pijanice Efraimovi, bit će zgažena...

Za Izraelce može biti divno opustiti se i slaviti Jahvu i njegova Sina uz dobru čašu vina subotom i danima praznika. Međutim, fokus ne treba ostati na fizičkom užitku ili osjećaju vina, već na izgradnji osobnog odnosa s Jahvom i njegovim Sinom.

Iako Sveto pismo to ne kaže izravno, postoji niz naznaka da su Yeshua, Yochanan HaMatbil (Ivan Potapač) i Shaul vjerojatno svi bili nazirejci u celibatu. Luke nam kaže da Yochanan HaMatbil uopće nije trebao piti vino ili žestoka pića od dana svog rođenja.

Luka (Luka) 1:15

15 "Jer on će biti velik pred Jahvom i neće piti vina i žestokog pića."

Ovo je isti jezik kojim Jahve opisuje nazirejski zavjet u Brojevima 6.

Bemidbar (Brojevi) 6:2-3

2 „Govori sinovima Izraelovoj i reci im: 'Kada se muškarac ili žena razdvoje, dajući zavjet od nazirejca, da će biti odvojeni od Jahve,

3 on (ili ona) odvaja se (ili sebe) od vina i žestokog pića - - on (ili ona) ne pije ni ocat od vina ni ocat od žestokog pića (od grožđa), niti pije sok od grožđa, niti jede grožđe ili grožđice.

Sveto pismo nam također govori da je Yochanan došao samo s odjećom od devine dlake i kožnim remenom. Osim toga, hrana su mu bili skakavci i divlji med, što u osnovi znači da je živio od zemlje.

Markaus (Marko) 1:6

6 A Yochanan (Ivan) je bio odjeven u devinu dlaku i s kožnim pojasom oko struka i jeo je skakavce i divlji med.

Da je Ivan nosio samo odjeću od devine dlake i kožni remen, te da se pouzdao u Jahvu da mu osigura prehranu, sugerira da je možda već predao svu svoju svjetovnu imovinu Jahvi. Obratite pažnju na paralelu s jezikom koji se koristi u brojevima 6.

Bemidbar (Brojevi) 6:21

21 Ovo je Tora o nazirejskoj, koji se zaklinje Jahvi na žrtvu za svoje odvajanje, a osim toga, sve što je njegova ruka u mogućnosti pružiti. Prema zavjetu[that] on (ili ona) uzima, pa će učiniti u skladu s Torom svog odvajanja.

I ako je za Yochanana HaMatbila bilo dobro da bude nazir, odbacujući stvari ovoga svijeta kako bi se usredotočio na stvari Jahve, koliko bi onda važnije bilo da Ješua, naš Mesija, bude nazir?

Iako Sveto pismo ne kaže da je Ješua bio nazirej od rođenja, dane su nam neke naznake da je Ješua vjerojatno bio nazirej prije nego što je započela njegova služba i da je odlučio rano prekinuti svoj zavjet.

Yochanan (Ivan) 2:1-4

1 Trećeg dana bila je svadba u Kani Galilskoj (Galilejska) i tamo je bila Ješua majka.

2 Sada su i Ješua i njegovi učenici bili pozvani na vjenčanje.

3 A kad im je ponestalo vina, Ješua majka reče Mu: "Nemaju vina."

4 Ješua joj reče: "Ženo, što ja imam s tobom? Moj čas još nije došao (da razdvojim svoj nazirejski zavjet)."

Kada je Ješua majka rekla da nemaju vina, isprva je implicirao da ne može imati ništa s vinom, budući da je vjerojatno još pod nazirejskim zavjetom.

Brojevi 6 nam govore da nazirejski zavjet ne mora biti doživotan. Može se uzimati određeno vrijeme (na primjer, određeni broj dana).

Bemidbar (Brojevi) 6:8

8 Sve dane svoje odvojenosti on je odvojen za Jahvu.

To može biti određeno vrijeme (npr. dvije godine) ili do određenog događaja. Moglo bi se također dogoditi da, iako je Ješua rekao da njegovo vrijeme još nije došlo, kada je Njegova majka rekla da nema vina, On se sažalio nad gostima i rano prekinuo svoj zavjet, da će služiti onima koji su imali vjenčanje.

Jahve nam također kaže da ako netko umre vrlo iznenada pored nazirejca (tj. u trenu), mora obrijati glavu i otići gore u Jahvinu kuću, gdje će prinijeti određene životinjske žrtve.

Bemidbar (Brojevi) 6:9-20

9 'Ako netko umre kraj njega iznenada, a on oskrnavi svoju posvećenu glavu, neka obrije glavu na dan svog čišćenja; sedmi dan neka ga obrije.

10 Zatim će osmoga dana donijeti dvije grlice ili dva mlada goluba svećeniku na ulaz u Šator sastanka;

11 i neka svećenik prinese jedno kao žrtvu za grijeh, a drugo kao žrtvu paljenicu i učini mu pomirenje jer je sagriješio u pogledu leša; i taj će dan posvetiti svoju glavu.

12 Posvetit će Jahvi dane svoje odvojenosti i donijeti janje u prvoj godini kao žrtvu prijestupa; ali davni dani bit će izgubljeni jer je njegova razdvojenost bila oskrnavljena.

Osim toga, čak i kada nazirej normalno ispuni svoj zavjet, tako da se "ispune dani njegove razdvojenosti", on i dalje mora obrijati glavu i otići u Jahvinu kuću, gdje će prinosti životinjske žrtve u svrhu čišćenja.

13 'Sad je ovo Nazirejska Tora: Kad se ispune dani njegove odvojenosti, bit će doveden na vrata Šatora sastanka.

14 Neka prinese svoju žrtvu Jahvi: jedno muško janje prve godine bez mane kao žrtvu paljenicu, jedno janje ovce prve godine bez mane kao žrtvu za grijeh, jednog ovna bez mane kao žrtvenu žrtvu, 15 košaru beskvasnih kruhova, kolače od finog brašna pomiješanog s uljem, beskvasne oblate namazane uljem i njihovu žitnu prinos s njihovim naljevima.

16 'Neka ih svećenik izvede pred Jahvu i prinese njegovu žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu;

17 neka prinese ovna kao žrtvu mirovnu žrtvu Jahvi s košarom beskvasnih kruhova; svećenik će također prinijeti svoj prinos žita i svoj dar pića.

18 Tada će nazirej obrijati svoju posvećenu glavu na vratima Prebivališta sastanka i uzeti kosu sa svoje posvećene glave i staviti je na vatru koja je pod žrtvom žrtvom.

19 'I neka svećenik uzme kuhanu plećku ovna, jedan beskvasni kolač iz košare i jednu beskvasnu olatnu i stavi ih na ruke nazirejcu nakon što obrije svoju posvećenu kosu,

20 Svećenik neka ih maše kao žrtvu mahanja pred Jahvom; odvajaju se za svećenika, zajedno s prsima prinosa mahanja i bedrom žrtvene žrtve. Nakon toga nazirej može piti vino.'

Ako je Ješua doista rano prekinuo nazirejski zavjet kako bi napravio vino za svatove, očekivali bismo da će uskoro početi putovati u Jeruzalem, kako bi prinio žrtve za pročišćenje. A to je upravo ono što Yeshua čini.

Yochanan (Ivan) 2:11-13

11 Ovaj početak znakova Ješua je učinio u Kani Galilejskoj i pokazao svoju slavu; i Njegovi su učenici vjerovali u Njega.

12 Poslije toga siđe k Kefaru Nahumu, on, njegova majka, njegova braća i njegovi učenici; ali nisu tu ostali mnogo dana.

13 Bliži se Pasha Židova i Ješua se pope u Jeruzalem.

Budući da je nazirejski zavjet u biti zavjet da se usredotočite na stvari Jahvine, a stvari Jahvine su u suprotnosti sa stvarima svijeta, onaj tko se "odvaja" ponekad se treba odmaknuti od onih koji nisu slično posvećeni . Međutim, to bi bio problem za Ješuu, jer je jedna od misija koju mu je Jahve dao bila pozvati grešnike na pokajanje. To je zahtijevalo biti u njima i među njima. Možda je to razlog zašto je Ješua prekinuo svoj zavjet.

Luka (Luka) 5:31-32

31 Odgovori Ješua i reče im: "Onima koji su zdravi ne trebaju liječnika, nego onima koji su bolesni.

32 Nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na obraćenje."

Da bi izliječio bolesne, Ješua se trebao družiti s onima koji su Ga najviše trebali. To je izazvalo velike kritike od strane onih oko njega, ali kao što nam kaže Peshitta, mudrost je opravdana njezinim djelima.

Matityahu (Matej) 11:18-19

18 Jer Yochanan je došao ni jeo ni pio, a oni kažu: 'On ima demona.

19 Sin Čovječji dođe jedući i pijući, a oni govore: 'Gle, proždrljivac i vinopija, prijatelj carinika i grešnika!' Ali mudrost se opravdava njezinim djelima." (Peshitta)

Stoga se također može dogoditi da je Ješua okončao svoj zavjet kako bi mogao biti tamo gdje je Njegova pomoć bila najpotrebnija.

2. Suzdržite se od šišanja

U nekim istočnjačkim tradicijama, oni koji svoje živote posvete duhovnim traganjima briju glave kako bi pokazali da su se "odrekli svijeta". Za razliku od toga, Nazir se ne trudi obrijati glavu. Osim osnovnih potreba za čistoćom i dobrom općom higijenom, nazirej ne troši vrijeme tražeći ugoditi ljudskom licu.

Galatim (Galaćanima) 1:10

10 Jer da li ja sada uvjeravam ljude ili Elohima? Ili nastojim udovoljiti muškarcima? Jer da sam i dalje zadovoljan ljudima, ne bih bio Mesijin rob.

Nazirej se brine samo što Jahve misli, i ne dopušta da mišljenje drugih utječe na njega. To je možda razlog zašto je Yochanan HaMatbil bio odjeven samo u odjevni predmet napravljen od devine dlake.

Matityahu (Matej) 11:7-8

7 Kad su otišli, Ješua je počeo govoriti mnoštvu za Ivana: "Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trska koju potresa vjetar (tj. netko svira lijepu melodiju na flauti, da bi vam zagolicao maštu)?"

8 Ali što ste izašli vidjeti? Čovjek odjeven u mekanu odjeću? No, oni koji nose mekanu odjeću nalaze se u kraljevim kućama.

Nazireji ne provode vrijeme impresionirajući lice čovjeka. Umjesto toga, nazirejci trebaju slušati Jahvin glas, a zatim ga nastojati poslušati, pouzdajući se u Jahvu da će zadovoljiti sve njihove fizičke i duhovne potrebe.

3. Izbjegavajte kontakt s leševima

Tora nam govori da su leševi nečisti.

Vayiqra (Levitski zakonik) 22:4-7

4 "Svaki čovjek od Aharonovih potomaka, koji je gubavac ili ima iscjedak, neka ne jede izdvojenih prinosa dok se ne očisti. I tko god dotakne bilo što što je mrtvac nečisto ili čovjek koji je imao izlučivanje sjemena,

5 ili tko god se dotakne bilo koje gmizavce zbog čega bi bio nečist, ili bilo koje osobe zbog koje bi postao nečist, kakva god bila njegova nečistoća –

6 Tko se dotakne toga, neka bude nečist do večeri i ne smije jesti odvojenih prinosa ako ne opere svoje tijelo vodom.

7 A kad sunce zađe, bit će čist; a poslije može jesti izdvojene prinose, jer je to njegova hrana.”

Iako nam to može biti teško razumjeti koncept, u materijalnom svijetu postoje zagađivači; postajemo ritualno nečisti kada dođemo u kontakt s njima. Budući da nazirejci nastoje cijelo vrijeme ostati ritualno čisti pred Jahvom, oni pokušavaju izbjeći sve ritualne nečistoće, uključujući leševe (pa čak i žalost).

Dženaze se ne održavaju u korist pokojnika, već radi utjehe onih koji su pretrpjeli gubitak. Iako je žaljenje za gubitkom voljene osobe biblijsko, i dok su osjećaji tuge i neizvjesnosti svakako razumljivi, nazirej bi trebao vjerovati u Jahvu i vjerovati da sve stvari funkcioniraju zajedno na dobro.

Romim (Rimljanima) 8:28

28 I znamo da sve zajedno djeluje na dobro onima koji ljube Elohima, onima koji su pozvani prema njegovoj namjeri.

Iako bi običnom Izraelcu moglo biti dopušteno da tuguje i tuguje zbog gubitka majke ili oca, Naziru ne bi trebalo. On treba naučiti da uopće ne gubi vrijeme na stvari koje su izvan njegove kontrole. Umjesto toga, on se treba sudržavati od svega toga i samo bez prekida raditi na poboljšanju Jahvinog kraljevstva.

4. Dajte sve od sebe njegovom radu i vjerujte u njega

Ideja koja stoji iza odvojenosti od života je da nazirej treba dati sve od sebe Jahvi. Brojevi 6 nam govore da bi nazirej trebao dati ili učiniti sve što je njegova ruka u mogućnosti, kako bi izgradio Jahvino kraljevstvo.

Bemidbar (Brojevi) 6:21

21 Ovo je Tora o nazirejskoj, koji se zaklinje Jahvi na žrtvu za svoje odvajanje, a osim toga, sve što je njegova ruka u mogućnosti pružiti. Prema zavjetu[that] on (ili ona) uzima, pa će učiniti u skladu s Torom svog odvajanja.

Također primijetite da Ješua nije imao gdje odsjesti.

Luka (Luka) 9:58

58 I Ješua mu reče: "Lisice imaju rupe i ptice nebeske imaju gnijezda, ali Sin Čovječji nema gdje prisloniti glavu."

Da je Ješua bio nazirej, a nazirej bi trebao dati sve što ima Jahvi u vrijeme njegovog čišćenja, a zatim se pouzdati u Jahvu za podršku, i ako je Ješua odvojio svoj nazirejski zavjet kada je vodu pretvorio u vino, onda bi Ješua imao nije imao nasljedstvo; i stoga nema mjesta za boravak.

Na hebrejskom, "pokopati oca" je idiom koji znači "sakupiti nasljedstvo". Čak i da je Ješua razdvojio svoj zavjet kada je započeo svoju službu, Njegov savjet mladiću koji je želio pokopati svog oca (tj. prikupiti nasljedstvo) bio je vrlo nazirejski što je rekao.

Luka (Luka) 9:59-60

59 A on reče drugome: "Pođi za mnom", ali on reče: "Gospodaru,пусти me da prvo odem i pokopam svog oca."

60 A Ješua mu reče: "Neka mrtvi pokapaju svoje mrtve; ali ti idi i navijesti vladavinu Elohima."

Ako nazirej uistinu shvaća da je Jahve potpuno i potpuno suveren, i ako mu nije stalo do stvari ovoga svijeta, zašto bi odgađao propovijedanje Radosne vijesti

dok ne prikupi nasljedstvo? Sve dok se netko sviđa Jahvi, Jahve će i dalje opskrbljivati sve njegove potrebe..

Luka (Luka) 9:61-62

61 A drugi je također rekao: "Adone, slijedit ću te, ali pusti me da prvo odem i oprostim se od onih koji su u mojoj kući."

62 Ali Ješua mu reče: "Nitko, stavivši ruku na plug i gledajući unatrag, nije prikladan za kraljevstvo Elohimovo."

Nazirej treba biti toliko usredotočen na izgradnju Jahvinog kraljevstva da jednostavno ne želi učiniti ništa što nije povezano s tim ciljem. Nego, jer Jahve radi, on također radi.

Yochanan (Ivan) 5:17

17 Ješua je rekao: "Moj Otac radi do sada, a ja[also] raditi."

Iako Ješua tehnički nije imao nazirejski zavjet za vrijeme svoje službe, Njegov je stav još uvijek bio vrlo nazirejski. Dok su drugi slavili, pili, ženili se i udavali (sve to ukazuje na usredotočenost na stvari materijalnog područja), Ješua je ostao usredotočen na stvari Jahve, kao i Šaul i Moše prije njih.

'Samsonit' i posvećeni nazirejci

Pravoslavni rabini smatraju da postoje dvije vrste nazireja. Iako ovi pojmovi ne postoje u Svetom pismu, Talmud ih naziva samsonskim nazirejcima i posvećenim (odvojenim) nazirejcima. Razlog za ime "Samsonite" Nazirit je taj što Samson (Shimshon) zapravo nije dao najbolji primjer onoga što bi Nazirej trebao biti. Na primjer, Shimshon je imao oko tisuće leševa, a također je želio ženu Filistejku.

Šofetim (Suci) 14:1-3

1 Šimšon siđe u Timnu i ugleda ženu u Timni od kćeri filistejskih.

2 Onda je otišao i rekao svom ocu i majci, rekavši: "Vidio sam ženu u Timni od kćeri Filistejskih; sada mi je, dakle, uzmite za ženu."

3 Tada mu otac i majka rekoše: "Zar nema žene među kćerima tvoje braće, ili među svim mojim narodom, da moraš otići i dobiti ženu od neobrezanih Filistejaca?" A Šimšon reče svome ocu: "Uzmi je za mene, jer mi se sviđa."

Nakon što je njegova prva žena ubijena (od strane Filistejaca, ni manje ni više), Šimšon se tada družio s drugom Filistejkom, bludnicom po imenu Delila.

Šofetim (Suci) 16:1

1 Šimšon je otišao u Gazu i ondje ugledao bludnicu i ušao k njoj.

Iako je istina da se Šimšon nije ošišao, on je toliko volio ovu filistejsku bludnicu da je na kraju popustio njenom gnjavanju i otkrio joj tajnu svoje snage, nakon čega ga je ona izdala.

Šofetim (Suci) 16:16-17

16 I dogodilo se, kad ga je svakodnevno gnjavila svojim riječima i pritiskala ga, tako da mu je duša bila nasmrt umorna,

17 da joj je rekao sve svoje srce i rekao joj: "Nikad mi nijedna britva nije došla na glavu, jer sam bio nazirej Elohimu od majčine utrobe. Ako budem obrijan, napustit će me moja snaga, i Postat ću slab i bit ću kao svaki drugi čovjek."

Povijesno gledano, oni koji su dali nazirejski zavjet na trideset do devedeset dana (kako bi se "osušili" od

alkoholizma) nazivali su se samsonskim nazirejcima. Oni su zavjet uzeli kao privremenu mjeru, kako bi prekinuli naviku ovisnosti.

Nasuprot tome, mnogi naši uzori u Svetom pismu možda su bili posvećeni nazireji. Na primjer, Elijahu Tišbit (Ilija prorok) vjerojatno je bio posvećen nazirej, zbog svoje kose.

Melachim Bet (2. Kraljevi) 1:7-8

7 Tada im reče: "Kakav je to čovjek koji vam je došao u susret i rekao vam ove riječi?"

8 Oni mu odgovoriše: "Čukav čovjek s kožnim pojasom oko struka." A on reče: "To je Elijahu Tišbićanin."

Zanimljivo, Psalam 22 nam također govori da će Ješua dati zavjet pred onima koji ga se boje.

Tehillim (Psalam) 22:25

25 Od tebe je moja pohvala u velikoj skupštini, zavjete svoje izvršavam pred onima koji ga se boje.

Iako Sveto pismo ne kaže da je ovo bio nazirejski zavjet, ideja da je Ješua bio nazirej koji je krenuo odvojenim putem od onoga na što je većina Izraelaca pozvana, odgovara ostatku Njegove službe.

Dok je Ješua razdvojio svoj zavjet kada je započeo svoju službu, čini se vjerojatnim da je ponovno položio zavjet na Posljednjoj večeri, večer prije nego što je bio žrtvovan kao Pashalno Janje.

Luka (Luka) 22:17-18

17 I uzevši čašu, zahvalivši, reče: "Uzmite ovo i podijelite ga među sobom,

18 Jer, kažem vam, neću piti od ploda vinove loze dok ne dođe vladavina Elohimova.”

Luka ne kaže da je Ješua najprije popio čašu, a zatim ju je dodao: On je jednostavno prošao pored čaše, govoreći svojim učenicima da više neće jesti slavljeničko voće, sve dok ne dođe vladavina Elohima.

Luka nam također govori da je Ješua bio jako žedan, ali nije uzeo kiselo vino (ocat) dok je bio na lomaču (križu).

Luka (Luka) 23:36-37

36 I vojnici su mu se rugali; dolazi i nudi mu kiselo vino,

37 i govoreći: "Ako si vladar Jehuda, spasi se!"

Također:

Matityahu (Matej) 27:33-34

33 I kad dođoše na mjesto zvano Golgota, što će reći: "Mjesto lubanje",

34 dali su mu da pije vino pomiješano sa žuči. I nakon što je kušao, nije htio piti.

Možda ga je nazirejski zavjet spriječio da pije vino, a ne činjenica da je bilo pomiješano sa žuči. Vjerojatno je ispunjavao zavjet spomenut u Psalmu 22 (gore), koji je ponovno položio na Posljednjoj večeri.

Iako Sveto pismo to ne kaže izričito, logično je da je Šaul također bio nazirej u celibatu. Kao što objašnjavamo u [Nazaretskom Izraelu](#) (u poglavlju pod naslovom “ [O žrtvovanju životinja za grijeh](#) ”), Šaul je razdvojio nazirejski zavjet tijekom svog drugog misionarskog putovanja.

Ma'asei (Djela) 18:18

18 Pošto je ostao još mnogo dana, oprostivši se od braće, Šaul je otplovio u Siriju, obrijavši glavu; jer je imao (položio) zavjet.

U kontekstu razumijemo da je Šaul ovdje izdvojio nazirejski zavjet, jer je nazirejski zavjet jedini zavjet u Svetom pismu u kojem se brije glava. Šaul je također razdvojio drugi nazirejski zavjet kada se susreo s apostolima u 21. poglavlju Djela apostolskih, jer ga je Ya'akov (Jakov) potaknuo da plati troškove za još četvoricu muškaraca koji su bili pročišćeni od svojih nazirejskih zavjeta.

Ma'asei (Djela) 21:23-24

23 Zato učini što ti kažemo: imamo četiri čovjeka koji su se zavjetovali.

24 Uzmi ih i očisti se s njima i plati njihove troškove kako bi mogli obrijati svoje glave, i da svi znaju da one stvari o kojima su bili obaviješteni o tebi nisu ništa, nego da i ti sam hodaš uredno i držiš Toru .

Prva Korinćanima 9 također nas obavještava da Šaul nije bio oženjen, možda zato da bi imao više vremena (i više fleksibilnosti) da putuje i služi Jahvinu narodu.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 9:3-5

3 Moja obrana onima koji me ispituju je ova:

4 Zar nemamo pravo jesti i piti?

5 Zar nemamo pravo uzeti sa sobom ženu vjernicu, kao i ostali apostoli, braća Učitelja i Kefa?

Malo je ljudi pozvano na nazirejski zavjet, a isto tako, malo ih je pozvano na apstinenciju ili celibat. Jasno je da oni koji nisu pozvani to ne bi trebali pokušavati, jer glavna stvar nije biti apstinent ili celibat, nego čuti i poslušati sve što je Jahvina volja za nas. Međutim, u

Matejevom 19. poglavlju, Ješua nam govori da ga trebaju primiti svi oni kojima je dat celibat. Budući da su značenja riječi sporna, pogledajmo izvorne jezike.

<p>NKJV Matej 19:10-12 10 Njegovi mu učenici rekoše: "Ako je tako čovjeku sa ženom, bolje je ne ženiti se." 11 Ali on im reče: "Ovu riječ ne mogu prihvatiti svi, nego samo oni kojima je dano: 12 Jer ima eunusa koji su se tako rodili iz utrobe svoje majke, i ima eunusa koje su ljudi učinili evnusima, i ima eunusa koji su sami sebe učinili eunusima poradi kraljevstva nebeskoga. Tko je u stanju prihvatiti, neka to prihvati."</p>	<p>TR Matej 19:10-12 10 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα του ανθρωπου μετα του ανθρωπου μετα 11 ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οις δεδοται 12 εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω</p>
--	--

Grčka riječ za "eunuh" je eunachoi. Značenje je očito isto kao i na engleskom: onaj koji je kastriran (tj. čiji su testisi odsječeni).

NT:2135 eunouchos (yoo-noo'-khos); iz eune (krevet) i NT:2192; kastrirana osoba (kao što je zaposleno u orijentalnim krevetima); po proširenju impotentan ili neoženjen muškarac; implicirano, komornik (državni časnik): KJV - eunuh.

Riječ u Peshitti je maheim-nah (מהימנה). Ima dvostruko značenje i može značiti "onaj koji je kastriran" ili "vjeran". Međutim, ako ove dvije različite značenja riječi ubacimo u odlomak, vidimo da se prvo značenje ("kastriano") savršeno uklapa i daje nam inteligentno čitanje koje se uklapa u kontekst. Međutim, u kontekstu, alternativno značenje ("vjeran") nema smisla. Dakle, jasno je da je pravo značenje "eunuh".

MRD Matej 19:10-12

10 Njegovi mu učenici govore: Ako je tako između muškarca i žene, nije korisno uzeti ženu.

11 Ali on im reče: Nije svatko sposoban za to, nego samo onaj kome je to dano.

12 Jer postoje neki eunusi, rođeni tako iz majčine utrobe; i postoje neki eunusi, koje su ljudi učinili eunusima; a ima i nekih eunusa koji su se učinili eunusima radi kraljevstva nebeskog. Tko može biti zadovoljan, neka bude zadovoljan.

U kontekstu, Yeshuini učenici kažu da ako se muškarac iz bilo kojeg razloga ne može razvesti od svoje žene, onda je zaista duhovno korisnije ne uzeti ženu. Yeshua tada odgovara govoreći da, iako ne mogu svi ljudi primiti ovu izreku, da, oni su u pravu. Ako ga netko može primiti, bolje je biti eunuh, što u ovom slučaju znači onaj koji je u celibatu (ili apstinent).

Stranke u braku ne bi trebale pokušavati apstinenciju osim ako obje strane to ne žele, jer bi drugačije značilo prekršiti svoj izvorni ugovor.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:1-9

1 A sada o stvarima o kojima si mi napisao: Dobro je da muškarac ne dira ženu.

2 Ipak, zbog (potrebe izbjegavanja) spolnog nemorala, neka svaki muškarac (koji nije pozvan

na celibat) ima svoju ženu, a svaka žena (koja nije pozvana na celibat) neka ima svog muža.

3 Muž neka svojoj ženi pruži ljubav koja joj pripada, a isto tako i žena svom mužu.

4 Žena nema vlast nad svojim tijelom, nego muž. I isto tako muž nema vlast nad svojim tijelom, ali žena ima.

5 (Da druga strana ne pogriješi,) Ne uskraćujte jedni druge osim uz pristanak za neko vrijeme, da se predate postu i molitvi; i ponovno se okupite da vas Sotona ne iskušava zbog vašeg nedostatka samokontrole.

6 Međutim, ovo govorim kao ustupak, (a) ne kao zapovijed.

7 Jer želim da svi ljudi budu jednaki kao i ja (tj. celibat). Međutim, (ja nisam bolji od bilo koga drugog, jer) svatko ima svoj dar od Elohima, jedan na ovaj, a drugi na onaj način.

8 Ali kažem nevjenčanim i udovicama: Dobro je za njih ako ostanu kao ja (tj. u celibatu);

9 ali ako ne mogu imati samokontrolu, neka se vjenčaju. Jer bolje se oženiti nego spaliti.

Znanstvenici se razilaze oko toga je li Shaulovo značenje u stihu 9 da je bolje oženiti se nego gorjeti od strasti ili je bolje oženiti se nego spaliti u Geheni zbog činjenja preljuba, ali oba značenja funkcioniraju.

Stih 5 očito se odnosi na bračne parove koji pristaju na neko vrijeme suzdržati se od seksa kako bi se približili Jahvi u postu i molitvi, ali ne tako dugo da bi bilo koja od stranaka bila u iskušenju da zaluta. Ono što Shaul u biti ohrabruje, dakle, je kratki oblik apstinentnog zavjeta.

Zanimljivo je da Shaul ne govori onima koji daju apstinentni zavjet da se popnu u hram da se očiste. To bi moglo biti zato što nam Tora ne daje nikakve upute

što učiniti kada odvojimo zavjet apstinencije (ili, na primjer, zavjet šutnje). Ipak, ovo je u suprotnosti s nazirejskim zavjetom, koji, kao što smo ranije vidjeli, zahtijeva životinjske žrtve u pročišćenju.

U vrijeme pisanja ovog teksta, ne postoji tabernakul ili hram, stoga nismo u mogućnosti odvojiti nazirejski zavjet na način koji Jahve zapovijeda. Zbog toga, neki smatraju da je jedini način na koji se u ovom trenutku može legitimno položiti nazirejski zavjet da ga ponese doživotno. Drugi smatraju da, budući da nam Shaul kaže da su naša tijela u ovom trenutku hram, možemo odvojiti nazirejski zavjet bez prinošenja životinja na žrtve za pročišćenje.

Qorintim Aleph (1. Kor.) 3:16-17

16 Zar ne znaš da si hram Božji i da Duh Božji prebiva u tebi?

17 Ako tko oskrvni hram Božji, Elohim će ga uništiti. Jer hram Elohimov je odvojen, koji si hram.

Na kraju, trebali bismo zaključiti s nekim riječima opreza. Ponekad se dogodi da kad ljudi prvi put saznaju za nazirej i celibatske zavjete, oni ih uzmu za život. Mladi se mogu uzbuditi i posvetiti nečemu što se u tom trenutku može činiti lakim, ali će se kasnije činiti težim. Međutim, kao što je izreka naših očeva: "Čovjek je dobar onoliko koliko je dobra njegova riječ" i Jahve očekuje od nas da platimo ono što smo zavjetovali.

Qohelet (Propovjednik) 5:4-5

4 Kad se zavjetuješ Elohimu, ne odgađaj ga ispuniti; jer On nema zadovoljstva u budalama. Plati ono što si obećao –

5 Bolje ne zavjetovati se nego se zavjetovati i ne platiti.

Nikada se ne smije olako shvatiti doživotni zavjet celibata, jer ako razmislimo o tome, zavjet doživotnog celibata jednako radikalno mijenja život kao i brak. Zapravo, doživotni celibatski zavjet je u biti zavjet da se neće vjenčati, a prevladavanje nečije biologije nije lako učiniti. Vjerojatno se to ne bi smjelo ni pokušavati osim ako se netko iskreno ne osjeća pozvanim od strane Jahve. Samo kada netko bude pozvan na ove zavjete, moći će ih ispuniti u Njemu.

Yochanan (Ivan) 15:4

4 „Ostanite u meni, i ja u vama. Kao što grana ne može donijeti plod sama od sebe, ako ne ostane u trsu, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.”

Može se dogoditi da se seksualni skandali Katoličke crkve događaju zato što Katolička crkva zahtijeva celibat kao dogmu, bez obzira na to osjeća li se osoba koja ulazi u katoličko svećenstvo istinski pozvana od strane Jahve ili ne. Dok su Ješua, Šaul i Moše nedvojbeno bili apstinenti ili celibat u ovom ili onom obliku, to ne može biti uvjet za svećenstvo, jer su jedini apostoli koji su bili u celibatu Šaul i Barnaba.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 9:5-6

5 Zar nemamo pravo uzeti sa sobom ženu vjernicu, kao i ostali apostoli, braća Učitelja i Kefa?

6 Ili samo Barnaba i ja nemamo pravo suzdržati se od rada?

Dok su mnogi proroci bili apstinentni ili celibatni nazireti, oni među svećeničkim redovima bili su tipično monogamni, a oni koji su bili na kraljevskoj dužnosti često su bili poligini. Iako se može činiti čudnom za reći, ono što je važno zapamtiti je ne slijediti primjer neke određene osobe (osim možda Ješue), već čuti što je Jahvina volja za nas, a zatim to učiniti.

Također, ako se netko osjeća pozvanim na put proroka ili celibatskog ili apstinentnog nazirita, prvo treba sjesti i ozbiljno prebrojati cijenu.

Luka (Luka) 14:28-30

28 Jer tko od vas, namjeravajući graditi kulu, ne sjedne prvi i ne izbroji cijenu, ima li dovoljno da je dovrši

29 da mu se svi, koji to vide, nakon što je postavio temelje i ne može dovršiti, rugaju,

30 govoreći: 'Ovaj je čovjek počeo graditi i nije mogao dovršiti'."

Teškoće polaganja nazirejskog, celibatskog ili apstinentnog zavjeta nikada se ne smiju podcjenjivati; međutim, Jahve će nagraditi one koji su pozvani na ove staze povećane patnje davanjem prekrasnih i tajanstvenih blagoslova koji se ne mogu opisati riječima.

Poliginija, konkubine i kraljevstvo

Tri glavna ureda u Izraelu su

1. Kralj (tj. Vlada)
2. Svećenik (tj. duhovno vodstvo)
3. Prorok (koji je također često nazirej)

Povrh toga postoji četvrta i posebna uloga: uloga suca. Sudac je posebna vrsta kralja (tj. vođa vlade) čija djeca ne nasljeđuju nakon njega. On je također i prorok. Jedan primjer za to bio je Moše (Mojsije). Moše je vodio naciju, prorokovao je i također služio kao izraelski veliki svećenik prije nego što je uspostavljen levitski red. Nasuprot tome, David je bio prorok i pitao je Jahvu s oplećakom (što je levitska uloga), ali njegova su djeca ipak naslijedila kraljevsku vlast nakon njega. Budući da različite službe imaju različite standarde ponašanja, kada se oni koji imaju više funkcija u isto vrijeme vjenčaju, može doći do problema.

U davna vremena smatralo se sasvim prihvatljivim da kralj ili bogat čovjek ima više od jedne žene. Razmotrimo primjer Elkane.

Šemuel Alep (1. Samuel) 1:2

2 Imao je dvije žene: jedna se zvala Hana, a druga Penina. Penina je imala djecu, ali Hana nije imala djece.

Drugi primjer je kralj David, međutim, osim više žena, imao je i više konkubina.

Shemuel Bet (2. Samuel) 5:13

13 David je uzeo još konkubina i žena iz Jeruzalema, nakon što je došao iz Hebrona. Davidu se također rodilo više sinova i kćeri.

Znamo da je David imao najmanje deset konkubina, jer ih je ostavio da čuvaju svoju kuću kada ga je Absalom istjerao iz Jeruzalema.

Shemuel Bet (2. Samuel) 15:16

16 Tada iziđe kralj sa svim svojim ukućanima za njim. Ali kralj je ostavio deset žena, konkubina, da čuvaju kuću.

U [Nazaretskom Izraelu](#) objašnjavamo kako se živa bića razmnožavaju po svojoj vrsti.

B'reisheet (Postanak) 1:25

25 Elohim je stvorio zvijeri zemaljske po vrsti, stoku po vrsti i sve što gmiže po zemlji po vrsti. I Elohim je vidio da je to dobro.

Ovaj obrazac reprodukcije prema vlastitoj vrsti seže mnogo dublje od samo fizičkih osobina; također govori o osobnosti i sklonostima. Odnosno, naša genetika također utječe na naše sklonosti i naše želje, a činjenica da je Salomon bio sin kralja Davida može nam pomoći da shvatimo zašto je kralj Salomon uzeo još veći broj žena i konkubina nego njegov otac David. Zapravo, Salomon je uzeo previše.

U Ponovljenom zakonu 17, Jahve nam je rekao da će Izrael sigurno imati kralja (tj. vladu), ali Jahve je također rekao budućim izraelskim kraljevima da si ne "množe žene" da im se srca ne bi okrenula idolima.

Devarim (Ponovljeni zakon) 17:14-17

14 "Kad dođete u zemlju koju vam Jahve, vaš Bog, daje, posjedujete je i stanujete u njoj, pa kažete:" Postavit ću nad sobom kralja kao i svi narodi oko mene "

15 sigurno ćeš postaviti nad sobom kralja kojeg odabere Jahve, tvoj Bog; jednoga od svoje braće postaviti ćeš za kralja nad sobom; ne smiješ nad sobom postaviti stranca koji ti nije brat.

16 Ali on sebi neće umnožiti konje, niti će natjerati narod da se vrati u Egipat da umnoži konje, jer vam je Jahve rekao: 'Nećete se više vratiti tim putem.'

17 Niti će sebi množiti žene, da mu se srce ne odvrati; niti će sebi mnogo umnožiti srebro i zlato."

Budući da je njegovo srce trebalo služiti svojoj braći, Jahve je odredio da Salomon bude najmudriji kralj ikada.

Divre HaYamim Bet (2 Chron) 1:11-12

11 Tada Elohim reče Salomonu: „Zato što je ovo bilo u tvom srcu, a nisi tražio bogatstvo, ni bogatstvo, ni čast ni život svojih neprijatelja, niti si tražio dug život, nego si tražio mudrost i znanje za sebe, da si neka sudi Moj narod nad kojim sam te postavio kraljem –

12 mudrost i znanje su vam dani; i dat ću ti bogatstvo i bogatstvo i čast, kakve nije imao nijedan od kraljeva koji su bili prije tebe, niti će ih imati poslije tebe."

Međutim, mnogi komentatori primjećuju da, iako je Salomon bio najmudriji kralj svih vremena, nije poslušao Jahvino upozorenje protiv množenja žena, što je kasnije rezultiralo raspadom kraljevstva.

Melachim Aleph (1. Kraljevi) 11:1-4

1 Ali kralj Salomon volio je mnoge strane žene, kao i kćer faraonovu: žene Moapaca, Amonaca, Edomaca, Sidonaca i Hetita –

2 od naroda za koje je Jahve rekao sinovima Izraelovim: "Nemoj se ženiti s njima, niti oni s tobom. Zaista će odvratiti vaša srca za svojim elohimom." Solomon se zaljubljenost držao ovih.

3 Imao je sedam stotina žena, princeza i tri stotine priležnica; a njegove su žene odvratile njegovo srce.

4 Jer, kad je Salomon ostario, njegove su žene okrenule njegovo srce za drugim elohima; i njegovo srce nije bilo odano Jahvi, svome Bogu, kao što je bilo srce njegova oca Davida.

Ali govori li Salomonova pogreška da slijedi lažni elohim svojih žena išta o kralju Davidu? David je također imao više žena, kao i više konkubina, ali Sveto pismo nam govori da je kralj David bio čovjek po Jahvinu vlastitom srcu.

Šemuel Alef (1. Samuel) 13:14

14 Ali sada se tvoje (Šaulovo) kraljevstvo neće održati. (umjesto toga) Jahve je tražio za sebe čovjeka po svom srcu, i Jahve mu je zapovjedio da bude zapovjednik nad svojim narodom, jer nisi održao što ti je Jahve zapovjedio."

Nadalje, govoreći alegorijski, u prispodobi o deset djevoja, Ješua nam govori da će Zaručnik (što je njegova proročka sjena slika prilikom Njegovog drugog dolaska) uzeti pet alegorijskih "žena".

Matityahu (Matej) 25:1

1 "Tada će se kraljevstvo nebesko usporediti s deset djevica koje su uzele svoje svjetiljke i izašle u susret Zaručniku."

U Ezekielu, Jahve također spominje dvije kuće kao dvije sestre koje je uzeo za Sebe. Stariju sestru naziva "Oholah" (simbol Efraima), a mlađu sestru "Oholibah" (simbol Jude). Jahve nam kaže da su to bile dvije "kćeri jedne majke".

Yehezqel (Ezekiel) 23:1-4

1 Opet mi dođe riječ Jahvina govoreći:

2 "Sine čovječji, bile su dvije žene, kćeri jedne majke.

3 Počinili su blud u Egiptu, bludnu su činili u mladosti svojoj; grudi su im bile tamo zagrljene, njihova djevičanska njedra bila su tamo pritisnuta.

4 Njihova imena: Oholah starija i Oholibah njena sestra; bili su Moji i rađali su sinove i kćeri. Što se tiče njihovih imena, Samarija je Oholah, a Jeruzalem Oholibah.

Međutim, ono što je stvarno zbunjujuće je kako nam Jahve govori da ne uzimamo dvije sestre zajedno u brak.

Vayiqra (Levitski zakonik) 18:17-18

17 „Ne otkrivaj golotinje žene i njezine kćeri, niti uzimaj kćer njezina sina ili kćer njezine kćeri da otkriješ njezinu golotinju. Oni su joj bliski srodnici. To je opakost.

18 Niti ćeš uzeti ženu za suparnicu njezinoj sestri da otkrije njezinu golotinju dok je druga živa.”

Razlog zašto Jahve nije prekršio Toru uzevši Efrajima i Judu je taj što je sve ovo alegorija. Ono što moramo

razumjeti je važnost različitih uloga. Kralj kraljeva (Yeshua) će uzeti pet alegorijskih nevjesta prilikom svog drugog dolaska, iako je bio u celibatu prilikom svog prvog dolaska (i tijekom svoje službe) potaknuo je sve one koji su to mogli "prihvatiti" da također budu u celibatu.

Matityahu (Matej) 19:8-12

8 Rekao im je: "Moše vam je, zbog tvrdoće vaših srca, dopustio da se razvedete od svojih žena, ali od početka nije bilo tako.

9 A ja vam kažem: tko god se razvede od svoje žene osim zbog preljuba i oženi se drugom, čini preljub; a tko se oženi s njom koja je rastavljena, čini preljub."

10 Njegovi mu učenici rekoše: "Ako je tako čovjeku sa ženom, bolje je ne ženiti se."

11 Ali on im reče: "Ovu riječ ne mogu prihvatiti svi, nego samo oni kojima je dano:

12 Jer postoje eunusi koji su tako rođeni iz majčine utrobe, i postoje eunusi koje su ljudi učinili eunusima (tj. kastrirani) i postoje eunusi koji su se učinili eunusima (tj. celibatima) za kraljevstvo nebesko . Tko je u stanju prihvatiti, neka to prihvati."

Zatim nam Šaul (koji je također bio prorok) kaže da je ideal biti u celibatu, ako smo na to pozvani.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:1-9

1 A sada o stvarima o kojima si mi napisao: Dobro je da muškarac ne dira ženu.

2 Ipak, zbog (potrebe izbjegavanja) spolnog nemorala, neka svaki muškarac (koji nije pozvan na celibat) ima svoju ženu, a svaka žena (koja nije pozvana na celibat) neka ima svog muža.

3 Muž neka svojoj ženi pruži ljubav koja joj pripada, a isto tako i žena svom mužu.

4 Žena nema vlast nad svojim tijelom, nego muž. Isto tako muž nema vlast nad svojim tijelom, ali žena ima.

5 Ne uskraćujte jedni druge osim s pristankom za neko vrijeme, da se predate postu i molitvi; i ponovno se okupite da vas Sotona ne iskušava zbog vašeg nedostatka samokontrole.

6 Ali ovo govorim kao ustupak, a ne kao zapovijed.

7 Jer želim da svi ljudi budu jednaki kao i ja (tj. celibat). Ali svatko ima svoj dar od Elohima, jedan na ovaj, a drugi na onaj način.

8 Ali kažem nevjenčanim i udovicama: Dobro je za njih ako ostanu kao ja (tj. u celibatu);

9 ali ako se ne mogu uzdržati, neka se vjenčaju; jer bolje se oženiti nego spaliti.

Prvo imamo muškarce kao što su Elkana i kraljevi David i Salomon koji uzimaju više od jedne žene, zatim imamo kraljeve Ješuu i Jahve koji alegorijski uzimaju više od jedne žene. Ipak, kao proroci, i Ješua i Šaul (Pavao) prakticirali su i propovijedali celibat.

Većina ljudi se ne osjeća pozvanima na celibat; i kao što smo pokazali u “ [Apstinencija, celibat i nazirejci](#) ”, dok je apstinentnoj osobi obećana bolja nagrada, važna stvar nije apstinencija, već ispunjavanje poziva koje Jahve upućuje u naše živote. Ako pokušavamo biti celibat kada Jahve želi da se vjenčamo, to je pogrešno, i obrnuto. Glavno je vršiti Jahvinu volju za nas.

Kao što pokazujemo na drugim mjestima, Jahvina je volja da čujemo i poslušamo njegov glas.

Šemote (Izlazak) 19: 5

5 “Sada, dakle, ako doista budeš poslušan Moj glas i držiš Moj savez, tada ćeš mi biti posebno blago iznad svih ljudi; jer je sva zemlja Moja.”

Budimo realni, ako bismo ljudima rekli da sve što trebaju učiniti je čuti i poslušati Jahvin glas, stvari bi brzo mogle postati neuredne. Jahve neprestano pokušava komunicirati s nama, ali demoni se također natječu za našu pažnju, a mi također imamo svoje misli. Vrlo je lako zamijeniti naše misli (ili glasove demona) za Jahvin glas, pogotovo kada nešto želimo. Ovo bi mogao biti jedan od razloga zašto nam Jahve daje zakone u Tori, da služimo kao svojevrсни “tutor”. Kada smo unutar zakonskih smjernica Tore, vjerojatno smo unutar Njegove volje.

Galatim (Galaćanima) 3:21-25

21 Je li onda Tora protiv Elohimovih obećanja? Sigurno ne! Jer da je postojala Tora koja je mogla dati život, uistinu bi pravednost bila po Tori.

22 Ali Pismo je sve ograničilo grijehom, da bi obećanje vjerom u Ješuu Mesiju moglo biti dano onima koji vjeruju.

23 Ali prije nego što je vjera došla, Tora nas je čuvala, čuvala zbog vjere koja će se kasnije objaviti.

24 Stoga je Tora bio naš učitelj da nas dovede do Mesije, da bismo bili opravdani vjerom.

25 Ali nakon što je vjera došla, više nismo pod učiteljem.

Pravne smjernice ovog “učitelja” su praktična potreba, jer veliki broj onih koji tvrde da ih vodi Jahvin Duh čini mnogo stvari koje su suprotne Jahvinim uputama. Prva Korinćanima 5 navodi jedan primjer.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 5:1-5

1 Zapravo se javlja da među vama postoji seksualni nemoral, i to takav seksualni nemoral kakav se među poganima ni ne spominje — da čovjek ima ženu svog oca!

2 A vi ste se nadimali i niste radije oplakivali da se iz vas makne onaj koji je to učinio.

3 Jer ja sam doista, kao odsutan tijelom, ali prisutan duhom, već osudio (kao da sam bio prisutan) onoga koji je tako učinio ovo djelo.

4 U ime našeg Adona Ješue Mesije, kada ste okupljeni zajedno s mojim duhom, sa snagom našeg Adona Ješue Mesije,

5 Takvog predajte Sotoni za uništenje tijela, da njegov duh bude spašen u dan Adona Ješue.

Dakle, koje su smjernice ovog “tutora” u pogledu braka? Koliko žena Tora kaže da muškarac može imati? I ovisi li to o njegovom uredu?

Tora je napisana na više od jedne razine. Tora (doslovno “upute”) uspostavlja idealne kodekse ponašanja koje bi svi Njegovi ljudi idealno trebali slijediti, u idealnom svijetu.

Na primjer, u početku je Jahve prvobitno odredio brak kao zajednicu između jednog muškarca i samo jedne žene.

B'reisheet (Postanak) 2:21-24

21 I Jahve Elohim dade dubok san na Adama i on zaspa; i uze jedno od njegovih rebara i zatvori meso na njegovo mjesto.

22 Tada je od rebra koje je Jahve Elohim uzeo od čovjeka načinio ženu i donio je čovjeku.

23 A Adam reče: "Ovo je sada kost od mojih kostiju i meso od moga mesa. Zvat će se Žena, jer je uzeta od čovjeka."

24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uz svoju ženu, i bit će jedno tijelo.

Većina ljudi želi se vjenčati u omjeru jedan prema jedan, i to ima savršenog smisla. Omjer nataliteta muškaraca i žena je otprilike jedan prema jedan; da je Jahve htio da prosječni muškarac uzme više od jedne žene, morao bi znatno povećati omjer nataliteta žena i muškaraca. Dodatno, mogli bismo primijetiti da kada nam stih 24 kaže da će muškarac prionuti uz svoju ženu, koristi se jednina (prijanjeti uz svoju ženu), umjesto množine (prijanjeti uz svoje žene). To nam daje neki uvid u to kakav je obrazac Jahve prvobitno uspostavio.

Međutim, neki bogati muškarci u starom Izraelu uzeli su više od jedne žene; a ponekad ga je i žena inicirala. Na primjer, kada Sara (Sara) nije rodila djecu Avrahamu deset godina nakon obećanja, dovela je svoju sluškinju Hagaru Avrahamu kao priležnicu, da joj rodi djecu.

B'reisheet (Postanak) 16:1-5

1 Saraja, Avramova žena, nije mu rodila djece. I imala je egipatsku sluškinju koja se zvala Hagar.

2 Tada Saraja reče Avramu: "Vidi, Jahve me spriječio da rađam. Molim te, uđi k mojoj sluškinji; možda ću od nje dobiti djecu." I Avram je poslušao Sarin glas.

3 Tada Sara, Avramova žena, uze Hagaru svoju sluškinju, Egipćanku, i dade je svom mužu Avramu za ženu, nakon što je Avram boravio deset godina u zemlji kanaanskoj.

4 Tako je ušao k Hagari i ona je zatrudnjela. A kad je vidjela da je zatrudnjela, njezina je gospodarica postala prezrena u njenim očima.

5 Tada Saraj reče Avramu: "Moja je nepravda na tebi! Dala sam svoju sluškinju u tvoj zagrljaj, a kad je vidjela da je zatrudnjela, postao sam prezren u njenim očima. Jahve sudi između tebe i mene!"

Iako ova zajednica nije baš dobro ispala, Jahve nikada nije osudio Saraju za ovaj čin.

Međutim, iako je prema Tori dopušteno da muškarac uzme konkubinu ako mu je žena donese, postoje i nedostaci kojih treba biti svjestan. Samo prisutnost druge žene u kućanstvu može izazvati ekstremne svađe i ljubomoru; a kao glava i svećenik kućanstva, muškarac može biti okrivljen, čak i ako je sve što je učinio bilo pasivno prihvatio ponudu svoje žene.

Izrael je također imao dvije konkubine, koje su mu dovele njegove dvije žene Lea i Rahela, da im rađaju djecu kada nisu bile plodne. I, kao i kod Avrahama, to je dovelo do ekstremnih sukoba i nelagode u njegovom domaćinstvu.

B'reisheet (Postanak) 30:1-8

1 A kad je Rahela vidjela da Jakovu nije rodila djecu, Rahela je zavidjela svojoj sestri i rekla Jaakovu: "Daj mi djecu, inače ću umrijeti!"

2 I Jakov se razgnjevi na Rahelu i reče: "Jesam li ja na mjestu Elohima, koji ti je uskratio plod utrobe?"

3 Ona reče: "Evo moje sluškinje Bilhe; uđi k njoj i ona će roditi dijete na mojim koljenima, da i ja imam djecu od nje."

4 Tada mu je dala za ženu svoju sluškinju Bilhu, a Jakov uđe k njoj.

5 I Bilhah zatrudnje i rodi Jakovu sina.

6 Tada Rahela reče: "Elohim je presudio moj slučaj, a također je čuo moj glas i dao mi sina." Stoga mu je nadjenula ime Dan.

7 Rahelina sluškinja Bilhah ponovno zatrudnje i rodi Jakovu drugog sina.

8 Tada Rahela reče: "Sjajnim sam se hrvanjima hrvala sa svojom sestrom i doista sam pobijedila." Zato mu je dala ime Naftali.

Sasvim je normalno da žena želi nepodijeljenu pažnju svog muža. Iako bi muškarac mogao uživati u ideji da se više žena natječe za njegovu pažnju, to obično ne vodi do sretnog doma ispunjenog šalomom. Nadalje, postavlja se pitanje koliko ljubavni stav zapravo ima muškarac kada želi da se njegove žene natječu oko njega. Čini se da to odražava stav da mu se "služi" umjesto da služi i voli svoju ženu.

Međutim, događa se da žene ponekad rado postanu druge žene. Slučaj kralja Davida daje nam jasnu ilustraciju toga. Nakon što je kralj Šaul prisilio Davida da se sakrije, kralj Šaul je Davidu uzeo njegovu kćer Mihalu i dao je Palti ben Laishu. Dok se David još skrivao, bogati pastir po imenu Nabal grubo je uvrijedio Davida i David ga je krenuo ubiti. Međutim, umiješala se Nabalova žena Abigail, koja je odvratila Davida od osvete. Ubrzo nakon toga, kada je Jahve oduzeo Nabalovu život, David je poslao da uzme Abigail za svoju drugu ženu.

Šemuel Alef (1. Samuel) 25:39-44

39 Kad je David čuo da je Nabal mrtav, reče: "Blagoslovljen neka je Jahve, koji je iz ruku Nabalovih iznio razlog moje sramote i sačuvao slugu svoga od zla! Jer Jahve je vratio zloću Nabalovu na njegovu vlastitu glavu." David je poslao i zaprosio Abigailu da je uzme za ženu.

40 Kad su Davidove sluge došle Abigaili u Karmel, progovorile su joj: "David nas je poslao k tebi da te zamolimo da mu postaneš žena."

41 Zatim je ustala, sagnula svoje lice do zemlje i rekla: "Evo tvoje sluškinje, sluškinje da opere noge slugama mojega adona."

42 Tako je Abigail žurno ustala i uzjahala magarca s pet njezinih djevojaka; a ona je pošla za Davidovim glasnicima i postala mu žena.

43 David je uzeo i Ahinoam iz Jizreela, i tako su mu obje bile žene.

44 Ali Šaul je dao svoju kćer Mihalu, Davidovu ženu, Paltiju, sinu Laishovu, koji je bio iz Galima.

Iako nam Sveto pismo ne govori o okolnostima, stih 43 nam govori da je osim Abigaile, David uzeo i Ahinoam iz Jizreela. I, kao što smo vidjeli prije, David je također uzeo još žena i konkubina.

Shemuel Bet (2. Samuel) 5:13

13 David je uzeo još konkubina i žena iz Jeruzalema, nakon što je došao iz Hebrona. Davidu se također rodilo više sinova i kćeri.

Sveto pismo nam govori da je kralj David bio pravedan čovjek po Jahvinu vlastitom srcu; i koliko god se to nekima ne sviđalo, Sveto pismo ne govori negativno o odluci kralja Davida da zadrži harem. Međutim, ono o čemu Sveto pismo govori negativno je ubojstvo kralja Davida Urije Hetita kako bi mu ukrao ženu.

Šemuel Bet (2. Samuelova) 11:2-5

2 Onda se dogodi da je jedne večeri David ustao iz postelje i hodao po krovu kraljeve kuće. I s krova je vidio ženu kako se kupa, a žena je bila vrlo lijepa za vidjeti.

3 David posla i raspita se za tu ženu. I netko reče: "Nije li ovo Bat Ševa (Bath-Šeba), kćer Eliamova, žena Urije Hetita?"

4 Tada David posla glasnike i uze je; i ona dođe k njemu, i on legne s njom, jer je bila očišćena od svoje nečistoće; i vratila se svojoj kući.

5 I žena je zatrudnjela; pa je poslala i javila Davidu i rekla: "Trudna sam."

Prvo je David nastojao natjerati Uriju da legne s Bat Ševom (Bath-Šebom), kako bi prikrio svoj preljub. Zatim, kada Uriah nije htio, David se urotio da ga ubije.

Šemuel Bet (2. Samuelova) 11:14-17

14 Ujutro se dogodilo da je David napisao pismo Joabu i poslao ga po Urijinoj ruci.

15 I napisao je u pismu, rekavši: "Postavite Uriju na čelo najžešće bitke i odstupite od njega, da bude pogođen i umrije."

16 Tako je, dok je Joab opsjedao grad, odredio Uriju na mjesto gdje je znao da ima hrabrih ljudi.

17 Tada iziđoše ljudi iz grada i potukoše se s Joabom. I neki od ljudi Davidovih slugu padoše; a umrije i Urija Hetit.

Nakon što je Uriah umro, David je uzeo Bat Ševu k sebi.

Šemuel Bet (2. Samuelova) 11:26-27

26 Kad je Urijina žena čula da je Urija njezin muž umro, žalila je za svojim mužem.

27 A kad je završila njezina žalost, David je posla i dovede je svojoj kući, a ona mu postane žena i rodi mu sina. Ali ono što je David učinio nije bilo drago Jahvi.

Davidova motivacija za spavanje s Bat Shevom bila je požuda. Međutim, Davidova motivacija u braku s Bat

Shevom, a također i Abigailom, možda je bila da se pobrine za njih, budući da su njihovi muževi bili mrtvi. U vrijeme Tanach ("Starog" zavjeta) nije bilo sekularnih društvenih programa. Samo je treća desetina postojala za uzdržavanje onih čije obitelji nisu marile za njih kad ostare.

Također je važno shvatiti da muškarci obično umiru mlađi od žena. Glavni faktor tada je tipično bio rat, ali i bolest i izloženost elementima. Time je stvoren relativni višak žena u društvu. Netko ih je morao osigurati, da ne umru od gladi. Ako je žena još bila dovoljno mlada da rađa djecu ili radi, muškarac bi mogao smatrati poželjnim uzeti je za drugu ženu; inače često nije imala drugog načina nego izvući trećinu desetine.

TimaTej Alef (1. Timoteju) 5:3-16

3 Poštujte udovice koje su zaista udovice.

4 Ali ako neka udovica ima djecu ili unuke, neka prvo nauče pokazivati pobožnost kod kuće i oduživati se roditeljima; jer je to dobro i prihvatljivo pred Elohimom.

5 Sada ona koja je zaista udovica, a ostala je sama, uzda se u Elohima i nastavlja dan i dan u molitvama i molitvama.

6 Ali ona koja živi u zadovoljstvu mrtva je dok je živa.

7 I ove stvari zapovijedaju da budu besprijekorne.

8 Ali ako se tko ne brine za svoje, a osobito za svoje ukućane, nijekao je vjeru i gori je od nevjernika.

9 Neka se u brojke ne uzima udovica mlađa od šezdeset godina, osim ako je bila žena jednog čovjeka,

10 dobrih izvještaja o dobrim djelima: ako je odgojila djecu, ako je smjestila strance, ako je

oprala noge svecima, ako je olakšala nevolje, ako je marljivo slijedila svako dobro djelo.

11 Ali odbijte mlađe udovice; jer kad su počeli bezumnije protiv Mesije, žele se vjenčati,

12 osuđujući jer su odbacili svoju prvu vjeru.

13 Osim toga, nauče biti besposleni, lutajući od kuće do kuće, i ne samo besposleni, već i ogovaraju i zauzimaju stvari, govoreći stvari koje ne bi smjeli.

14 Stoga želim da se mlađe udovice udaju, rađaju djecu, upravljaju kućom, ne daju priliku protivniku da govori prijekorno.

15 Jer su neki već odstupili nakon Sotone.

16 Ako ima koji vjernik ili žena vjernik ima udovice, neka im olakša i neka se skup ne optereti kako bi mogao rasteretiti one koji su zaista udovice.

Jahve nam ne govori da provodimo sekularne programe kao što je socijalno osiguranje; On nas samo poučava o trećoj desetini. S obzirom na to da će muškarci vjerojatno nastaviti umirati mlađi od žena, i s obzirom na to da će vjerojatno postojati obitelji koje ne uspijevaju osigurati svoje roditelje, u tisućljetnom kraljevstvu vjerojatno će i dalje biti žena kojima bi bilo puno bolje kao drugoj ženi, nego kao udovica na uzdržavanju od treće desetine. Osim toga, u kulturi Bliskog istoka općenito se smatra da žena treba muškarca da je zaštiti od razbojnika, pljačkaša i zlostavljanja od strane drugih muškaraca. Budući da je Abigail bila bogata, mudra i lijepa, David se ponudio da je uzme u svoju kuću; ponudio je i da se oženi Bat Ševom, budući da joj je ubio muža i budući da je nosila njegovo dijete. U oba ova slučaja, s obzirom da su njihovi muževi mrtvi, moglo se činiti očitim da te žene nikada neće postati tuđe prve žene; stoga, umjesto da ostanu udovice, rado su prihvatile ponudu za brak i postale "druge žene" izraelskom kralju.

Međutim, iako je moguće da su sve žene koje je David uzeo za žene i konkubine prethodno bile udovice (i da im je bila potrebna podrška), to nije vjerojatno bio slučaj. David je bio relativno moćan i bogat kralj i čini se više nego vjerojatnim da su mnoge žene i konkubine koje je uzeo bile djevice, koje su stupile u brak s kraljem Davidom iz razloga koje Sveto pismo ne bilježi. David je možda čak i uzeo neke od njih u svrhu strateškog savezništva, bilo da ojača svoju političku poziciju unutar Izraela ili da učvrsti odnose s drugim narodima. Sve je to bilo dio stvarnosti kraljevske vlasti u to vrijeme.

Poligamija uzima više od jednog supružnika (muškog ili ženskog), dok poliginija uzima više od jedne žene. Kada živimo u zemlji Izraela i vlada to ne zabranjuje, poliginija je legalna. Međutim, iako je to možda zakonito, veće je pitanje da li profitira ili ne toliko da bismo ga sami trebali prakticirati.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 6:12

12 Sve mi je dopušteno, ali sve nije od pomoći.

Sve mi je dopušteno, ali neću biti pod ničim.

Poliginija je prihvatljiva samo ako sve strane pristanu na to prije nego što se dogodi, bilo da je taj sporazum izričit (i izravan) ili jednostavno shvaćen zbog kulture. U primjerima koje smo vidjeli iznad sa Sarajom, Leom i Rahelom, žene su bile te koje su dovele konkubine svojim muževima da rađaju djecu kada nisu mogle. Stoga, budući da su žene inicirali poliginiju, one su de facto pristale na to; iz tog razloga je bilo zakonito.

Nasuprot tome, kralj David nikada nije pitao svoju prvu ženu Mihalu za dopuštenje da uzme Abigail ili Ahinoam. On to nije mogao učiniti, budući da u to vrijeme nisu bili u kontaktu. Međutim, također je malo vjerojatno da je David trebao pitati Michal za dopuštenje da uzme druge

žene, budući da se u bliskoistočnoj kulturi općenito shvaćalo da je muškarac koji si može priuštiti više žena slobodan da ih uzme. Ipak, da je Michal ušla u brak uz razumijevanje da će ona biti Davidova jedina žena, trebao bi mu njezin prethodni pristanak. To je zato što je brak ugovor saveza, a strane u savezu nisu slobodne mijenjati uvjete saveza nakon što je uspostavljen, osim ako sve strane ne žele promjenu.

Ako žena ulazi u brak s dojmom da će njihova veza biti monogamna, tada muž nije slobodan uzimati druge žene bez njezina prethodnog dopuštenja. Ako muž ipak uzme novu ženu (ili konkubinu), onda je prekršio uvjete saveza, što ga čini preljubnikom. Prema principima Tore, i on i njegova nova žena podložni su kamenovanju do smrti.

Dok su mnoge žene protiv poliginije, neke u tome vide prednost. U slučajevima Saraje, Lee i Rahele (gore), možda im se činilo bolje da dovedu konkubine svojim muževima nego da ih vide kako žale što nemaju nasljednika. Ponekad žene više ne žele seks sa svojim muževima, pa im predstavlja olakšanje predstavljanje druge žene. Drugi pak smatraju da bi bilo bolje biti "druga žena" bogatom i moćnom čovjeku (kao što je kralj ili čelnik korporacije) nego imati ekskluzivan pristup manje moćnom (ili manje bogatom) čovjeku. Druge žene navode još više razloga.

Bez obzira na razloge zbog kojih žene žele biti dio poliginskog braka, postoji jedan trenutak kada Tora zahtijeva da muškarac uzme ženu, bez obzira na to ima li je ili ne, ili je čak želi. Tada braća žive zajedno, a jedan od braće umire bez sina da nastavi njegovo ime. Kada se to dogodi, Jahve očekuje da će preživjeli brat oženiti ženu pokojnika i odgojiti sina koji će nositi njegovo ime. Preživjeli brat može to odbiti, ali tada mora proći kroz

ceremoniju u kojoj biva javno ponižen jer je odbio izvršiti svoju dužnost prema Jahvi, obitelji i društvu.

Devarim (Ponovljeni zakon) 25:5-10

5 Ako braća žive zajedno, a jedan od njih umre i nema sina, udovica mrtvog čovjeka ne smije se udati za stranca izvan obitelji; brat njezina muža neka uđe k njoj, uzme je za ženu i obavljati prema njoj dužnost muževljevog brata.

6 I bit će da će prvorođeni sin kojeg ona rodi naslijediti ime svoga mrtvog brata, da njegovo ime ne bude izbrisano iz Izraela.

7 Ali ako čovjek ne želi uzeti ženu svoga brata, neka žena njegova brata ode na vrata k starješinama i kaže: 'Brat moga muža ne želi podići ime svome bratu u Izraelu; neće vršiti dužnost brata mog muža.'

8 Tada će ga pozvati starješine njegova grada i razgovarati s njim. Ali ako bude čvrst i kaže: 'Ne želim je uzeti,'

9 tada će žena njegova brata doći k njemu pred starješinama, skinuti mu sandale s nogu, pljunuti mu u lice i odgovoriti i reći: 'Tako će biti čovjeku koji neće sagraditi kuću svoga brata.'

10 U Izraelu će se zvati njegovo ime: 'Kuća onoga kome su skinule sandale.'

Na Zapadu se to naziva leviratskim brakom, od latinske riječi levir, što znači "šogor". Na hebrejskom se zove yibbum ("yee-boom"), što je preuzeto od hebrejske riječi za šogora, yee-bamah (יבמה). Osim podizanja sina da nosi ime mrtvog brata, yibbum također služi za opskrbu supružnika mrtvog brata. Budući da u Jahvinu svijetu ne postoje sekularni programi kao što je dobrobit, to ju sprječava da povuče treću desetinu, ili da postane druga žena nekoj nepoznatoj osobi izvan uže obitelji (koja se prema njoj može, ali i ne mora ponašati dobro). Budući

da je yibbum naređen u Tori, on poništava svaki sporazum o monogamiji koji par može ili ne mora imati.

Načelo je da Jahve ne samo da želi da imamo jake obitelji, nego da želi da se brinemo i o našoj duhovnoj obitelji. To je možda glavni razlog zašto ne daje nikakve odredbe za socijalne programe izvan obiteljske jedinice (osim treće desetine, koja je namijenjena isključivo kao sigurnosna mreža za one čije se obitelji odbijaju brinuti o njima).

Ipak, bez obzira na razloge da žena želi ući u situaciju s više žena, konkubinat je nešto drugo. Konkubinat je u biti vrsta ropstva. Iako bi se konkubinat i ropstvo danas mogli činiti barbarskim, ako ovo pitanje proučimo s molitvom, možda ćemo shvatiti zašto Jahve govori o njima.

Shvatimo da Jahve u suštini ima dva skupa standarda u pogledu ropstva. Iako nam zabranjuje da druge hebrejske vjernike odvedemo u teško ropstvo (per se), On nam dopušta da uzimamo robove drugih naroda, osobito ako će to pomoći preobratiti i njih i njihovu djecu u vjeru na duge staze.

Vayiqra (Levitski zakonik) 25:42-46

42 Jer oni su moje slugе, koje sam izveo iz zemlje egipatske; ne smiju se prodavati kao robovi.

43 Nećeš nad njim strogo vladati, nego se Boga svoga bojiš.

44 A što se tiče vaših robova i robinja koje možete imati - od naroda koji vas okružuju, od njih možete kupiti robinje i robinje.

45 Štoviše, možeš kupiti djecu stranaca koji žive među vama i njihove obitelji koje su s tobom, koje oni rađaju u tvojoj zemlji; i oni će postati vaše vlasništvo.

46 I možeš ih uzeti u baštinu svojoj djeci poslije sebe, da ih naslijediš kao vlasništvo; oni će vam biti trajni robovi. Ali s obzirom na svoju braću, sinove Izraelove, nemojte strogo vladati jedni nad drugima.

Kada su sinovi Izraelovi naselili Kanaansku zemlju, nisu mogli istjerati sve druge narode, pa su se naselili u njima i među njima. Sinovi Izraelovi su kasnije postali jači i stavili Kanaance na prisilni rad.

Yehoshua (Joshua) 17:12-13

12 Ipak, Manaševci sinovi nisu mogli protjerati stanovnike tih gradova, ali Kanaanci su bili odlučni živjeti u toj zemlji.

13 I dogodilo se, kad su Izraelovi sinovi ojačali, da su Kanaance stavili na prisilni rad, ali ih nisu potpuno istjerali.

Osim što su Kanaance stavili na prisilni rad, Izraelovi sinovi su također prisilili Kanaance da plaćaju danak.

Šofetim (Suci) 1:33

33 Niti Naftali nije protjerao stanovnike Bet Šemeša niti stanovnike Bet Anata; ali su živjeli među Kanaancima, stanovnicima zemlje. Ipak, stanovnici Bet Šemeša i Bet Anata bili su stavljeni pod harač.

Jedna stvar koju moramo imati na umu je da u hebrejskom mišljenju naša nacionalnost nije određena našim etničkim naslijeđem, već našom vjerom. Zbog toga se oni koji prihvate Avrahamovu vjeru nazivaju "Avrahamovom djecom", jer je u Svetom pismu nečija nacionalnost određena vjerskom praksom.

Romim (Rimljanima) 9:6-9

6 Ali nije da Elohimova riječ nije imala učinka. Jer nisu svi Izraelci koji su od Izraela,

7 niti su svi djeca jer su potomstvo Abrahamovo; ali: "U Izaku će se tvoje sjeme zvati."

8 To jest, oni koji su djeca tijela, to nisu djeca Elohimova; ali djeca obećanja ubrajaju se u sjeme.

9 Jer ovo je riječ obećanja: "U ovo ću vrijeme doći i Sara će imati sina."

Kao što objašnjavamo u [Nazaretskom Izraelu](#) , ova često zanemarena razlika je također razlog zašto Obnovljeni savez ("Novi" zavjet) one koji su genetski bili Židovi, ali koji se nisu držali hebrejskih puteva, naziva "Grcima". Ne radi se o tome da je njihova genetika bila grčka, ili da su na bilo koji način potjecali od Grka. Umjesto toga, radilo se o tome da su njihove bogoslužne prakse i obrasci mišljenja bili pod utjecajem grčke kulture.

Ma'asei (Djela) 6:1

1 U ono vrijeme, kada se broj učenika množio, pojavila se pritužba protiv Hebreja od strane Helenista (KJV: Grci), jer su njihove udovice bile zanemarene u svakodnevnoj podjeli.

U [Nazarenskom Izraelu](#) objašnjavamo da se "Helenisti" i "Grci" pojavljuju u cijeloj Radosnoj vijesti i u 6. poglavlju Djela, ali prvi pravi nežidov koji je priveden vjeri bio je Kornelije, u 10. poglavlju Djela.

Ma'asei (Djela) 10:1-2

1 U Cezareji je bio neki čovjek po imenu Kornelije, stotnik onoga što se zvalo talijanski puk,

2 pobožan čovjek i onaj koji se bojao Boga sa svim svojim ukućanima, koji je velikodušno davao milostinju ljudima i uvijek se molio Elohimima.

Iako to može vrijeđati kršćanski senzibilitet, istina je da je Jahve imperijalist i da očekuje od nas da širimo i unapređujemo Njegovo kraljevstvo svim raspoloživim sredstvima. Moramo tretirati sve one koji se drže iste vjere kao braću, budući da je Izrael obitelj; ipak, oni koji se ne drže istog uvjerenja u biti se smatraju hranom, barem do trenutka kada se obrate.

Konkubina može biti pravedna žena oduzeta od nehebrejskog naroda koji je podvrgnut Hebrejima, bilo teškim ropstvom ili danak. Iako ona možda nema ista zakonska prava na hebrejskom sudu kao žena Izraelka, ipak se od njezina muža očekuje da se prema njoj ponaša dostojanstveno (kao prema ženi).

Na hebrejskom i aramejskom riječ za priležnicu je pilgesh (פִּלְגֶשֶׁת), dolazi od četveroslovnog korijena riječi פלגש. Četvoroslovni korijeni rijetki su i u hebrejskom i u aramejskom, a nitko nije baš siguran u podrijetlo ove riječi; međutim, fonetski je slična aramejskoj riječi palges (פלגס), koja se odnosi na mladu osobu koja još nije zrela. Drugi su pretpostavili da je to kontrakcija אשה פלג, što znači “pola žena” ili “djelomična žena”. Ovo je prikladan opis pravnog statusa konkubine, koji je manji od statusa pune žene. Na primjer, dok je kazna za ležanje sa ženom drugog muškarca smrt, kazna za spavanje s konkubinom koja je bila zaručena s drugim muškarcem je samo bičevanje, jer ona “nije slobodna”.

Vayiqra (Levitski zakonik) 19:20

20 “Tko god tjelesno leži sa ženom koja je zaručena za muškarca kao priležnica, a koja uopće nije otkupljena niti joj je dana sloboda, za to će biti bičevanja; ali neće biti pogubljeni jer nije bila slobodna.”

Ipak, kada čovjek uzme robinju za ženu, zapovjedbano mu je da je voli kao što voli sebe.

Šemote (Izlazak) 21:7-11

7 „A ako čovjek proda svoju kćer da bude robinja (tj. priležnica), ona ne smije izaći kao što to čine robovi.

8 Ako ne ugodí svome gospodaru, koji ju je zaručio za sebe, neka je otkupi. Neće je imati prava prodati stranom narodu, jer je s njom na prijevaru postupio.

9 A ako ju je zaručio za svog sina, neka postupa s njom po običaju kćeri.

10 Ako uzme drugu ženu, ne smije joj umanjiti hranu, njezinu odjeću i bračna prava.

11 A ako on za nju ne učini ovo troje, neka izađe slobodna, bez (plaćanja) novca.”

Bračni odnosi su prije svega ljubav, a ljubav je transformirati sve druge odnose. Čak i ako muškarac kupi konkubinu novcem, ona ne smije raditi u polju kao što to rade muški robovi. Umjesto toga, iako ona svakako treba biti produktivna, ona također treba biti supruga. Njen muž treba da brine o njoj i da je voli sve njene dane. Ako se prema njoj ponaša kao prema robinji, Jahve smatra da je s njom u braku “postupio na prijevaru”. Ona će biti slobodna, dok je njezin otac dužan zadržati svu cijenu njezine nevjeste. Drugim riječima, ako se istinski ne brine za nju i ne voli je, Jahve kaže da njezin konkubinat treba poništiti bez ikakve kazne za nju ili njezinu obitelj, jer brak bi trebao biti ljubav.

Možda je jedan od razloga zašto se konkubinat smatra s takvom odbojnošću u američkom kršćanskom društvu taj što su povijesno kršćani to činili pogrešno. Na primjer, bilo je uobičajeno da američki kršćanski robovlasnici na jugu imaju bračne odnose sa svojim robinjama, ali su

djeca iz njihovog sindikata odgajana kao robovi, a majka i dijete radili su na poljima. To je bilo izravno kršenje Izlaska 21:7 (gore), i nije pokazivalo ništa od duha ljubavi koji bi trebao definirati sve bračne odnose. Nadalje, nakon što su se ti američki robovi preobratali na kršćanstvo, njihov je ugovor tehnički trebao biti prekinut u godini jubileja, koji poziva na oslobađanje svih Hebreja.

Moguće je da je Jahvina prava svrha dopuštanja Izraelu da uzme konkubine pomoći onima koji su odvedeni kao robovi iz drugih naroda da se pretvore u pravu vjeru. Međutim, čak i ako je to tako, također trebamo istaknuti da Jahve zapravo nije za ropstvo, ili uspostavu bilo kojeg drugog jarma osim Njegovog. Na mnogim mjestima Jahve govori protiv ropstva svih oblika.

Jeshayahu (Izaija) 58:6

6 "Nije li ovo post koji sam izabrao: razriješiti okove opake, razriješiti teška bremena, pustiti potlačene na slobodu i slomiti svaki jaram?"

Ipak, ostaje činjenica da su i kraljevi David i Salomon uzeli konkubine, a nisu nužno bile uzete kao robinje iz drugih naroda. Ponekad se moglo dogoditi da je konkubina jednostavno netko iz Izraela s mnogo nižim društvenim statusom, uzet za ženu. Svrha uzimanja za "robinju" umjesto za punu ženu bila je jednostavno da dolazi iz mnogo nižeg porijekla i da ne može donijeti toliko financijske dobiti u vezu kao "normalna" žena.

Kao što smo ranije vidjeli, četiri glavna ureda u Izraelu su

1. Kralj (tj. Vlada)
2. Svećenik (tj. duhovno vodstvo)
3. Prorok (često nazirej), a neki kažu

4. Sudac (i prorok i kralj)

Kada pogledamo kralja, svećenika, proroka i suca, možemo vidjeti da su pozvani igrati različite uloge. Pravila koja se primjenjuju na jedan ured ne moraju nužno vrijediti i za druge.

Na primjer, zakonito je za one koji su na kraljevskoj dužnosti uzeti više od jedne žene (osim ako njihovi bračni zavjeti nisu drugačije određivali), a kraljevi su često uzimali više od jedne žene.

Shemuel Bet (2. Samuel) 5:13

13 David je uzeo još konkubina i žena iz Jeruzalema, nakon što je došao iz Hebrona. Davidu se također rodilo više sinova i kćeri.

Nasuprot tome, leviti su obično bili monogamni, a veliki svećenik bi bio diskvalificiran s dužnosti da nije uzeo djevicu za ženu.

Vayiqra (Levitski zakonik) 21:14

14 "Udovicu ili rastavljenju ženu ili okaljanu ženu ili bludnicu - s tim se ne smije oženiti; ali će za ženu uzeti djevicu iz svog naroda."

Dok bi oni koji su na kraljevskoj dužnosti mogli uzeti druge žene, svrha i funkcija svećeništva je podučavanje Jahvinih ideala njegovom narodu. Možda nam zato apostol Šaul kaže da oni u svećeničkim ulogama skupštinskog starješine i sluge trebaju uzeti točno jednu ženu, u skladu s edenskim idealom.

TimaTej Alef (1. Timoteju) 3:1-13

1 Ovo je vjerna izreka: Ako čovjek želi mjesto starješine ('biskupa'), želi dobro djelo.

- 2 Starješina ('biskup') tada mora biti besprijekoran, muž jedne žene, umjeren, trijezan, dobrog ponašanja, gostoljubiv, sposoban poučavati;
- 3 nije predan vinu, nije nasilan, nije pohlepan za novcem, nego blag, nije svadljiv, nije pohlepan;
- 4 onaj koji dobro vlada svojom kućom, držeći svoju djecu u pokornosti sa svim poštovanjem
- 5 (jer ako čovjek ne zna vladati svojom kućom, kako će se pobrinuti za sabor Elohim?);
- 6 nije novak, da ne bi, nadiman od oholosti, pao na istu osudu kao i đavao.
- 7 Štoviše, mora imati dobro svjedočanstvo među onima koji su vani, da ne upadne u sramotu i zamku đavla.
- 8 Isto tako i sluge ('đakoni') moraju biti pobožni, ne dvosmisleni, ne davati puno vina, ne pohlepni za novcem, 9 čiste savjesti držati otajstvo vjere.
- 10 Ali neka se i ovi najprije ispitaju; onda neka služe kao sluge jer se nađu besprijekorni.
- 11 Isto tako, njihove žene moraju biti pobožne, a ne klevetnice, umjerene, vjerne u svemu.
- 12 Neka sluge ('đakoni') budu muževi jedne žene, dobro upravljajući svojom djecom i svojim kućama.
- 13 Jer oni koji su dobro služili kao sluge stječu za sebe dobar ugled i veliku odvažnost u vjeri koja je u Mesiju Ješuu.

Na aramejskom riječ za "jednog" je d'khada (אחד). Ovo označava jedninu (samo jedna žena). Ova je riječ fonetski povezana s hebrejskom riječju za jedno, a to je echad (אחד). Iako se može tvrditi da ova riječ znači "jedinstvo" (kao u "jedinstvo žena", u kontekstu to ne funkcionira.

Na grčkom izraz za "muža jedne žene" je mias gunaikos andra. Ovo opet ukazuje na jedinstvenu upotrebu.

Strongova Concordance definira grčku riječ kao "jedan" ili "prvi".

NT: 3391 mia (mee'-ah); nepravilan ženski rod
NT:1520; jedan ili prvi:

Gledajući referencu na NT:1520, nalazimo da također znači "jedan".

NT: 1520 heis (hice); (uključujući kastraciju[etc .] kokoš); primarni broj; jedan:

Ono što Šaul misli, dakle, jest da starješina ili sluga u skupštini mora biti muž točno jedne žene. Stoga, dok poliginisti nisu ograničeni na kraljevsku vlast (vladu) i dok celibat (kao što su nazirejci) mogu služiti u proročkim ulogama, podučavanju, prosuđivanju ili apostolskoj ulozi (kao što je činio Šaul), ono što je velikoj većini ljudi potrebno u skupštinama je pastir od nekoga tko je dao dobar primjer uspješno implementirajući edenski ideal zajednice jednog muškarca i jedne žene. Iz tog razloga, uloge vodstva lokalnih skupština trebale bi obavljati monogamni muževi koji su uspješno vodili svoje obitelji na putu Jahve i Njegove Tore.

Ponekad se žene osjećaju ugroženo prisustvom poliginista u džematu, međutim, to je nepotrebno. Samo zato što u skupštini mogu biti poliginisti ne znači da se edenski ideal promijenio iz ljubavnih, predanih, monogamnih bračnih zajednica; niti to znači da će svi muževi tražiti dodatne žene. Međutim, ako u Svetom pismu postoje ljudi poput kralja Davida, kralja Salomona i Elkanee, onda bi danas trebalo biti mjesta za njih, kao što bi trebalo biti mjesta i za celibat, zbog povijesnog zapisa o Yeshui, Shaulu i Yochananu HaMatbil (Ivan Potapač).

S obzirom na to da Jahve i Ješua alegorijski govore (u proročanstvu i prisposobi) o uzimanju više žena kada su u svojim kraljevskim ulogama, ne možemo mirne savjesti osuditi ljude poput Avrahama ili kralja Davida za uzimanje više žena i konkubina. Kako možemo osuđivati postupke patrijarha, kad su bili toliko veći od nas? Sve dok poliginisti ne pokušavaju voditi naše skupštine (već se drže posla i vlade), trebali bi se osjećati dobrodošli među nama, odnosno ako ne poštuju zakone zemalja u kojima žive.

U vrijeme pisanja ovog teksta, Efraim je u rasejanju. Kao što objašnjavamo u “ [Poslušnost vladi v2.0](#) ” (u [Nazarenskim studijama Svetog pisma, svezak 1](#)) Kepha (Petar) nam govori da se podvrgnemo svakom ljudskom zakonu radi Jahve, te da poštujemo i pokoravamo se suverenu (tj. vladini čelnici).

Kefa Alef (1. Petrova) 2:13-17

13 Stoga se pokorite svakom ljudskom zakonu radi Jahve, bilo kralju kao vrhovnom,

14 ili namjesnicima, kao onima koje on šalje na kaznu zlikovaca i na hvalu onih koji čine dobro.

15 Jer ovo je volja Elohimova, da čineći dobro, ušutkate neznanje ludih ljudi –

16 kao slobodni, ali ne koristite slobodu kao plašt za porok, nego kao robove Elohimove.

17 Poštuj sve ljude. Volite bratstvo. Bojte se Elohima. Čast kralja.

U stihu 15, Kepha nam govori da slušati vladu znači činiti dobro i da slušanjem vlasti ušutkavamo neznanje ludih ljudi.

Šaul nam također govori, najjednostavnijim riječima, da se pokorimo svojim vladama, jer je vlade nad nama imenovao Elohim.

Romim (Rimljanima) 13:1-7

1 Neka svaka duša bude podložna vladajućim vlastima. Jer nema vlasti osim od Elohima, a autoritete koji postoje postavlja ih Elohim.

2 Stoga, tko se opire vlasti, protivi se Elohimovoj odredbi, a oni koji se opiru donijet će osudu sami sebi.

3 Jer vladari nisu strahota nad dobrim djelima, nego nad zlima. Želite li se ne bojati autoriteta? Učinite ono što je dobro i od toga ćete imati pohvale.

4 Jer on vam je Elohimov sluga za dobro. Ali ako činiš zlo, boj se; jer ne nosi uzalud mač; jer on je Elohimov služitelj, osvjetnik da izvrši gnjev na onoga koji čini zlo.

5 Stoga morate biti podložni, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.

6 Jer zbog toga i vi plaćate porez, jer su oni Elohimovi službenici koji neprestano brinu o tome.

7 Odajte, dakle, svima svoje: poreze kome porez, carine kome carine, strah kome strah, čast kome čast.

Zatim u 1. Timoteju 2, Šaul nam govori da se molimo za one koje je Jahve postavio na vlast nad nama. Ako nešto nije u redu s našom vladom, jednostavno se molimo da Jahve izliječi našu naciju.

TimaTej Alef (1. Timoteju) 2:1-4

1 Stoga prije svega pozivam da se za sve ljude upućuju prošnje, molitve, zagovori i zahvaljivanja,

2 za kraljeve i sve koji su na vlasti, da vodimo miran i miran život u svoj pravednosti i poštovanju.

3 Jer je ovo dobro i prihvatljivo u očima Elohima, našeg Spasitelja,

4 koji želi da se svi ljudi spasu i da dođu do spoznaje istine.

Ponekad vjernici pokušavaju zaobići potrebu da se pokore vladi (posebno u području poreza, upotrebe droga i zakona protiv poligamije) ističući da apostoli nisu pristali prestati svjedočiti svoju vjeru kada im je Sanhedrin rekao da učine tako.

Ma'asei (Djela apostolska) 4: 19-20

19 Ali Kefa (Petar) i Yochanan (Ivan) odgovoriše i rekoše im: "Je li pravo u očima Elohima slušati vas više nego Boga, vi prosudite.

20 Jer ne možemo ne govoriti ono što smo vidjeli i čuli."

Razlika je ovdje u tome što osnova Yochananovog i Kephinog protesta nije bila u tome što im je bila uskraćena mogućnost da uzmu više žena, već u tome što im je bila uskraćena prilika da svjedoče svoju vjeru (što nam je zapovjedbano). Nikada nismo čitali o tome da je netko u Obnovljenom savezu uzeo više žena, niti je to zapovijedano. Nije da se poliginija nikada nije dogodila u vremenima Obnovljenog saveza, ali Ješua i Šaul promiču ili celibat ili edenski ideal doživotne monogamije pune ljubavi (ovisno o tome kako nas Jahve vodi).

Ipak, što ako Jahve navede brata (a posebno šefa tvrtke ili vlade) da uzme drugu ženu? Ili što ako Jahve navede sestru da to želi postati? Oni koji prakticiraju poliginiju i dalje se moraju doživotno obvezati i dati zavjet pred Elohimom da će osigurati da sva njihova djeca budu zbrinuta u kontekstu obitelji pune ljubavi i vjernika koja je posvećena služenju Njemu.

Svijet odobrava izvanbračni seks, žive djevojke, serijske brakove i izvanbračno podizanje djece. Ništa od toga nije zakonito, jer ništa od toga ne uči djecu da obožavaju Elohima. Koliko god mi to možda ne želimo priznati, kada se radi kako treba, prema Jahvinoj Tori, poliginija

uči djecu obožavanju Elohima. Čak i konkubinat, kada se radi ispravno, pomaže u izgradnji Jahvinog kraljevstva.

Iako poliginija možda nije edenski ideal, možda nije prihvatljiva praksa za duhovne vođe i ne bi je prakticirao prorok ili nazirej, koji je među nama kvalificiran da sudi svom bratu ili sestri jer su činili ono što su naši preci činili prije nas, sve dok odgajaju svoju djecu da obožavaju Elohima i ne krše zakone zemalja u kojima žive? I kako možemo osuđivati bilo koga drugog jer čini ono što Jahve kaže da im je dopušteno?

Romim (Rimljanima) 14:4

4 Tko si ti da sudiš tuđem sluzi? Vlastitom gospodaru on stoji ili pada. Doista, on će biti natjeran da stoji, jer ga Elohim može natjerati da stoji.

Kako možemo znati što je Jahve položio na nečije srce? Prepustimo sud u ruke našeg dobrog nebeskog Oca, koji zna koje kušnje i pouke svatko od nas treba naučiti kako bismo služili i ugodili Mu.

U Yeshuino ime, amein.

Jahvino srce u braku

[Pojašnjenje 2021-03-21: U Svetom pismu i u hebrejskoj misli, brak počinje zarukama, koje se hebrejski nazivaju Erusin . Faza konzumacije braka (nazvana Nissuin) također je važna, ali brak postaje službeni javnim angažmanom.]

Sveto pismo je priča o Jahvinu braku. Ako bismo morali sažeti Sveto pismo, to je priča o tome kako je muškarac (Jahve) susreo ženu (Izrael), kako ju je uzeo k sebi, i kako je pobjegla od Njega, i neće biti vjerna. Zbog toga, On mora ograditi njezin put trnjem, kako bi je natjerao da se okrene, pokaje i vrati k Njemu.

Hošea (Ošea) 2:5-7

5 „Jer je njihova majka bludničila; Ona koja ih je začela ponašala se sramotno. Jer ona je rekla: 'Ići ću za svojim ljubavnicima, koji mi daju kruh moj i vodu moju, vunu i platno moje, ulje moje i piće.'

6 „Zato ću ti, evo, trnjem ograditi put i zazidati je, da ne nađe staze svoje.

7 Gonit će svoje ljubavnike, ali ih neće stići; Da, ona će ih tražiti, ali neće ih naći. Tada će ona reći: 'Ići ću i vratiti se svom prvom mužu, jer mi je tada bilo bolje nego sada'.”

Jahvino je srce u braku da svoju nevjestu vrati k sebi, i navede je da se pokaje, vrati Mu i voli Ga, tako da zajedno mogu živjeti časno s najboljim imenima. A ako ste muž, to bi također trebalo biti vaše srce prema svojoj nevjesti.

Ono što ovu studiju čini složenom i izazovnom je to što Jahve koristi drugačije definicije braka i razvoda nego što ih većina zemalja danas koristi. Uz to, nemaju svi

muževi (ili žene) Jahvino srce. Osim toga, trenutno smo u disperziji, a pravila su drugačija nego kad živimo u zemlji. Ipak, budući da je ovo tako važna studija koja utječe na gotovo sve u Izraelu, moramo razumjeti kako Jahve želi da se odnosimo prema braku i razvodu.

Različite definicije: razvod i zakonska rastava

U ovoj studiji vidjet ćemo da Jahve definira razvod puno drugačije nego mi na Zapadu (oko 2020. godine). Na primjer, u Jeremiji 3:8, Jahve je rekao da se razveo od Efraime i pustio je - ali u 14. stihu je rekao da je još uvijek oženjen njome. Važno je shvatiti da Jahve ne vjeruje da je njegov razvod okončao njegov brak s Efraimom. Dapače, dao je Efraimu razvod samo kao privremenu disciplinsku mjeru s namjerom da je ispravi. Primijetite da ju je, iako se razveo od Efraima, nastavio tražiti, kako bi je privolio natrag k sebi. Ovo je srce koje svaki muž treba imati prema svojoj nevjesti.

Yirmeyahu (Jeremija) 3:1-14

1 "Kažu: 'Ako se čovjek razvede od svoje žene, a ona ode od njega i postane tuđa, može li se opet k njoj vratiti?' Ne bi li ta zemlja bila jako onečišćena? Ali ti si bludovao s mnogim ljubavnicima; ipak se vrati k Meni", govori Jahve.

2 „Podigni oči svoje prema pustim visinama i vidi: gdje nisi legao s ljudima? Uz cestu si za njih sjedio kao Arap u pustinji; a ti si okaljao zemlju svojim bludnostima i svojim zlom.

3 Zato su pljuskovi zaustavljeni, a kasne kiše nije bilo. Imali ste čelo bludnice; Odbijate se sramiti.

4 Nećeš li mi od sada vikati: 'Oče moj, ti si vodič moje mladosti?'

5 Hoće li zauvijek ostati ljut? Hoće li ga zadržati do kraja?' Eto, govorio si i činio zla, koliko si mogao."

6 I Jahve mi je rekao u dane kralja Jošije: "Jesi li vidio što je učinio odmetnik Izrael? Izišla je na svaku visoku goru i pod svako zeleno drvo, i ondje se bludovala.

7 I rekao sam, nakon što je sve to učinila: 'Vratite se k meni.' Ali nije se vratila. I njezina izdajnička sestra Juda to je vidjela.

8 Tada sam vidio da sam je, zbog svih razloga zbog kojih je odmetnuti Izrael počinio preljub, otpustio i dao joj razvodni list; ipak se njezina izdajnička sestra Juda nije uplašila, nego je otišla i bludničila.

9 Tako se dogodilo, zbog njezine povremene bludnosti, da je oskvrnila zemlju i počinila preljub kamenjem i drvećem.

10 Pa ipak se zbog svega toga njezina izdajnička sestra Juda nije okrenula k Meni cijelim svojim srcem, nego pretvarajući se", govori Jahve.

11 Tada mi Jahve reče: "Odstupni Izrael pokazao se pravednijim od izdajničke Jude.

12 Idite i navješćujte ove riječi prema sjeveru i recite: 'Vrati se, odmetnuti Izraele', govori Jahve. 'Neću učiniti da Svoj gnjev padne na vas. Jer sam milosrdan', govori Jahve; 'Neću zauvijek ostati ljuta.

13 Samo priznaj svoju nepravdu, da si se ogriješio o Jahvu, svoj Bog, i da si raspršio svoje čari na tuđinska božanstva pod svakim zelenim stablom, i nisi poslušao moj glas', govori Jahve.

14 "Vratite se, djeco nazadna", govori Jahve; „jer sam u braku s tobom. Uzet ću te, jednoga iz grada i dvoje iz obitelji, i odvest ću te na Sion.”

Druga stvar koju trebamo shvatiti je da budući da Jahve ne bi proturječio svojoj Tori, njegov zahtjev da se Efraim vrati ne može biti u suprotnosti s njegovom presudom o razvodu u Ponovljenom zakonu 24. Međutim, postoji

nekoliko stvari koje moramo razumjeti o Ponovljenom zakonu 24.

Zapovijedi Tore mogu se podijeliti u nekoliko različitih klasifikacija. Jahve nam daje svoje zakone, svoje odredbe, svoje uredbe i svoje presude. Presuda je kada je nešto pošlo užasno po zlu, a Jahve nam pokušava pokazati kako smanjiti štetu. Odnosno, to je kao da izvlačite najbolje iz onoga što bi se moglo nazvati "situacijom nesreće vlaka". Kao što ćemo vidjeti, muškarac se ne bi trebao razvesti od svoje žene. Od supruge se smije razvesti samo ako mu je srce tvrdo (što ne bi trebalo biti). Nadalje, njegova žena ga ne bi smjela napustiti i udati se za drugog muškarca. Međutim, čak i u takvoj "situaciji olupine vlaka" još uvijek postoji način da se postigne "najmanje-gori" ishod.

Ponovljeni zakon 24 kaže da ako je žena seksualno nečista (tj. čini fizički preljub), muškarac se može razvesti (tj. zakonski se odvojiti od) svoje žene tako što će joj napisati potvrdu o razvodu, a zatim je poslati iz svoje kuće. Na hebrejskom se to naziva sefer k'ritute , ili knjiga rezanja (tj. uništavanje bračnog saveza). Međutim, to ne znači da bi je trebao poslati zauvijek. Umjesto toga, cilj je staviti je u vezu, tako da će se pokajati i vratiti Mu. Zato, iako je bračni savez uništen (ili prekinut), ona nastavlja biti u braku s njim, osim ako ili dok se formalno ne uda za nekog drugog.

Devarim (Ponovljeni zakon) 24:1-4

1 "Kada čovjek uzme ženu i oženi je, a dogodi se da ona ne nađe naklonost u njegovim očima jer je u njoj pronašao neku (seksualnu) nečistoću [עֲרֻתָּא דְּבַר], a on joj napiše potvrdu o razvodu, stavi joj je u ruku i pošalje je iz svoje kuće,

2 kad ode iz njegove kuće i ode i postane ženom drugog čovjeka,

3 ako je potonji muž mrzi i napiše joj rastavu, stavi joj je u ruku i pošalje je iz svoje kuće, ili ako potonji muž umre koji ju je uzeo za ženu,

4 tada je njezin bivši muž koji se razveo od nje ne smije uzeti natrag da mu bude žena nakon što je oskvrnjena; jer je to gadost pred Jahvom i ne smiješ unijeti grijeha na zemlju koju ti Jahve, tvoj Elohim, daje u baštinu.”

Kasnije ćemo vidjeti da su farizeji (pravoslavni) potpuno pogrešno shvatili ovaj odlomak koji kaže da se muškarac može razvesti od svoje žene iz bilo kojeg razloga, i poslati je trajno. Međutim, to nije bila Jahvina prava namjera i ne odgovara Jahvinu uzorku.

Ono što 5. Ponovljeni zakon 24:1-4 kaže je da ako je žena otpuštena i ako joj se da potvrda o razvodu, a ona učini krivu stvar i ponovno se uda, tada njezin novi bračni savez trajno poništava njezin izvorni savez i zbog toga ona može nikad se ne vrati svom izvornom mužu. Ovo je kritička razlika.

Ervat: seksualna nečistoća (tj. preljub)

Treća stvar koju moramo shvatiti je da Jahve dopušta razvod samo kada se u ženi nađe seksualna nečistoća (što znači da čini preljub). U 1. stihu, hebrejski za ovo je ervat davar (דָּבַר עֲרוֹת), što znači, “stvar (seksualne) nečistoće”. Ako potražimo riječ ervat (עֲרוֹת) u Strongovoj hebrejskoj konkordanciji, vidimo da se odnosi na ogoljenje pudende (vanjskih genitalija).

OT:6172 `ervah (er-vaw'); od OT:6168; golotinja, doslovno (osobito pudenda) ili figurativno (sramota, mana):

KJV - golotinja, stid, nečist (-nost).

Kada pogledamo referencu na OT:6168, vidimo da se odnosi na ženu koja se razgolićuje (tj. otkriva svoje genitalije). Drugim riječima, žena otkriva svoju golotinju s nekim drugim, a ne sa svojim mužem.

OT:6168 `arah (aw-raw'); primitivni korijen; biti (uzročno, činiti) golim; dakle, isprazniti, izliti, rušiti: KJV - ostaviti u nedostatku, otkriti, isprazniti, razgoliti, izliti (izliti), podići, raširiti, otkriti.

Kritična točka koju moramo razumjeti je da se, iako je Efraim bio preljubnik, nikada nije ponovno udala. Stoga se ona može vratiti Jahvi bez da prekrši ni slovo ni duh Ponovljenog zakona 24 (gore), jer ono što Jahve želi je da se njegova žena vrati i bude vjerna.

Različiti spolovi, različita pravila

Četvrta stvar koju moramo shvatiti je da je Jahve, budući da je učinio muškarce i žene drugačijima, napravio drugačija pravila za muškarce i žene.

U Svetom pismu, ženi nije dopušteno imati više od jednog muža (ili u najmanju ruku, ne više od jednog muža odjednom). Nasuprot tome, dok Sveto pismo snažno zagovara doživotnu monogamiju, ono dopušta muškarcima da uzmu više od jedne žene. Zapravo, u određenim situacijama Jahve čak zapovijeda muškarcima da uzmu ženu (kao dužnost), bez obzira je li on već oženjen ili ne. Da biste to vidjeli, razmislite o zapovijedi braka yibbum ili levirata.

Devarim (Ponovljeni zakon) 25:5-6

5 Ako braća žive zajedno, a jedan od njih umre i nema sina, udovica mrtvog čovjeka ne smije se udati za stranca izvan obitelji; brat njezina muža

neka uđe k njoj, uzme je za ženu i obavljati prema njoj dužnost muževljevog brata.

6 I bit će da će prvorodeni sin kojeg ona rodi naslijediti ime svoga mrtvog brata, da njegovo ime ne bude izbrisano iz Izraela.”

Ako braća žive zajedno i jedan od braće umre, umjesto da vidi kako je njegova bratova žena ispala, on bi je trebao uzeti za ženu i brinuti se o njoj. Ovo nema veze sa seksualnošću, a sve ima veze s dužnošću.

Međutim, uloge se ne mogu zamijeniti. Dok muškarac hipotetski može imati više od jedne žene, žena ne može imati više od jednog muža (ili barem ne više od jednog muža u isto vrijeme). Zapravo, kao što ćemo vidjeti, u zemlji Izraelu pod Tora vladom, ona se uopće ne može ponovno udati osim ako je prvo ne pusti njezin bivši muž ili je svaki novi brak u koji stupi preljub (jer je još uvijek u braku). Da bismo razumjeli zašto je to tako, popričajmo malo o tome što je zavjet, a također i o ulozi onoga što se zove ketuba i brakorazvodne knjige.

Zavjeti i Ketubot

Brak je savez. Ugovor je posebna vrsta ugovora u kojem obje strane moraju zadržati svoj dio posla bez obzira na to drži li druga strana ili ne. To je zato što je savez trosmjerni sporazum između obje strane i Elohima. Ako bilo koja strana prekrši savez, vrijedna je smrti jer je prekršila svoje obećanje pred Jahvom.

Iako su ugovori smrtno ozbiljni, oni su također vrsta ugovora i mogu se objasniti ugovornim pravom.

U ugovornom pravu, kada se dvije strane dogovore oko posla, sklapa se ugovor. To se zove sastanak umova . Zatim, osim susreta umova, mora postojati i ono što se

zove neka vrsta razmjene razmatranja . Sastankom umova i razmjenom razmatranja, ugovor postaje valjan i pravno obvezujući. Također se smatra mudrim imati pismeni ugovor koji će služiti kao svjedok. Međutim, ugovor se smatra svjedokom sporazuma, a ne sam sporazum.

Sada primijenimo ovo na zavjetni brak. Kada se dvoje vjernika odluče vjenčati, dogovor o vjenčanju služi kao susret umova. Kada imaju seksualne odnose, to je razmjena obzira. Samo s ove dvije stvari su zakonito vjenčani, što znači da su vjenčani pred Jahvom. (Da pojasnimo, ako imaju seksualne odnose bez pristanka na brak, to je jednostavno blud, a iako je grešno, tehnički ih ne čini vjenčanima.)

Sljedeće je pitanje javnog svjedoka. Iako se privatni poslovi mogu držati u tajnosti, Jahve želi da se brakovi njegovih ljudi objave javno, tako da svi znaju da je njegov narod predan i da ne živi u grijehu. I zato nam Jahve daje svoju Toru. Ne samo da Tora služi kao upute za svakoga tko želi biti uzet za Jahvinu nevjestu, već služi i kao javno svjedočanstvo Jahvine zaruke za nas.

Izraelske obitelji trebale bi imati pisani bračni ugovor koji se zove ketuba . (Množina od ketubah je ketubot .) Ketuba bi trebala jasno navesti sve detalje braka. Na primjer, iako je monogamija ideal, i iako zakon u većini demokratskih zemalja zabranjuje poliginiju (koja se često naziva poligamijom), mladenka bi trebala osigurati da ketuba navede da će brak biti monogaman, ako je to nešto što ona želi. (Ona to ne bi trebala pretpostavljati.) Ketuba je tradicionalno umjetnički izrađena, ali bi trebala biti istaknuta u vašem domu, tako da svi posjetitelji mogu vidjeti da ste u zakonitom braku.

Pokrivanje, poglavarstvo i brakorazvodne knjige

Sada kada smo razgovarali o zavjetima i ketubotu, trebali bismo razgovarati o pokrivanju, poglavarstvu i razvodnim zakonima.

U Svetom pismu muškarci pokrivaju, dok žene (i djeca) pokrивaju. Kada se djeca rađaju, dolaze pod okrilje svog oca. Zato bi prosac trebao pitati oca svoje namjeravane nevjeste za dopuštenje da oženi njegovu kćer. Tehnički, on traži od oca svoje nevjeste da na njega prenese zakonito pokriće svoje kćeri. Onda to ostaje s njim.

Činjenica da se kćerino zakonito poglavarstvo prenosi s njenog oca na muža također je razlog zašto se žena ne bi trebala ponovno udati bez brakorazvodne knjige. Jednom kada otac prenese poglavarstvo svoje kćeri na njezina muža, njezino poglavarstvo ostaje s njim osim ili dok joj ne napiše sefer k'ritute (knjiga o razvodu, tj. razvod). Kao što ćemo kasnije vidjeti, Yeshua kaže da mu je to dopušteno samo u slučajevima aktivnog preljuba. Također ćemo vidjeti da su jedine iznimke od ovog pravila kada se muž upusti u ekstremno zlostavljanje (kao što je fizičko nasilje). Ali ako nema nasilja, žena se ne smije ponovno udati osim ako joj muž prvo ne napiše sefer k'ritute (za preljub).

Vidimo glavno kršenje ovog principa u priči o Herodijadi, koja se razvela od svog muža Filipa kako bi se udala za kralja Heroda. Josip nam kaže da je sama preuzela na sebe da "pobrkala zakone naše zemlje" tako što je sama pokrenula razvod.

Herodijada ju je preuzela da zbuni zakone naše zemlje, i razvela se od svog muža dok je on bio živ i bila udana za Heroda Antipu.

[Josip Flavije, Židovske starine, knjiga 18.5.4, prijevod Whiston]

Cijela priča je da je kralj Herod imao polubrata po imenu Filip, čija se žena zvala Herodijada. Herod je žudio za Herodijadom i nagovorio ju je da napusti Filipa i uda se za njega. Njihov brak je od samog početka bio preljub jer je Filip nije pustio, a žene nemaju autoritet u Svetom pismu da same pokrenu razvod. Narativ je debeo, ali Josip Flavije govori o njihovom braku u Židovskim starinama , 18:5:1.

Otprilike u to vrijeme Areta (kralj Arabije Petres) i Herod (Veliki) su se posvađali zbog sljedećeg: Herod tetrah se oženio Aretinom kćeri i dugo je živio s njom; ali kad je jednom bio u Rimu, odsjeo je kod Heroda (tj. Filipa), koji mu je doista bio (polu)brat, ali ne po istoj majci; jer je ovaj Herod (tj. Filip) bio sin kćeri velikog svećenika Sireoha. Međutim, on se zaljubio u Herodijadu, ovu posljednju Herodovu (tj. Filipovu) ženu, koja je bila kćer Aristobulovog brata i sestra Agripe Velikog. Ovaj čovjek (Herod Veliki) usudio se razgovarati s njom o braku između njih; na kojoj adresi, kad je priznala, sklopljen je dogovor da promijeni stan, i dođe k njemu čim se vrati iz Rima...

[Josip Flavije, Židovske starine, knjiga 18:5:1, prijevod Whiston]

To je nedvojbeno razlog zašto je Yochanan HaMatbil (Ivan Krstitelj) rekao da je Herodu nije dopušteno imati.

Matityahu (Matej) 14:3-4

3 Jer Herod je uhvatio Yochanana i svezao ga i strpao ga u tamnicu zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa.

4 Jer mu je Yochanan rekao: "Nije ti dopušteno imati je."

Rimljanima 7:2-3 govori o istom principu. Šaul nam kaže da je žena vezana za svog muža dok je on živ i da se ne pušta dok ne umre. Stih 3 nam govori da će se nazvati preljubnicom ako se uda za drugog muškarca dok joj je muž živ.

Romim (Rimljanima) 7:2-3

2 Jer žena koja ima muža vezana je Torom za svog muža sve dok je on živ. Ali ako muž umre, ona je oslobođena Tore svog muža.

3 Dakle, ako se, dok je muž živ, uda za drugoga, nazvat će se preljubnicom; ali ako joj muž umre, ona je slobodna od te Tore, tako da nije preljubnica, iako se udala za drugog muškarca.

Šaul ovdje sažima Toru. U Ponovljenom zakonu 24, Jahve nam govori da se žena čiji joj je muž hipotetički dao brakorazvodni nalog može ponovno udati (ali najbolje je ako to ne učini). Međutim, ako joj muž ne da brakorazvodni nalog, možda se uopće neće ponovno udati. To je također razlog zašto bi faraon bio preljub oženiti Avramovom ženom Sarom (Sarom).

B'reisheet (Postanak) 12:17-19

17 Ali Jahve je zadao faraona i njegovu kuću velikim pošastima zbog Saraje, Avramovežena.

18 Faraon je pozvao Avrama i rekao: "Što si mi to učinio? Zašto mi nisi rekao da je ona tvoja žena?"

19 Zašto si rekao: 'Ona je moja sestra'? Možda sam je uzeo za ženu. Dakle, evo ti žene; uzmi je i idi svojim putem."

Kada je kralj Šaul pokušavao ubiti Davida, on je pogrešno i nezakonito dao Davidovu ženu Mihalu Paltielu, sinu Laishovu.

Šemuel Alef (1. Samuel) 25:44

44 Ali Šaul je dao svoju kćer Mihalu, Davidovu ženu, Paltiju, sinu Laishovu, koji je bio iz Galima.

Međutim, iako su Paltiel i Michal vjerojatno imali bračne odnose, njihov brak nikada nije bio valjan. To je dijelom bilo zato što Michal nije bila u preljubu prije ponovnog braka, ali prvenstveno zato što ju je Šaul pogrešno dao Paltielu. Kada je Šaul prenio Mihalino poglavarstvo na Davida, od tada je to zakonito ostalo na njemu. A budući da David nikada nije napisao Mihalu potvrdu o razvodu, bio je u pravu što je tražio svoju ženu natrag.

Šemuel Bet (2. Samuelova) 3:14-15

14 David je tako poslao glasnike u Išbošet, Šaulova sina, rekavši: "Daj mi moju ženu Mihalu koju sam zaručio za stotinu filistejskih kožica."

15 Išbošet je poslao i uzeo je od njezina muža, od Paltielu, sina Laishova.

Jahve smatra da je brak doživotni trosmjerni savez. Osim ako joj muž ne umre, Jahve idealno želi da se žene udaju jednom i da ostanu u braku doživotno.

Fina linija ponovnog braka

Za one rijetke koji su na to pozvani, ideal je celibat. Međutim, za veliku većinu ljudi ideal je doživotna predana monogamija. Ipak, budući da je većina nas poučena pogrešnim stvarima, mnogi od nas imaju manje od idealne situacije. Što ćemo onda?

Šaul nam kaže da se muškarac koji se nađe "oslobodjen" svoje žene idealno ne bi trebao ponovno oženiti, već se potpuno preusmjeriti na Jahvu. Međutim, Šaul kaže da ako se ponovno oženi, nije sagriješio - i da djevica ili udovica koja se udaje nije sagriješila. To je

zato što je brak plemenita institucija ako ga koristimo da služimo Jahvi u Duhu.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:27-31

27 Jeste li vezani za ženu? Nemojte tražiti da se oslobodite. Da li ste se oslobodili žene? Ne tražite ženu.

28 Ali čak i ako se oženiš, nisi sagriješio; a ako se djeвица uda, nije sagriješila. Ipak, takvi će imati nevolje u tijelu, ali ja bih vas poštedito.

29 Ali ovo kažem, braćo, vrijeme je kratko da od sada i oni koji imaju žene budu kao da je nemaju, 30 oni koji plaču kao da ne plaču, oni koji se raduju kao da se nisu radovali, oni koji kupuju kao da ne posjeduju,

31 i oni koji koriste ovaj svijet tako da ga ne zlorabe. Jer oblik ovoga svijeta prolazi.

Šaul nam također govori da, osim ako se ne predaje Jahvi u celibatu, udovice koje su u fertilnoj dobi trebale bi se ponovno udati i rađati djecu Jahvi.

TimaTej Alef (1. Timoteju) 5:14

14 Stoga želim da se mlađe udovice udaju, rađaju djecu, upravljaju kućom, ne daju priliku protivniku da govori prijekorno.

Međutim, nasuprot tome, oni koji su pušteni zbog seksualnog nemoralna ne smiju se ponovno vjenčati, osim ako joj muž ne napiše potvrdu o razvodu. Čak i ako joj napiše potvrdu o razvodu, ona je tehnički još uvijek udana za njega i trebala bi se pokajati i vratiti mu.

Međutim, ako joj napiše potvrdu o razvodu, a ona se ponovno uda, njezina ponovna udaja trajno prekida njezin brak s prvim mužem. Tada mu se više ne može vratiti (kao u Ponovljenom zakonu 24:1-4, gore).

Samo seksualni nemoral opravdava razvod

Znajući sve ovo, kako možemo razumjeti Yeshuinu izreku da je preljub jedini razlog za razvod i da je preljub za muškarca oženiti ženu koja je puštena zbog seksualnog nemorala?

Matityahu (Matej) 5:31-32

31 Nadalje je rečeno: 'Tko se razvede od svoje žene, neka joj da razvodni list.'

32 Ali ja vam kažem da tko god se razvede od svoje žene iz bilo kojeg razloga osim zbog bluda, navodi je na preljub; a tko se oženi ženom koja je rastavljena, čini preljub."

Jahve ne podržava razvod. On preferira doživotni brak. Međutim, Njegovo je srce također za pravednost i pravdu, pa stoga moraju postojati pravila i kodeksi časti.

U Svetom pismu, budući da je ženama potrebno pokrivanje, one nemaju jak pravni status. Stoga je imperativ da muškarci uspostave snažnu klimu brige za kćeri svakog muškarca. Neizgovoreno načelo je da svaki čovjek nije samo čuvar brata, nego i kćeri svoga brata. O svakoj kćeri Izraelaca treba se brinuti i voljeti. Ovaj kodeks časti među braćom se nikada ne govori, ali se pretpostavlja u Svetom pismu. Ipak, to također zahtijeva disciplinu i čast od strane žena.

Ako žena preljubi svog muža, onda joj on može napisati potvrdu o razvodu. To zapravo govori da ga ona ne poštuje, pa stoga on više ne može preuzeti odgovornost za nju ili njezine postupke. Svrha ovog brakorazvodnog naloga je općenito staviti takvu preljubnicu u vrlo teško socijalno i pravno mjesto, tako da će se pokajati i poslušati svoje zavjete mužu. Međutim, ako naiđe drugi muškarac i oženi je, on je vadi iz ovog tvrdog mjesta

discipline, tako da se ne treba kajati. Zato je muškarac koji se oženi ženom koja je zakonito razvedena kriv za preljub: pomaže i podržava njezin preljub.

Slično, ako muškarac otpusti svoju ženu protuzakonito (tj. iz razloga koji nije seksualni nemoral) i ona se uda za nekog drugog, tehnički je počinila preljub, jer je prekršila njihov bračni savez. Međutim, krivnja mu pripada, jer je on taj koji ju je doveo u tu situaciju.

Tannaim: Beit Shammai i Beit Hillel

Yeshua je živio u razdoblju Drugog hrama, u onome što je poznato kao tanaitska era. Tanaitsko doba trajalo je od 10. do 220. godine. Za to vrijeme došlo je do podjele vodstva na dva tabora. Jedan se zvao Beit Hillel (Hilelova kuća), a drugi se zvao Beit Shammai (Kuća Shammai).

Beit Shammai je učio da je brak svet i da je razvod opravdan samo kada postoji vrlo ozbiljna povreda bračnog saveza (kao što je preljub ili nasilje). Nasuprot tome, Beit Hillel je učio da se muškarac može razvesti od svoje žene iz bilo kojeg razloga, uključujući kvarenje hrane, kritički govor o svojoj majci ili nezadovoljstvo na bilo koji način. Rabin Akiva je čak otišao toliko daleko da je rekao da se muškarac može razvesti od svoje žene čak i ako mu je neka druga privlačnija.

MISHNAH. BETH SHAMMAI KAŽE: MUŠKARAC SE NE BI SMIJELO RAZVESTI OD SVOJE ŽENE OSIM AKO JE JE PRONAŠAO KRIVOM ZA NEKAKO NEDOBLIČNO PONAŠANJE, KAKO KAŽE, JER JE U NJOJ PRONAŠAO NEŠTO NEDOBLIČNO [1]. BETH HILLEL, MEĐUTIM, RECI[THAT HE MAY DIVORCE HER] ČAK I AKO MU JE SAMO POKVARILA HRANI, BUDUĆI KAKO

KAŽE, JER JE U NJOJ PRONAŠAO NEŠTO NEDOBLIČNO. R. AKIBA KAŽE,[HE MAY DIVORCE HER] ČAK I AKO NAĐE DRUGU ŽENU LJEPŠU OD NJE, KAKO KAŽE, PROĆI, AKO U NJEGOVI OČIMA NE NALAZI NAKLONOST.

[Babilonski Talmud, Traktat Gittin 90a, Soncino]

Ortodokсни judaizam je na kraju usvojio Beit Hillelovo stajalište da se muškarac može razvesti od svoje žene iz bilo kojeg razloga. Ta je etika također na kraju našla svoj put u kršćanskom svijetu i danas je uobičajena.

Beit Hillel protiv Beit Yeshue

Ranije smo vidjeli da je kralj Herod natjerao Herodijadu da napusti svog muža Filipa. U Mateju 19 (dolje), farizeji su došli do Ješue i testirali ga, pitajući ga je li u redu otpustiti svoju ženu "iz bilo kojeg razloga". Čini se vjerojatnim da su htjeli vidjeti mogu li natjerati Yeshuu da osudi brak kralja Heroda, kako bi ga kralj Herod zatvorio ili ubio (zajedno s Yochanan HaMatbilom, zvanim Ivan Krstitelj).

Matityahu (Matej) 19:3-9

3 Dođoše k njemu i farizeji, iskušavajući ga i govoreći mu: "Je li dopušteno čovjeku da se razvede od svoje žene iz bilo kojeg razloga?"

4 A on im odgovori i reče: "Zar niste čitali da ih je Onaj koji ih je stvorio na početku 'učinio muškarcem i ženom'?"

5 i rekao: 'Zato će čovjek ostaviti oca i majku i prilijepiti se svojoj ženi, i njih dvoje će postati jedno tijelo'?"

6 Dakle, oni više nisu dvoje nego jedno tijelo. Zato što je Elohim spojio, čovjek neka ne rastavlja."

7 Rekoše mu: "Zašto je onda Mojsije naredio da se da razvodni list i da je otpusti?"

8 Rekao im je: "Moše vam je, zbog tvrdoće vaših srca, dopustio da se razvedete od svojih žena, ali od početka nije bilo tako.

9 A ja vam kažem: tko god se razvede od svoje žene, osim zbog bluda, i oženi se drugom, čini preljub; a tko se oženi s njom koja je rastavljena, čini preljub."

[Napomena: Da budemo jasni, nije da je Ješua "stao na stranu" Beita Shammaija u pitanju razvoda i preljuba. Umjesto toga, Beit Shammai se složio sa Svetim pismom u ovom konkretnom slučaju.]

Jahvina ljubav koja se ogleda u Hošejinoj službi

Jahve je rekao Hošei (Hosei) da uzme bludnicu za ženu (simbol Efraima), kako bi Njegov narod mogao vidjeti kakvu ljubav i predanost ima prema nama, iako smo mu nevjerni.

Hošea (Hošea) 1: 2

2 Kad je Jahve počeo govoriti preko Hošee, Jahve je rekao Hošei: "Idi, uzmi sebi ženu bludnicu i[have] djeco bluda, jer je zemlja počinila veliku bludu odstupivši od Jahve."

Čak i kada se Hošeiina žena Gomer prodala u seksualno ropstvo, Hošea ju je tražio i platio cijenu da bi je otkupio. Sve je to trebalo pokazati vrstu odanosti i vjernosti koju Jahve i Ješua imaju prema nama. To je duh koji bi svi izraelski muževi trebali imati.

Hošea (Hosea) 3:1-5

1 Tada mi Jahve reče: "Idi opet, voli ženu koju voli ljubavnik i čini preljub, kao što je Jahvina ljubav prema sinovima Izraelovim, koji gledaju na druge bogove i vole kolače s grožđicama pogana ."

2 Tako sam je sebi kupio za petnaest šekela srebra i jedan i pol homera ječma.

3 A ja joj rekoh: "Ostaćeš sa mnom mnogo dana; nećeš bludovati, niti ćeš imati muškarca - tako ću i ja biti prema tebi."

4 Jer sinovi Izraelovi ostat će mnogo dana bez kralja ili kneza, bez žrtve ili svetog stupa, bez oplećaka ili terafima.

5 Poslije će se sinovi Izraelovi vratiti i tražiti Jahvu, svog Boga, i Davida, svog kralja. Oni će se bojati Jahve i njegove dobrote u posljednjim danima."

Kasnije ćemo vidjeti da iako je Jahve dao Efraimu potvrdu o razvodu, Njegovo srce nije smjelo raditi s Efraimom. Umjesto toga, Njegovo je srce bilo da je zarobi kako bi se pokajala i vratila Mu. Jahvin primjer je da muškarac treba progoniti svoju ženu i pokušati je ponovno pridobiti, čak i ako ona nastavi u prijestupu. Ne smijemo se "održavati svojih prava", dati joj potvrdu o razvodu i gotovo. Umjesto toga, trebali bismo ponizno prihvatiti situaciju koju nam Jahve daje i moliti se za svoje žene zauvijek. Ovo je biblijski princip, ili ono što se u Svetom pismu naziva propisom.

Presude i zakon prvog spominjanja

Osim Jahvinih propisa, Tora nam također daje Njegove zakone, Njegove propise, Njegove uredbe, Njegove uredbe i Njegove presude . Dok su Jahvini zakoni, statuti, uredbe i dekreti za normalne situacije, Njegove nam presude govore što učiniti kada stvari krenu užasno naopako. Odnosno, kada ne možemo primijeniti osnovne statute, uredbe, zakone i dekrete kako su bili namijenjeni, rješenje je da sudac (i u ovom slučaju, Jahve) uskoči i donese posebnu odluku o tome kako izvršiti najbolja loša situacija. To je slučaj u Ponovljenom zakonu 24. Supruga je udaljena zbog seksualne

nečistoće. Muž ju je otpustio, ali umjesto da se pokaje i vrati k njemu, ona se ponovno udala.

Beit Hillel uzima Jahvinu presudu i pogrešno pretpostavlja da ona pruža osnovu za slanje žena iz bilo kojeg razloga. Ono što trebaju shvatiti je da Jahve i Ješua vole suosjećanje, milosrđe i dobrotu.

Hošea (Hosea) 6:6

6 „Jer želim milost, a ne žrtvu, i spoznaju Boga više od žrtava paljenica.”

Matityahu (Matej) 9:13

13 “Ali idi i nauči što to znači: 'Želim milosrđe a ne žrtvu.' Jer nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na pokajanje.”

Da bi ispravno primijenio Ponovljeni zakon 24, najprije sudac mora shvatiti da Jahvino srce nije nikoga kamenovati ili razbijati obitelji. Njegovo je srce prije svega uspostaviti i ojačati obitelji u Njemu i Njegovom Sinu. Drugo, sudac mora razumjeti da je Ponovljeni zakon 24 dana kao suosjećajna alternativa smrti kamenovanjem, kao što je kazna dana u Levitskom zakoniku 20:10.

Vayiqra (Levitski zakonik) 20:10

10 “Čovjek koji počini preljub s tuđom ženom, tko počini preljub sa ženom bližnjega svoga, preljubnik i preljubnica, neka se usmrti.”

Budući da svi griješimo, svima nam je potrebna Jahvina milost. Zato nam je Jahve dao Ponovljeni zakon 24, kako bismo imali način da ispravimo preljubničku ženu bez potrebe za kamenovanjem. Zbog toga se Yeshuin zamjenski otac Yosef (Joseph) naziva pravednim (ili pravednim) kada je odlučio potajno skloniti Miriam

(umjesto da je kamenuje) nakon što je saznao da je već trudna.

Matityahu (Matej) 1:19

19 Tada je Josef njezin muž, budući da je bio pravedan čovjek, i ne želeći je dati za javni primjer, namjeravao je tajno otpustiti.

U ovom slučaju, Yosef je mogao zakonito ukloniti Miriam zauvijek, jer još nisu bili konzumirali brak, pa stoga brak još nije bio pravno obvezujući. Bilo bi zakonito da Yosef odustane od dogovora na temelju toga da stvari nisu onakve kakve su izgledale, osim što je Elohim intervenirao.

Matityahu (Matej) 1:20-21

20 Ali dok je razmišljao o tim stvarima, gle, u snu mu se ukaza glasnik Jahvin govoreći: "Josefe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi svoju ženu Mirjam za ono što je u njoj začeto je od odvojenog Duha.
21 I ona će roditi Sina i nadjenut ćeš mu ime Ješua, jer će On spasiti svoj narod od njihovih grijeha."

Razvod nikada nije trebao biti trajan

Nakon protestantske reformacije, zapadno društvo je uglavnom zaboravilo da je brak odvojena institucija. Zaboravio je da kada muškarac uzme ženu, on se obvezuje s Elohimom da će je voljeti i brinuti se za nju pod svojim poglavarstvom, baš kao što bi se njezin otac brinuo za nju. To je isto kao što nas Jahve-Ješua voli.

Efežanima (Efežanima) 5:25-33

25 Muževi, volite svoje žene, kao što je i Mesija ljubio skupštinu i dao samoga sebe za nju,
26 da je posveti i očisti pranjem u vodi riječju,

27 da ju predoči Sebi slavnom skupštinom, bez mrlje, bora ili bilo čega sličnog, nego da bude odvojena i bez mane.

28 Dakle, muževi trebaju voljeti svoje žene kao svoja tijela; tko voli svoju ženu, voli sebe.

29 Jer nitko nikada nije mrzio svoje tijelo, nego ga hrani i njeguje, kao što Jahve čini skup.

30 Jer mi smo udovi tijela njegovoga, tijela njegovoga i kostiju njegovih.

31 "Zato će čovjek ostaviti oca i majku i prilijepiti se svojoj ženi, i njih dvoje će postati jedno tijelo."

32 Ovo je velika tajna, ali ja govorim o Mesiji i skupštini.

33 Ipak, neka svaki od vas posebno voli svoju ženu kao samoga sebe, a žena neka gleda da poštuje svog muža.

Zapadna zabluda da razvod treba biti lak i trajan proturječi Jahvinu primjeru. Također zanemaruje Zakon prvog spominjanja, koji nam govori da prvi put kada se nešto pojavi u Svetom pismu, on postavlja standard po kojem se mjere svi drugi slučajevi: i kada su prvi put spojeni muškarac i žena, bila je zajednica jednog tijela. stvorio.

B'reisheet (Postanak) 2:24

24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uz svoju ženu, i bit će jedno tijelo.

Ideja o jednom tijelu je da brak tvori jedno živo biće koje se nikada ne smije razdvojiti, jer bi oba dijela bila ozbiljno oštećena ili umrla.

Propis Tore o časti među braćom

Tora podrazumijeva odgovornost i čast među braćom. To znači da ako ljudi ne provode korporativnu pravdu, ne drže Njegovu Toru.

Budući da Jahve daje moć i vlast ljudima, On ih također smatra odgovornima. Oni trebaju upotrijebiti svoju moć i autoritet kako bi osigurali da se Njegova Tora provodi unutar nacije, tako da pravda prevlada. Konkretno, moraju osigurati da se prema kćeri svakog muškarca postupa pošteno, na isti način na koji bi željeli da se postupa sa svojim kćerima. Zapravo, ako se bilo koji muškarac nepravedno ponaša prema kćeri drugog čovjeka, mora biti novčano i kažnjen (tj. premlaćivan).

Devarim (Ponovljeni zakon) 22:13-19

13 "Ako tko uzme ženu, uđe k njoj i prezire je,
14 i optuži je za sramotno ponašanje, i nanese joj rđavo ime i kaže: 'Uzeo sam ovu ženu, i kad sam došao k njoj, našao sam da nije djeвица,'

15 tada će otac i majka mlade žene uzeti i iznijeti pred gradskim starješinama dokaz o djevičanstvu mlade žene.

16 Tada će otac mlade žene reći starješinama: 'Dao sam svoju kćer ovom čovjeku za ženu, a on je mrzi.

17 Sada ju je optužio za sramotno ponašanje, rekavši: "Utvrдио sam da tvoja kći nije djeвица", a ipak su to dokazi djevičanstva moje kćeri.' I prostrt će platno pred starješinama grada.

18 Tada će starješine toga grada uhvatiti tog čovjeka i kazniti [tj. istući] ga;

19 i neka ga globe sa sto šekela srebra i daju ih ocu mlade žene jer je nanio zlo na djevicu Izraelovu. I ona će mu biti žena; ne može se od nje razvesti cijelih dana."

U ovom odlomku, hipotetski Izraelac uzima hipotetičku Izraelku za ženu, a kasnije pokušava izaći iz braka govoreći da nije bila djevica (kada je bila). U tehničkom smislu, on pokušava tvrditi da je ugovor ništavan jer nisu ispunjeni uvjeti ugovora (tj. da ona nije bila djevica). Ovo pokazuje nepoštivanje Jahve i Njegove Tore. U zemlji Izraelu pod Tora vladom, rješenje je da ljudi iz grada izvedu čovjeka i kazne ga (što je pristojan način da se kaže da bi ga trebali tući dok se ne pokaje iz srca).

Da žena doista nije bila djevica, ako je muškarčevo srce bilo tvrdo, mogao bi je ili kamenovati ili (po mogućnosti) skloniti. Međutim, budući da je dokazano da je ona bila djevica u svojoj bračnoj noći, braća imaju odgovornost osigurati da počinitelj ili ispuni svoj kraj sporazuma (i voli je kao što voli sebe) ili da ga odvedu izvan logora i kamenovati ga do smrti. To su jedine dvije mogućnosti, ako grijeh treba držati izvan logora.

Korporativna odgovornost je dio Tore

Zapadni koncept privatnosti drugačiji je od onog koji se nalazi u Svetom pismu. U Svetom pismu, ne mora svatko znati sve o svima drugima, ali postoje grijesi koji utječu na društvo u cjelini, a to su doslovno svačija stvar, jer svi su zabrinuti. Malo kvasca ukvasi cijelu grudu, pa se grijesi moraju riješiti, a grešnici se moraju ili pokajati, ili biti izbačeni iz logora.

Galatim (Galaćanima) 5:9

9 Malo kvasca ukisne cijelu grudu.

Korporativna odgovornost dio je Tore. Kada jedan čovjek sagriješi, Jahve smatra da je cijeli naš narod odgovoran, i svi možemo biti kažnjeni. Na primjer, razmotrite slučaj Achana, sina Carmija.

Yehoshua (Joshua) 7:1-5

1 Ali sinovi Izraelovi počinili su prijestup u vezi s prokletim stvarima, jer je Akan, sin Karmijev, sin Zabdiya, sina Zerahova, iz plemena Judina, uzeo proklete stvari; tako se gnjev Jahvin razbuktao na sinove Izraelove.

2 Sada je Yehoshua poslao ljude iz Jerihona u Ai, koji se nalazi pokraj Bet Avena, na istočnoj strani Betela, i rekao im: "Idite gore i izviđajte zemlju." Tako su ljudi otišli gore i izvidjeli Aja.

3 I vratiše se k Jehošui i rekoše mu: "Nemoj da sav narod ide gore, nego neka oko dvije ili tri tisuće ljudi ode gore i napadne Aj. Nemoj mučiti sav tamošnji narod, jer je ljudi iz Aja malo ."

4 Otprilike tri tisuće ljudi popeše se tamo od naroda, ali pobjegoše pred ljudima iz Aja.

5 Ljudi iz Aja pobili su oko trideset i šest ljudi, jer su ih potjerali od vrata do Šebarima, i pobili ih na nizbrdici; stoga su se srca ljudi rastopila i postala poput vode.

Svrha biti svjestan ponašanja drugih nije biti zlonamjerman ili ogovarati, već osigurati da se grijeh izvuče izvan logora. Na ovaj ili onaj način, grešnik se mora pokajati, ili biti poslan. To je također razlog zašto je Šaul imenovao one koji su radili krivo.

TimotejBet (2. Timoteju) 4:14-16

14 Aleksandar mi je kazandžija mnogo naudio. Neka mu Jahve uzvрати po djelima njegovim.

15 I vi ga se morate čuvati, jer se jako opirao našim riječima.

16 Kod moje prve obrane nitko nije stao uz mene, nego su me svi napustili. Neka im se to ne stavlja na teret.

Postoji vrijeme i način da se rješavaju stvari, i vrijeme i način da se stvari ne rješavaju. [Za više informacija, pogledajte “ [Lashon Hara: Zli jezik](#) ” i također “ [Proces po Mateju osamnaest](#) ”, koji se oboje nalaze u Zavjetnim odnosima .]

Nema nejednakih jarmova unutar zemlje

Efrajim je sada u rasejanju zbog grijeha naših predaka. Zbog toga ne možemo istinski napustiti Toru. Međutim, kada se vratimo kući u zemlju i uspostavimo Tora vladu, opet ćemo imati Jahvinu Toru kao vrhovni zakon zemlje (uključujući sudove, škole i medije). Tada ćemo opet moći provoditi čistoću unutar logora.

Kad živimo u zemlji, ne smijemo ulaziti u nikakav savez s onima koji ne vjeruju ispravno, da se na nas ne probudi gnjev Jahvin i da nas iznenada ne uništi. To znači da ne smijemo biti vjenčani s nevjernikom kada živimo u Njegovoj zemlji.

Devarim (Ponovljeni zakon) 7:1-4

1 „Kada te Jahve tvoj Elohim uvede u zemlju koju ideš posjedovati i istjera mnoge narode pred tobom, Hetite i Girgašeje, Amorejce i Kanaance, Perizeje i Hiveje i Jebuseje, sedam naroda veći i moćniji od tebe,

2 i kad ti ih Jahve tvoj Elohim preda, ti ćeš ih pobijediti i potpuno ih uništiti. Ne sklapaj s njima nikakav savez niti im iskazivati milost.

3 Niti sklapaj brakove s njima. Ne daj svoje kćeri njihovom sinu, niti njihovu kćer uzeti za svog sina.

4 Jer oni će odvratiti tvoje sinove da me slijede, da služe drugom elohima; tako će se gnjev Jahvin podići na tebe i iznenada te uništiti.”

To je također razlog zašto je, kada se Juda vratio iz Babilona, Ezra rekao ljudima da pošalju sve žene ili djecu koja obožavaju strane bogove (i ne žele se obratiti).

Ezra 10:2-3

2 I Šehanija, sin Jehielov, jedan od Elamovih sinova, progovori i reče Ezri: "Prestupili smo protiv našeg Elohima i uzeli smo poganske žene od naroda ove zemlje; ali sada postoji nada u Izraelu u unatoč ovome.

3 Dakle, sklopimo savez s našim Elohimom da otpustimo sve ove žene i one koje su im rođene, prema savjetu moga gospodara i onih koji drhte na zapovijed našeg Elohima; i neka se čini u skladu s Torom."

A pogotovo zato što gledamo da se vratimo u zemlju, ne bismo se trebali namjerno vjenčati s nevjernicima, jer bi to značilo postati nejednaki jaram, a nejednaki jaram je zabranjen.

Qorintim Bet (2. Korinćanima) 6:14-17

14 Ne budite u nejednakom jarmu zajedno s nevjernicima. Jer, kakvo zajedništvo ima pravednost s bezakonjem? A kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom?

15 A kakva je saglasnost Mesija s Belijalom? Ili koji dio ima vjernik s nevjernikom?

16 A kakav sporazum ima hram Elohimov s idolima? Jer ti si hram živoga Elohima. Kao što je Elohim rekao: „Ja ću stanovati u njima

I hodati među njima.

Ja ću biti njihov Elohim,

I oni će biti Moj narod."

17 Stoga,

„Izađi između njih

I budite odvojeni, govori Jahve.”

Nejednaki jarmi u disperziji

Nažalost, u disperziji se stalno događaju nejednaki jarmi. Također se često događa da se dva nevjernika vjenčaju, a jedan od njih se kasnije spasi. Što ćemo onda? Šaulov savjet je da kada smo u disperziji ne trebamo se rastati od njih, nego da ostanemo u pozivu u koji smo pozvani. Ako nevjerni supružnik odluči otići, on ili ona mogu otići. Ne trebamo čekati da se on ili ona vrati, već se možemo ponovno vjenčati (jer ne smijemo biti u nejednakom jarmu). Međutim, osim ako se ne preselimo na zemlju (nakon Armagedona), ne bismo trebali biti ti koji će otići. Umjesto toga, trebali bismo nastojati svjedočiti svom supružniku, kako bismo mu ili njoj pomogli da se spasi. Ovo je nešto s najviše ljubavi što možemo učiniti.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:10-16

10 Oženjenima zapovijedam, ali ne ja, nego Jahve: žena se ne smije odvojiti od muža.

11 Ali ako i ode, neka ostane neudata ili neka se pomiri sa svojim mužem. A muž se ne smije razvesti od svoje žene.

12 A ostalima ja, ne Jahve, kažem: Ako koji brat ima ženu koja ne vjeruje, a ona je voljna živjeti s njim, neka se od nje ne razvodi.

13 A žena koja ima muža koji ne vjeruje, ako želi živjeti s njom, neka se ne razvodi od njega.

14 Jer muža nevjernika posvećuje žena, a ženu nevjernicu posvećuje muž; inače bi vaša djeca bila nečista, ali sada su odvojena.

15 Ali ako nevjernik ode, neka ode; brat ili sestra nisu u ropstvu u takvim slučajevima. Ali Elohim nas je pozvao na mir.

16 Jer kako znaš, ženo, hoćeš li spasiti svoga muža? Ili kako znaš, o mužu, hoćeš li spasiti svoju ženu?

Razlog zbog kojeg su pravila za disperziju drugačija od pravila za zemljište je taj što se ne primjenjuje zahtjev da se zemljište čuva od nečistoća. Stoga, barem dok smo u rasejanju, ono s najvećom ljubavlju što možemo učiniti jest ostati onakvi kakvi jesmo i pokušati svjedočiti Yeshuinoj ljubavi.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:26-28

26 Stoga pretpostavljam da je ovo dobro zbog sadašnje nevolje - da je dobro da čovjek ostane takav kakav jest:

27 Jeste li vezani za ženu? Nemojte tražiti da se oslobodite. Da li ste se oslobodili žene? Ne tražite ženu.

28 Ali čak i ako se oženiš, nisi sagriješio; a ako se djevica uda, nije sagriješila. Ipak, takvi će imati nevolje u tijelu, ali ja bih vas poštedio.

Iznimke od pravila

Sveto pismo to ne kaže, ali postoje neki slučajevi u kojima postoji uvjerljiv razlog da se ženi dopusti da se zakonski rastavi ili razvede od muža. Uzmimo, na primjer, da kada dođe do teškog fizičkog zlostavljanja roba, Tora naređuje da se rob oslobodi.

Šemote (Izlazak) 21:26-27

26 „Ako čovjek udari oko svoje sluškinje ili sluškinje i uništi ga, neka ga pusti na slobodu radi oka svoga.

27 A ako izbije zub svome sluškinji ili sluškinji, pustit će ga na slobodu radi svog zuba.”

Budući da žena ima mnogo viši pravni status od robinje, ako bi sluškinja ili sluškinja trebala biti puštena na slobodu kada je došlo do teškog fizičkog zlostavljanja, koliko bi onda žena trebala biti oslobođena odnosa fizički zlostavljanja?

Također smo već vidjeli kako Levitski zakonik 20:10 naređuje smrtnu kaznu za kamenovanje i kako nam Jahve daje mogućnost razvoda kao suosjećajnije alternative kamenovanju. Protivzakonito je provoditi Levitski zakonik 20:10 u većini naroda, ali ako Ponovljeni zakon 24 dopušta mužu da se razvede od supružnika u slučajevima seksualne nečistoće, onda je također razumno da bi se žena trebala moći odvojiti od muža u slučajevima preljuba i spolne nečistoće.

U idealnom slučaju, žena bi također mogla postupiti kao Hošea, opraštajući mužu preljub ili fizičko zlostavljanje, pokušavajući ga ponovno pridobiti. Budući da je to bilo ono što je Jahve zapovjedio preko Hošee, logično je da je to i idealan primjer za žene za nasljedovanje.

Razlog zašto nam Sveto pismo ne govori kako bi se žene trebale odvojiti od svojih muškaraca nedvojbeno je taj što za tim nikada ne bi trebalo postojati potreba. Jahve je želio da muškarci Izraela vole svoje žene, tako da nikada ne bi postojao razlog da se ona treba rastati ili tražiti razvod. Kao što smo već rekli, muškarci bi trebali stvoriti okruženje u kojem će kćeri svakog muškarca biti zaštićene i zbrinute.

Ono što nam sve ovo pokazuje jest da iako se zakonska rastava i razvod mogu dopustiti u određenim situacijama, općenito, Jahve ne voli razvod. Iz tog razloga, ako je moguće pomiriti brak, to treba učiniti. Razvod treba smatrati krajnjim sredstvom. (Tako je i Jahve postupao s Efraimom.)

Ispravne odluke: konkubine i robinje

Znamo da Jahve općenito ne voli ropstvo među Hebrejima.

Jeshayahu (Izaija) 58:6
6 "Nije li ovo post koji sam izabrao:
Da oslobodim okove zloće,
Da poništim teška bremena,
Pustiti potlačene na slobodu,
I da lomiš svaki jaram?"

Međutim, također znamo da će Izrael ponovno uzimati (ne-hebrejske) robove u budućnosti.

Jeshayahu (Izaija) 14:2
2 Tada će ih ljudi uzeti i dovesti na njihovo mjesto,
a dom Izraelov će ih posjedovati kao sluge i
sluškinje u zemlji Jahvinoj; oni će zarobiti one čiji
su zarobljenici bili i vladati nad njihovim
tlačiteljima.

Zašto će Izrael uzimati robove u budućnosti? Može se dogoditi da će nakon Armagedona određeni ljudi i dalje biti prijetnja i bit će suosjećajnije zarobiti ih nego ubiti. Osim toga, ako su zarobljeni, to nam daje priliku da im svjedočimo, a zatim ih pustimo na slobodu kada se obrate. (Pomagati im da se preobrate zasigurno je suosjećajnije nego ubijati ih zbog sigurnosti.)

O konkubinama i robovima raspravljamo u "[Polygyny, Concubines, and Kingship](#)" u [Covenant Relationships](#), ali ovdje ćemo raspravljati o bračnim aspektima.

Da bismo razumjeli zašto Jahvine odluke glase na isti način, prvo bismo trebali razumjeti pravni status robova i konkubina. Rob je netko tko ne posjeduje svoje tijelo.

Zbog toga nema normalna zakonska prava, ni na sebe, ni na svoje potomstvo. Nasuprot tome, konkubina je tip žene s manje prava od punopravne zakonske supruge. Zbog braka ima više zakonskih prava od obične robinje, ali ne toliko kao punopravna žena.

Ako je muškarac već imao ženu kada je postao rob, onda je njegova žena trebala izaći s njim kada mu je istekao mandat, jer je njegov savez s njom postojao prije njegovog dolaska u ropstvo. Međutim, ako mu je gospodar dao ženu nakon što je postao rob, onda ona i njena djeca ne bi smjeli izaći s njim na kraju njegove službe. Kao prvo, brak možda nije sklopljen na temelju slobodne volje (što je nužan uvjet za sklapanje saveza). S druge strane, kao rob nije imao puna zakonska prava na sebe, pa se stoga nije mogao založiti u savezu.

Šemote (Izlazak) 21:1-6

1 "A ovo su sudovi koje ćeš im postaviti:

2 Ako kupite hebrejskog slugu, neka služi šest godina; a u sedmoj neka izađe besplatno i ne plati ništa.

3 Ako sam uđe, sam će izaći; ako uđe oženjen, neka njegova žena izađe s njim.

4 Ako mu je gospodar dao ženu, a ona mu je rodila sinove ili kćeri, žena i njezina djeca neka budu njezini gospodaru, a on će sam izaći.

5 Ali ako sluga jasno kaže: 'Volim svog gospodara, svoju ženu i svoju djecu; Neću izaći slobodan'

6 Tada će ga njegov gospodar dovesti pred suce. Također će ga dovesti do vrata ili do dovratka, a gospodar će mu probiti uho šilom; i služiti će mu zauvijek.

Ako je muškarac volio svoju ženu i djecu, imao je mogućnost da zauvijek postane rob svog gospodara. Osim toga, morao je ostaviti ženu i djecu, jer kao rob nije

imao zakonska prava na svoje tijelo, niti na svoje potomstvo.

Žene robinje (služkinje) tretirane su drugačije. Nisu imali pravo izaći nakon šest godina, kao što su to činili muški robovi. Vjerojatno je to zato što je njezin otac njezino pokrivalo prenio na svog gospodara. Točno značenje ovog odlomka je sporno, ali se čini vjerojatnim da je dotična kći prodana u konkubinat (tj. postala je supruga koja je također bila robinja, što znači da nije imala puna zakonska prava na vlastito tijelo).

Šemote (Izlazak) 21:7-11

7 "A ako čovjek proda svoju kćer da bude robinja [tj. konkubina], ona neće izaći[at the end of six years] kao što to čine muški robovi.

8 Ako ne ugodí svome gospodaru, koji ju je zaručio za sebe, neka je otkupi. Neće je imati prava prodati stranom narodu, jer je s njom na prijevaru postupio.

9 A ako ju je zaručio za svog sina, neka postupa s njom po običaju kćeri.

10 Ako uzme drugu ženu, ne smije joj umanjiti hranu, njezinu odjeću i bračna prava.

11 A ako ne učini ovo troje za nju, neka izađe slobodna, a da ne plati novac."

Povijesno gledano, siromašan bi mogao prodati svoju kćer kao konkubinu bogatom čovjeku. Budući da je tehnički bila robinja, nije imala puna zakonska prava kao supruga prema Tori. Zbog toga ju je njezin vlasnik zakonski mogao čak i zaručiti sa svojim sinom. Međutim, prema njoj se moralo postupati kao prema ženi. Ako se prema njoj ne postupa kao prema ženi, onda je mogla otići na slobodu, a da ne mora vratiti cijenu za nevjestu. (A ako bi konkubine trebale biti puštene na slobodu ako se prema njima ne postupa kao sa ženama, koliko bi

onda punopravne zakonske supruge trebale imati tu zaštitu?)

Hagar je primjer konkubine. Imala je manje od potpune pravne zaštite prema savezu i mogla je biti poslana zbog drugih razloga osim seksualnog nemorala.

B'reisheet (Postanak) 21:9-12

9 Sara je vidjela sina Hagare Egipćanke, kojega je rodila Avrahamu, kako se ruga.

10 Zato je rekla Avrahamu: "Otjeraj ovu robinju i njezina sina, jer sin ove robinje neće biti nasljednik s mojim sinom, naime s Yitzhakom."

11 A to je bilo vrlo neugodno u Avrahamovim očima zbog njegova sina.

12 Ali Elohim reče Avrahamu: "Nemoj da ti to bude neugodno zbog dječaka ili zbog tvoje robinje. Što god vam je Sarah rekla, poslušajte njezin glas; jer u Yitzhaku će se vaše sjeme prozvati. "

Ipak, iako je konkubina mogla biti poslana zbog drugih razloga osim seksualnog nemorala, to je ipak morao biti pravedan razlog. To je bio slučaj s Ishmaelom i Hagarom. Kad bi Yitzhak umro, Ishmael bi naslijedio sve, a budući da se Ishmael rugao Yitzhaku, nije ga volio niti poštovao. Jasno je da je Ishmael imao koristi od ubojstva Yitzhaka (a zapravo je ovaj predznak bio proročanski).

Gdje smo sada?

Šokantno je shvatiti koliko vjernika Ješue misli da nam je dopušteno razvesti se od svojih žena "iz bilo kojeg razloga".

Matityahu (Matej) 19:3

3 Dođoše k njemu i farizeji, iskušavajući ga i govoreći mu: "Je li dopušteno čovjeku da se razvede od svoje žene iz bilo kojeg razloga?"

Jahve nam kaže da mrzi razvod. Prekriva Njegov oltar plaćom jer stvara toliko žrtava. Kako itko s Njegovim Duhom može intuitivno ne prepoznati ovu činjenicu?

Malahija 2:13-16

13 A ovo je druga stvar koju činiš: suzama oblijevaš žrtvenik Jahvin, plaćem i plaćem; pa se više ne obazire na prinos, niti ga dobrovoljno prima iz vaših ruku.

14 Ali ti kažeš: "Iz kojeg razloga?" Jer Jahve je bio svjedok između tebe i žene tvoje mladosti (tj. tvoje prve žene), s kojom si postupio izdajnički. Ipak, ona je vaša družica i vaša supruga po savezu.

15 Ali nije li ih učinio jednim, imajući ostatak Duha? A zašto jedan? On traži pravedno potomstvo. Zato pazi na svoj duh i neka se nitko ne ponaša izdajnički sa ženom svoje mladosti.

16 "Jer Jahve Elohim Izraelov kaže da mrzi razvod, jer pokriva nečiju odjeću nasiljem", govori Jahve nad Vojskama. "Pazi dakle na svoj duh, da ne postupiš podmuklo."

Jahve se ne bavi razvodom. Strpljivo je podnosio Efraimu više od dvije tisuće godina, pokušavajući je ponovno pridobiti k sebi. Ipak, mnogi u Efraimu sada prakticiraju istu vrstu lakog razvoda koju je Ješua osudio u prvom stoljeću.

Jahvino je srce u braku da ćemo sa svojim supružnicima imati istu vrstu strpljenja koju On vodi sa sobom, da bismo mogli uspostaviti kraljevstvo Njegovog Sina u pravdi i pravednosti.

O Oprostu

Naša religija je također duhovni put. Osim fizičkih obreda i rituala koje nam Jahve kaže da obavljamo, On također želi da se duhovno oplemenimo. Jedan od načina na koji On želi da se očistimo jest da naučimo oprostiti svima onima koji su nam ikada učinili bilo kakvu nepravdu.

Matityahu (Matej) 6:14-15

14 „Jer ako oprostite ljudima njihove grijehove, oprostit će i vama Otac vaš nebeski.

15 Ali ako vi ne oprostite ljudima njihove grijehove, ni vaš Otac neće oprostiti vaše grijehove.”

Opraštanje je ljudima iznimno teško, možda čak nemoguće u našem tijelu. Opraštanje zahtijeva stvarnu poniznost, koja je spoznaja koliko smo zapravo manjkavi. Bez shvaćanja koliko smo nesavršeni, nije moguće oprostiti blišnjemu, jer na kraju prosuđujemo njegove greške, a previđamo svoje.

Luka (Luka) 6:37-38

37 „Ne sudite, i nećete biti suđeni. Ne osuđuj, i nećeš biti osuđen. Oprosti, i bit će ti oprošteno.

38 Dajte, i dat će vam se: dobra mjera, stisnuta, protresena i pretrnuta bit će stavljena u vaša njedra. Jer istom mjerom koju koristite, izmjerit će se i vama.”

Kako kažu naši očevi, jedna od najtežih stvari u svakom poslu je voditi računa o svome. Budući da je prirodna upotreba oka gledati prema van i uočiti nedostatke u drugima, teško nam je naučiti preusmjeriti svoje kritičke poglede na sebe. Ako želimo milosrđe i milosrđe koje

nam se iskazuju na sudu, tu istu vrstu milosrđa i milosti moramo proširiti na druge ovdje i sada.

Jakov (Jakov) 2:12-13

12 Tako govore i tako rade kao oni koji će biti suđeni po zakonu slobode.

13 Jer sud je nemilosrdan onome tko nije pokazao milosrđe. Milosrđe pobjeđuje sud.

Dok nam Ješua govori da postoje vremena za pravedni sud (npr. Ivan 7:24), milosrđe općenito pobjeđuje nad sudom jer mi ljudi nismo uvijek sposobni za istu nepristranost koju Jahve ima, jer nismo odvojeni. Kada smo uhvaćeni u sporove s našom braćom, naša je prirodna ljudska sklonost ignorirati vlastite mane i nedostatke i oštro se usredotočiti na njihove.

Matityahu (Matej) 7:3-5

3 „A zašto gledaš trun u oku brata svoga, a brvno u svom oku ne gledaš?

4 Ili kako možeš reći svome bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz oka'; ali gle, daska ti je u oku!

5 Licemjer! Izvadi najprije dasku iz vlastitog oka, a onda ćeš jasno vidjeti ukloniti trun iz oka svoga brata.”

Kada smo povrijeđeni, naša prirodna sklonost je da želimo uzvratiti udarac iz osвете. Iako to može biti izuzetno teško, ne smijemo se osvećivati svojoj braći u vrućini trenutka.

Romim (Rimljanima) 12:19-21

19 Ljubljeni, ne osvećujte se, nego dajte mjesto gnjevu; jer je napisano: "Moja je osveta, ja ću vratiti", govori Jahve.

20 Stoga:

„Ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga;

Ako je žedan, daj mu piće;
Jer, čineći tako, gomilat ćete mu ugljevlje na
glavu."

21 Ne daj da te zlo pobijedi, nego dobro pobjeđi
zlo.

Iako postoje vremena kada se izraelski narod bori protiv
svojih smrtnih neprijatelja, kad god nam neki Izraelac
učini nepravdu, moramo se sjetiti da Jahve zadržava
osvetu samo za sebe.

Devarim (Ponovljeni zakon) 32:35

35 Osveta je moja,
i nadoknada;
Noga će im skliznuti na vrijeme;
Jer dan njihove nesreće je blizu,
A stvari koje dolaze požuruju ih.'

Budući da Jahvin Duh prebiva u nama, kad god nam
netko čini zlo, on to u biti čini njemu; a budući da On
kontrolira svemir, moraju se pokajati, ili će im jednog
dana noga skliznuti. Pa ipak, trebamo se moliti za njih,
da se pokaju i da im bude oprošteno.

Luka (Luka) 23:34

34 Tada Ješua reče: "Oče, oprosti im, jer ne znaju
što čine."

Tipično govoreći, oni koji čine zlo obično ne shvaćaju da
je ono što čine zlo. Čak ni vještice i sotonisti ne shvaćaju
uvijek da je ono što rade u konačnici pogrešno, inače to
ne bi učinili. Ako Ješua može zamoliti svog Oca da
oprosti onima koji su ga usmrtili na okrutan i nemilosrdan
način, kako onda ne oprostiti onima koji su nam učinili
zlo, možda ne shvaćajući da je ono što čine doista
pogrešno?

Tora nam govori da suci i sudske vlasti trebaju kazniti oko za oko i zub za zub; ali zašto ovo nije isto pravilo koje bismo trebali primijeniti u svojim životima? Jednostavno, dok je stroga pravda neophodna na društvenoj razini, za nas je vrhunska duhovna profinjenost dati oprost braći koja su nam učinila zlo.

Luka (Luka) 6:27-36

27 Ali ja kažem vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze,

28 blagoslivljaj one koji te proklinju i moli za one koji te zlobno koriste.

29 Onome tko te udari po jednom obrazu, prinesi i drugi. A onome tko ti oduzme plašt, ne uskrati ni tuniku svoju.

30 Dajte svakome tko od vas traži. A od onoga koji vam oduzima robu ne tražite je natrag.

31 I kao što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima.

Možda se čini nepravednim morati oprostiti onima za koje znamo da su nam namjerno pogriješili, ali Ješua nam kaže da je to još važnije. Svatko može biti fin prema onima koji su ljubazni prema njemu; to nije ništa posebno. Ono što ga izdvaja od gomile je da se prema svim ljudima odnosite s milosrđem, čak i kada mu oni ne uzvrate.

32 „Ali ako volite one koji ljube vas, kakva vam je čast? Jer i grešnici vole one koji ih ljube.

33 A ako činite dobro onima koji vama čine, kakva vam je čast? Jer i grešnici čine isto.

34 A ako dajete u zajam onima od kojih se nadate dobiti natrag, kakva vam je čast? Jer čak i grešnici daju u zajam grešnicima da dobiju isto toliko natrag.

35 Ali ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i posuđujte ne nadajući se ničemu zauzvrat; i vaša će nagrada biti velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega. Jer On je blag prema nezahvalnim i zlima.
36 Zato budite milosrdni, kao što je i Otac vaš milosrdan.”

Ali kako možemo oprostiti onima koji su nas namjerno zloupotrijebili? Većina nas može pomisliti na nešto što je učinjeno, bilo nama ili nekome koga volimo, gdje je počinitelj djelovao sa zlobom, predumišljajem ili potpunim bezobzirom na druge kao ljudska bića. Možda su nas lagali, ukrali, silovali, maltretirali ili izdali. Kako im možemo oprostiti?

U studiji “ [O predestinaciji](#) ” (koja je dio studija [Nazarenskog pisma, svezak 1](#)), vidjeli smo da je Jahve toliko u potpunosti zadužen za svijet da se ništa ne događa bez Njegovog odobrenja. U situacijama u kojima ili mi ili naša nacija trpimo zla koja nam je drugi nanio, može se lako zamotati u hitnosti trenutka i zaboraviti da je Jahve taj koji dopušta Sotoni da nam to učini, tako da da nas sve vrati natrag k Njemu.

Jeshayahu (Izaija) 9:12-13

12 Sirijci sprijeda i Filistejci iza; i oni će proždirati Izrael otvorenih usta. Zbog svega toga gnjev Njegov nije odbačen, nego je njegova ruka još uvijek ispružena.

13 Jer se narod ne okreće onome koji ga udari, niti traži Jahvu nad vojskama.

Jahve je potpuno nadležan. Razlog zašto dopušta da nam se dogodi zlo obično je da zaustavi naše samozadovoljstvo i privuče nas bliže k sebi, pa ćemo se vratiti traženju Njegovog lica.

Divre HaYamim Bet (2 Ljet.) 7:13-14

13 Kad zatvorim nebo i ne bude kiše, ili zapovjedim skakavcima da prožderu zemlju, ili pošaljem kugu među svoj narod,

14 Ako se moj narod koji se zove mojim imenom ponizi, i moli se i traži lice moje, i okrene se od svojih zlih putova, tada ću čuti s neba, i oprostiću im grijeha i izliječiti njihovu zemlju.

Kad god nam brat učini nešto loše, umjesto da se zamjerimo, trebamo oprostiti bratu i moliti se Jahvi. Slično, ako tražimo Jahvu, ali se tada sjetimo da jedan od naše braće ima nešto protiv nas, trebamo učiniti sve što možemo da se pomirimo sa svojim bratom; tek tada će Jahve prihvatiti naš dar.

Matityahu (Matej) 5:23-24

23 „Ako dakle doneseš svoj dar na žrtvenik i ondje se sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

24 ostavi svoj dar ondje pred oltarom i idi svojim putem. Prvo se pomiri sa svojim bratom, a onda dođi i prinesi svoj dar.

Ješua nam govori da ako ne oprostimo svojoj braći, Jahve nam neće oprostiti naše grijeha.

Markaus (Marko) 11:25-26

25 I kad god stojite na molitvi, ako imate što protiv nekoga, oprostite mu, da i Otac vaš na nebesima oprostí vama vaše prijestupe.

26 Ali ako vi ne oprostite, ni Otac vaš na nebesima neće oprostiti vaše prijestupe."

Ako učinimo sve da stvari ispravimo, a brat nam i dalje ne oprašta, to barem zasad više nije naš problem. Međutim, ako želimo da nam grijesi budu oprošteni, mora biti jasno da je naš glavni prioritet ispraviti stvari s

našom braćom i oprostiti drugima za ono što su nam učinili.

Koliko je važno oprostiti svojoj braći, a ne mrziti ih? Ivan nam govori da je tko mrzi brata svoga ubojica i da u njemu nema vječnoga života.

Yochanan Aleph (1. Ivan) 3:14-15

14 Znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi brata svoga, ostaje u smrti.

15 Tko mrzi brata svoga, ubojica je, a vi znate da nijedan ubojica nema vječnoga života u njemu.

Ješua je umro kako bi primio našu kaznu, kako bi nam bilo oprošteno. Bez obzira što nam se dogodi, Yeshua očekuje da naučimo hodati kao što je on hodao, opraštajući drugima ono što su mu učinili. Ako to ne želimo ili ne možemo učiniti, onda bi trebalo biti jasno da u sebi nemamo Njegov Duh, nego neki drugi duh; i trebamo tražiti Njegovo lice kroz post i molitvu.

Tehillim (Psalmi) 51:6

6 Gle, Ti želiš istinu unutrini, a u skrivenom dijelu
Ti ćeš me učiniti da spoznam mudrost.

Poricanje nije oprost, niti opravdavanje ponašanja druge osobe, niti njegovo objašnjavanje. Ako ste svjesni da vam je netko učinio zlo, bilo da je to učinio svjesno ili podsvjesno, pokušaj poricanja da se zlo dogodilo samo će stajati na putu ozdravljenja koje se treba dogoditi. Jahvi nije zadovoljan ako se samo pretvaramo da opraštamo.

Budući da je Jahve čisti Duh, ništa nije skriveno od njegovih očiju. On zna što su nam naša braća učinila, kao i što smo učinili da srušimo zlo na sebe. Vrlo često možemo biti željni poreći da smo imali ikakvog udjela u

zlu koje nas je snašlo, ali čak je i Iyov (Job) imao što naučiti iz svojih kušnji, iako se u početku činio potpuno pravednim u vlastitim očima i svojim postupcima naizgled bio besprijekoran.

Iyov (Job) 32:1-2

1 Tako su ova tri čovjeka prestala odgovarati Ijovu, jer je bio pravedan u svojim očima.

2 Tada se gnjev Elihua, sina Barachela Buzijca, iz obitelji Ramove, podiže na Ijova. njegov se gnjev probudio jer je opravdavao sebe, a ne Elohima.

Jahve zna čemu nas želi poučiti dopuštajući protivniku da nam nanese štetu. Stoga se ne trebamo čuditi što Jahve voli i nas i one koji su nam zgriješili. Također se ne trebamo čuditi što On želi da se ne molimo za osvetu, već da se naš brat pokaje i da bude vraćen u naklonost.

Iyov (Job) 42:8

8 Sada, dakle, uzmite sebi sedam bikova i sedam ovnova, idite k mome sluzi Ijovu i prinesite sebi žrtvu paljenicu; i moj sluga Iyov molit će se za tebe. Jer ću ga prihvatiti, da ne postupim s tobom po tvojoj ludosti; jer nisi govorio o meni što je ispravno, kao što je rekao moj sluga Ijov."

Kada govorimo o oprost, važno je da razlikujemo naše domaće neprijatelje u Izraelu i smrtne neprijatelje Izraela; jer dok Jahve obično ne traži da molimo za ovo drugo, On definitivno želi da se molimo za prvo.

Dok san da će se Jahve osvetiti onima unutar Izraela koji su nam nanijeli zlo može izgledati slatko i slano, Sotona je u velikoj želji za zlom želju; i trebamo se moliti da nam se to uzme iz srca, jer Jahvi se ne raduje smrti zlih. Jedina stvar u kojoj se Jahve veseli je da se grešnici okrenu sa svojih puteva i traže Ga.

Yehezqel (Ezekiel) 33:11

11 "Reci im: 'Živim ja', govori Jahve Elohim, 'Ne volim smrt bezbožnika, nego da se bezbožnik odvrati od svog puta i živi. Okrenite se, odvratite se od svojih zlih puteva! Jer zašto biste umirali, o dome Izraelov?"

Novorođena beba misli o sebi kao o centru svijeta; isto tako, kada se prvi put spasimo, možemo misliti o sebi kao o središtu Jahvinovog svijeta. Mogli bismo vjerovati da smo mi jedini do kojih je Jahve stalo, a mogli bismo zaboraviti da ono što Jahve zaista želi jest da se molimo za svu svoju braću.

Šemuel Alef (1. Samuel) 12:23

23 Štoviše, što se mene tiče, daleko od mene da sagriješim protiv Jahve prestajući moliti za vas; ali ja ću te naučiti dobrom i pravom putu."

Možemo se zavaravati u svom srcu, opravdavajući svoju iracionalnu mržnju prema onima koji su nam nanijeli zlo, ali to nije ugodno Jahvi. Opravdano ili ne, tko mrzi brata svoga, ostaje u tami.

Yochanan Aleph (1. Ivan) 2:9-11

9 Tko govori da je u svjetlu, a mrzi brata svoga, u tami je sve do sada.

10 Tko ljubi brata svoga, ostaje u svjetlosti i u njemu nema sablazni.

11 A tko mrzi brata svoga, u tami je i hodi u tami i ne zna kamo ide, jer mu je tama zaslijepila oči.

Jahve nas gleda kao djecu koja moraju proći mnoga iskustva i kušnje kako bi dosegla duhovnu zrelost. Kao što nijedan roditelj ne bi bio zadovoljan smrću djeteta koje je skrenulo na krivi put, tako je i Jahve ožalošćen kada jedno od Njegove djece zaluta. U svom bijesu zbog

nepravde, lako možemo zaboraviti da čak i ako Jahve nije zadovoljan načinom na koji se počinitelj ponaša, On ga i dalje voli jednako kao i nas.

Luka (Luka) 17:3-4

3 "Pazite na sebe: ako vaš brat zgriješi protiv vas, ukorite ga; a ako se pokaje, oprostite mu.

4 A ako ti zgriješi sedam puta u danu i sedam puta u danu ti se vrati govoreći: 'Kajem se', oprostit ćeš mu."

Želja da vidimo kako se Jahve bespogovorno osveti u naše ime uobičajena je, ali zla. Važno je imati čvrsto na umu da smo sami pogrešni i da svakodnevno ovisimo o Jahvi da će nam oprostiti grijeh. Bez takvog oprosta u svakom trenutku, ne možemo se nadati da ćemo vidjeti kraljevstvo.

Efežanima 4:26-27

26 "Ljuti se i ne grijehi." Ne dopusti da sunce zađe na tvom gnjevu,

27 niti daj mjesta đavlu.

Najvažnije je zapamtiti u svemu tome da je naše tijelo zlo; stoga nam je nemoguće oprostiti.

Luka (Luka) 5:20-24

20 Kad je vidio njihovu vjeru, rekao mu je: "Čovječe, oprošteni su ti grijesi."

21 I književnici i farizeji počehše razmišljati govoreći: "Tko je ovaj koji huli? Tko može oprostiti grijeh osim Boga jedinoga?"

22 Ali kad Ješua opazi njihove misli, odgovori im i reče im: "Zašto razmišljate u svojim srcima?"

23 Što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi'?

24 Ali da znate da Sin Čovječji ima moć na zemlji opraštati grijeha" -- Rekao je čovjeku koji je bio paraliziran: "Kažem ti, ustani, uzmi svoju postelju i idi svojoj kući."

Književnici i farizeji su imali pravo: samo Jahve Elohim ima moć opraštati grijeha. Razlog zašto je Ješua mogao oprostiti grijeha bio je taj što je u sebi imao Duh Elohima.

Bez Duha Elohima u nama, ne možemo oprostiti grijeha; i kad god nismo u stanju oprostiti ono što nam je naš brat učinio, znamo da u sebi nemamo Duha Elohima.

Jahve želi da se svi spase i da Mu se približe. Ako se ikada zateknemo kako molimo protiv drugog brata ili sestre, tražeći osvetu ili da se Jahve osveti za nas, trebamo stati i moliti se, jer kad smo bez oprosta, nismo unutar kraljevstva.

Matityahu (Matej) 18:21-35

21 Tada mu priđe Kefa i reče: "Adone, koliko će puta moj brat grijehiti protiv mene, a ja mu opraštam? Do sedam puta?"

22 Ješua mu reče: "Ne kažem ti, do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.

Budući da svi grijehimo u mnogim stvarima, nije na nama da osuđujemo svoju braću. Moramo im se suprotstaviti strpljivo i s ljubavlju kad god učine stvari koje su štetne, ali osim što donosimo odluke o tome možemo li ih dopustiti u naše zajedništvo ili ne, ne smijemo osuđivati niti biti ljuti. Ako nam Jahve oprosti sve zlo koje smo učinili (zbog čega je Njegov jedini Sin morao umrijeti), onda sigurno možemo oprostiti drugima sve dugove koji nam duguju.

23 Stoga je kraljevstvo nebesko poput nekog kralja koji se htio obračunati sa svojim slugama.

24 I kad je počeo obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu je bio dužan deset tisuća talenata.

25 Ali kako nije mogao platiti, njegov gospodar zapovjedi da se proda sa ženom i djecom i svime što je imao, i da se plati.

26 Tada sluga pade pred njega govoreći: 'Gospodaru, budi strpljiv sa mnom i sve ću ti platiti.'

27 Tada se gospodar tog slugu sažalio, pustio ga i oprostio mu dug.

28 "Ali taj sluga iziđe i nađe jednoga od svojih susluga koji mu je bio dužan stotinu denara, pa ga stavi ruke i uhvati ga za vrat govoreći: 'Plati mi što si dužan!'

29 I njegov kolega pade pred njegove noge i preklinje ga govoreći: 'Budi strpljiv sa mnom i sve ću ti platiti.'

30 I nije htio, nego je otišao i bacio ga u tamnicu dok ne plati dug.

31 Kad su njegovi drugovi vidjeli što je bilo učinjeno, bili su jako ožalošćeni te su došli i ispričali svom gospodaru sve što se dogodilo.

32 Tada mu njegov gospodar, nakon što ga je pozvao, reče: 'Ti zli slugo! Oprostio sam ti sav taj dug jer si me molio.'

33 Zar se i ti nisi trebao smilovati prema svome susluzi, kao što sam se ja smilovao tebi?'

34 A njegov se gospodar naljutio i predao ga mučiteljima dok ne plati sve što mu je trebalo.

35 „Tako će i moj nebeski Otac učiniti s vama ako svaki od vas iz srca ne oprostí svome bratu njegove prijestupe.”

A što ako se naš brat ne ispriča? Postoje dvije odvojene razine oprosta. Prvu razinu do koje moramo doći sami, bez obzira na to primamo li ikad ispriku ili ne,

jednostavno da naše srce ne ostane u tami zamjeranja, mržnje i smrti. Druga razina samo određuje možemo li se dalje sigurno družiti s njim ili ne.

Bilo da ikada primimo ispriku od našeg brata ili ne, moramo biti pokajani sluga koji se suosjeća sa svojim kolegama slugama, opraštajući im sve što duguju.

Lashon Hara: Zli jezik

Tradicionalni judaizam podučava doktrinu protiv lashon hara ("La-shone Ha-rah"), ili "zlog jezika". Kao što ćemo vidjeti, ako se ova doktrina primjenjuje u duhu ljubavi, može biti vrlo dobra. Međutim, ako se primjenjuje u nekom drugom duhu, može biti vrlo destruktivno.

Lashon hara (הרע לשון) je izvorno zamišljen kao dekret protiv ogovaranja. Temelji se na Levitskom zakoniku 19:15 i 16 koji nam govori da ne smijemo slagati priče ili zauzeti stav protiv života našeg blišnjeg.

Vayiqra (Levitski zakonik) 19:16

16 "Ne idi kao kazivač među svojim narodom; niti ćeš se protiviti životu blišnjega svoga: ja sam Jahve."

Osim toga, deveta zapovijed nam govori da ne svjedočimo lažno protiv svojih bližnjih.

Šemote (Izlazak) 20:16

16 "Ne svjedoči lažno na blišnjega svoga."

To što je navedena kao jedna od deset zapovijedi pokazuje nam koliko snažno Jahve osjeća lažne svjedoke. Međutim, židovska doktrina protiv lašon hare ide još dalje: govori nam da ne smijemo ni omalovažavati svoje susjede. Ova ideja proizlazi iz toga kako je Miriam kažnjena jer je omalovažavala govor protiv Mošea (Mojsija).

Bemidbar (Brojevi) 12:1-2

1 Tada su Miriam i Aharon govorili protiv Mošea zbog Kušijke koju je imao oženjen; jer se oženio kušitkom.

2 Oni rekoše: "Je li Jahve samo preko Mojsija govorio? Nije li i preko nas govorio?" I Jahve je to čuo.

Ono što je Miriam rekla u biti je istina: Jahve nije govorio samo preko Mošea, već je govorio i preko drugih u skupštini Izraela. Međutim, budući da Mirjamin govor nije bio konstruktivan, nego omalovažavajući i izazivajući podjele, Jahve ga je smatrao "zlim".

Dok su i Miriam i Aharon bili prisutni, Miriam se spominje prva u pripovijesti. Budući da je Miriam bila ta koja je kažnjena, neki znanstvenici vjeruju da je ona bila ta koja je pokrenula klevetu. Bez obzira na slučaj, Mirjamina kazna zbog govora protiv zemaljskog vođe izraelskog naroda trebala je biti pogođena tzaraasom ("gubom") sedam dana.

Bemidbar (Brojevi) 12:10

10 A kad se oblak udaljio iznad šatora, odjednom je Mirjam postala guba, bijela kao snijeg. Tada se Aharon okrenuo prema Miriam, i eto nje, gubavca.

Bilo u govoru, pisanju ili drugim oblicima (kao što je elektronički), judaizam uči da je svaka komunikacija gotovo uvijek "zla" ako ispunjava sljedeća četiri kriterija:

1. Govori nešto negativno o osobi ili stranci
2. To je nešto što dosad nije bilo poznato javnosti
3. Nije ozbiljno usmjerena na ispravljanje ili poboljšanje negativne situacije
4. Istina je

Ako su sva četiri ova kriterija ispunjena, komunikacija je gotovo sigurno lashon hara. Međutim, židovstvo uči i petu odredbu: da takva komunikacija može biti čak i obvezna ako je netko svjestan mogućnosti buduće štete

drugoj osobi. U tim slučajevima, etički je potrebno upozoriti drugu osobu, kako bi se spriječilo da se ozlijedi. Kao što ćemo vidjeti, ovo je ključ za razumijevanje kako se doktrina lashon hare primjenjuje na Obnovljeni savez („Novi zavjet).

Tradicionalni judaizam smatra lashon haru jednim od najozbiljnijih grijeha. Tradicionalni judaizam također nam govori da ne brkamo lashon hara s motzei shem ra (čista kleveta), što govori podrugljive stvari koje nisu istinite. Kao što rabini razumiju, ako je govoriti ono što je istinito (ali je negativno, razdorno i/ili podrugljivo) jedan od najgorih od svih grijeha, koliko je onda grijeh izmišljanja potpune i potpune laži protiv drugog čovjeka biće?

Neki vjerujući znanstvenici postavljaju pitanje je li doktrina lašon hare točna ili se primjenjuje u kontekstu Obnovljenog saveza. Ovi znanstvenici ističu da kada bi se četiri (ili pet) smjernica primijenile u svom najstrožem smislu, onda bi apostol Šaul (Pavao), Ješua, a možda čak i Jahve mogli biti osuđeni za zli govor. Međutim, iako nijedan od apostola nije bio savršen, znamo da su Ješua i Jahve savršeni, pa pogledajmo ove slučajeve detaljnije.

Timotej Bet (2. Timoteju) 4:14-16

14 Aleksandar mi je kazandžija mnogo naudio.

Neka mu Jahve uzvрати po djelima njegovim.

15 I vi ga se morate čuvati, jer se jako opirao našim riječima.

16 Kod moje prve obrane nitko nije stao uz mene, nego su me svi napustili. Neka im se to ne stavlja na teret.

U svojim spisima apostol Šaul navodi imena. Neki komentatori sugeriraju da bi jedini način na koji je Shaul

mogao legitimno govoriti protiv Aleksandra bio da je beit din (sud) presudio protiv Aleksandra, u Shaulovu korist. To nam govori da bi tada (i samo tada) Shaul imao opravdanje govoriti tako istinitu izjavu koja je bila negativna prema Aleksandru.

Iako se čini da kontekst ovog odlomka dopušta mogućnost da je bilo sudske rasprave, to nije dokazano. Također se čini nerazumnim da je jedini razlog zbog kojeg se Shaulu moglo dopustiti da priopći istinu Timothyju bio taj što je sud prethodno presudio u Shaulovu korist. Shaulova je svrha pisanja Timothyja bila jasno upozoriti njega (i one koje je čuvao) kako bi ih spriječio da naude. Ovo je očito u skladu s petom odredbom, da je govornik etički dužan prenijeti informacije za koje vjeruje da bi druge mogle spasiti od ozljede.

Rabini bi ovu Ješuinu izjavu mogli smatrati lašon hara.

Matityahu (Matej) 15:13-14

13 Ali on odgovori i reče: "Svaka biljka koju moj nebeski Otac nije zasadio bit će iščupana.

14 Pustite ih na miru. Oni su slijepi vođe slijepih. A ako slijepac slijepca vodi, obojica će pasti u jarak."

Prema strogim pravilima tumačenja, Ješuline bi se primjedbe mogle smatrati lašon hara jer

1. Govori nešto negativno o osobi ili stranci
2. Govori nešto što dosad nije bilo poznato javnosti
3. On ne usmjerava na njih svoj pokušaj da ispravi rabinovo ponašanje
4. Njegove izjave su (po definiciji) istinite

Međutim, ovdje dolazi u obzir i peta odredba. Ješua pokušava upozoriti svoje učenike da ne budu poput

književnika ili farizeja, kako bi ih spriječio od budućeg suda (tj. kako bi ih sačuvao od zla). Razlog zašto Yeshua govori na tako oštar način može biti da se poentira stvar na način koji će se zadržati, stoga se Yeshuine primjedbe ne kvalificiraju kao lashon hara.

Evo još jedne Ješuline izjave koju bi tradicionalni judaizam vjerojatno klasificirao kao lashon hara.

Yochanan (Ivan) 8:44-47

44 Ti si od oca đavla, i želje svoga oca želiš ispuniti. On je od početka bio ubojica i ne stoji u istini, jer istine u njemu nema. Kada govori laž, govori iz vlastitih sredstava, jer je lažov i otac toga.

45 Ali zato što govorim istinu, vi Mi ne vjerujete.

46 Tko Me od vas osuđuje za grijeh? A ako govorim istinu, zašto Mi ne vjerujete?

47 Tko je od Boga, sluša riječi Elohimove; zato ne čujete, jer niste od Elohima."

Primijeti da

1. Yeshua govori nešto negativno o osobi ili stranci
2. On govori nešto što ranije nije bilo poznato javnosti (tj. nije opće poznato)
3. Njegove izjave su (po definiciji) istinite
4. On na njih usmjerava svoj pokušaj da ispravi ili poboljša rabinovo ponašanje

Umjesto da se tajno ljuti, judaizam očekuje da ljudi govore za ono što je ispravno. Ova nacionalna etika "čišćenja zraka" može proizaći iz Levitskog zakonika 19:17 i 18, koji nam nalaže da "zasigurno" korimo svoje bližnje, kako ne bismo snosili grijeh (tj. da ne bismo zamjerili) zbog njih.

Levitski zakonik 19:17-18
 17 'Ne mrzi brata svoga u srcu svom. Zacijelo ćeš prekoriti bližnjega svojega i nećeš zbog njega grijешiti.
 18 Nemoj se osvećivati niti gajiti ljutnju na sinove svoga naroda, nego ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe: ja sam Jahve.

אֶת תְּשׁוּנָא לֹא (17)
 הוֹכַח | בְּלִבְבֶךָ אֶחָיִךְ
 עֲמִיתֶךָ אֶת תּוֹכִיחַ
 עָלָא עָלָא תִשָּׂא וְלֹא
 עָלָא
 וְלֹא תִקֹּם לֹא (18)
 עֲמֶךָ בְּנִי אֶת תִּטֹּר
 אֲנִי וְאַלּוֹאֵה וְאַקְמֶךָ
 יְהוָה

Ovaj odlomak je posebno otkrivajući za zapadnjake, jer nam verzija kralja Jamesa daje pogrešan prikaz ovog odlomka, a to nasljeđe živi u zapadnoj misli i etičkim kodeksima.

Levitski zakonik 19:17-18 (KJV)

17 Ne mrzi brata svoga u srcu svome, ukori bližnjega svoga i ne trpi grijeha na njemu.

18 Ne osvećuj se, niti se ljuti na djecu svoga naroda, nego ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe: ja sam[Yahweh] ..

Čini se da prijevod u verziji King Jamesa sugerira da nikada ne bismo smjeli koriti svog bližnjega, jer bi to "snosilo grijeh". Međutim, ovo čitanje je suprotno od onoga što hebrejski stvarno kaže. Na hebrejskom je zapovijed "zasigurno" ukoriti bližnjega, na temelju udvostručenja korijena riječi yakach (תּוֹכִיחַ הוֹכַח). Kad god se korijenska riječ udvostruči ili ponovi, ona postaje imperativ.

Hebrejski u ovom odlomku također je zanimljiv za analizu u kontekstu hebrejske blok logike. Blokowska

logika nam govori da kada Jahve sastavlja ono što se čini kao različite misli (kao u Levitskom zakoniku 19:17 i 18), te su misli povezane jedna s drugom, čak i ako slučajnom čitatelju nije lako identificirati vezu. Kada primijenimo blok logiku na Levitski zakonik 19:17 i 18, čini se da je Jahvin smisao da, da bismo istinski voljeli bližnjega kao što volimo sebe, moramo “zasigurno” koristiti svoje bližnje kako bi mogli učiti i usavršavati se. Ako ih ne koristimo, kako mogu naučiti što nije u redu; i ako ne znaju da nešto nije u redu, kako se mogu poboljšati? Također, bez obzira da li nas druga strana čuje ili ne, nakon što smo “skinuli stvari sa svojih grudih” i “očistili zrak”, ne moramo “nositi grijeh”.

Čini se da logika bloka implicira da ćemo, ako nekoga volimo, učiniti sve što možemo da mu pomognemo da se poboljša; i čini se da je to točno ono što je Ješua radio u Ivanu 8:44-47 (gore). “Sigurno” ukorivši farizeje, Ješua im je svjedočio; stoga je učinio svoj dio dajući im mogućnost promjene.

Jahve govori o važnosti ove iste vrste svjedočenja preko svog proroka Ezekijela. Govoreći istinu u ljubavi, oslobađamo vlastite duše.

Yehezqel (Ezekiel) 3:17-19

17 "Sine čovječji, postavio sam te stražarom za Dom Izraelov; zato čuj riječ iz mojih usta i upozori ih od mene:

18 Kad kažem bezbožniku: 'Sigurno ćeš umrijeti', a ti mu ne daš opomene, niti govoriš da upozoriš zloga od njegova zloga puta, da mu spasiš život, taj će isti zli čovjek umrijeti u svome bezakonju; ali njegovu krv tražit ću iz tvoje ruke.

19 Ali ako opomenuš zloga, a on se ne odvrati od svoje opačine, niti od svog zloga puta, umrijet će u svome bezakonju; ali ti si izbavio svoju dušu."

Ključno je ovdje, međutim, govoriti istinu u pravoj i nehvaljenoj ljubavi, a ne s ljutnjom, osudom, osudom ili bilo kojom drugom emocijom. Dok Jahve traži od nas da ustanemo i progovorimo za ono što je ispravno, uvijek moramo imati na umu da cilj nije nikoga kritizirati, kažnjavati ili osuđivati. Umjesto toga, moramo čvrsto imati na umu da je cilj da tijelo Mesije nauči kako se izgrađivati u ljubavi.

Efezima (Efežanima) 4: 11-16

11 I on je sam dao neke za apostole, neke za proroke, neke evanđeliste, a neke za pastire i učitelje,

12 za opremanje svetaca za djelo službe, za izgradnju Tijela Mesijina,

13 dok svi ne dođemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do savršenog čovjeka, do mjere rasta Mesijine punine;

14 da više ne smijemo biti djeca, bacana naprijed -natrag i nošena svakim vjetrom doktrine, lukavstvom ljudi, u lukavom lukavstvu varljivog spletkarenja,

15 ali, govoreći istinu u ljubavi, može u svemu izrasti u Onoga koji je glava - Mesija –

16 od kojih cijelo tijelo, spojeno i povezano onom što svaki zglob opskrbljuje, u skladu s učinkovitim radom kojim svaki dio čini svoj dio, uzrokuje rast tijela za izgrađivanje sebe u ljubavi.

Da ne podcjenjujemo važnost pomaganja tijelu da nauči kako se izgrađivati u ljubavi, razmotrimo Ješuuine upute u Mateju 5:21-26, gdje nam kaže da ako smo učinili nešto da uvrijedimo svoju braću ili ako smo neoprostivi i ne pomire se s njima, Jahve ne prima naše prinose.

Matityahu (Matej) 5:21-26

21 Čuli ste da je starima rečeno: 'Ne ubij, a tko ubije, bit će u opasnosti od suda.'

22 Ali ja vam kažem: tko se bez razloga ljuti na brata svoga, bit će u opasnosti od suda. A tko bratu svome kaže: 'Raca (ja te plijujem)!' bit će u opasnosti od vijeća. Ali tko kaže: 'Budalo jedna!' bit će u opasnosti od paklene vatre.

23 Ako dakle doneseš svoj dar na žrtvenik i ondje se sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

24 ostavi svoj dar ondje pred oltarom i idi svojim putem. Prvo se pomiri sa svojim bratom, a onda dođi i prinesi svoj dar.

25 Brzo se dogovori sa svojim protivnikom, dok si na putu s njim, da te tvoj protivnik ne preda sucu, da te sudac ne preda službeniku i da ne budeš bačen u tamnicu.

26 Zaista, kažem vam, nipošto nećete izaći odande dok ne platite posljednji novčić.”

Ljutnja, neprijateljstvo ili vruće emocije u izricanju prijekora su sušta suprotnost nježnom i mirnom samokontroliranom karakteru koji Jahve želi da razvijemo. Kako bismo ugodili Jahvi, naši prijekori moraju biti u obliku pomoći bratu s ljubavlju da riješi svoje probleme.

Galatim (Galaćanima) 6:1-5

1 Braćo, ako je čovjek zatečen u kakvom prijestupu, vi duhovni obnovite takvoga u duhu blagosti, vodeći računa o sebi da i vi ne budete u kušnji.

2 Nosite bremena jedan drugoga i tako ispunite Mesijinu Toru.

3 Jer ako tko misli da je nešto, a nije ništa, vara se.

4 Ali neka svatko ispita svoje djelo, i tada će se radovati samo sebi, a ne drugome.

5 Jer svaki će nositi svoj teret.

Ako iskreno volimo svoju braću i nadamo se da ćemo im pomoći kao što bismo željeli da nam se pomogne, naš prijekor mora biti izrečen u dobroti i bez gnjeva; jer ljudski gnjev ne proizvodi onu vrstu bratske naklonosti kakvu Jahve Elohim želi.

Jakov (Jakov) 1:19-20

19 Dakle, braćo moja ljubljena, neka svatko bude brz na slušanje, spor na govor, spor na gnjev;

20 jer ljudski gnjev ne proizvodi pravednost Elohimovu.

Možemo li zamisliti da Ješua izgovara ove riječi u ljubavi i boli, očajnički pokušavajući upozoriti braću da moraju promijeniti svoje načine kako se ne bi suočili s budućom osudom zbog vjere u vlastitu pravednost?

Matityahu (Matej) 23:13-14

13 „Ali teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer ti zatvaraš kraljevstvo nebesko pred ljudima; jer vi sami ne ulazite, niti dopuštate da uđu oni koji ulaze.

14 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer vi proždirete kuće udovica, a za pretvaranje činite duge molitve. Stoga ćete dobiti veću osudu.”

Kada smo pozvani da iznesemo ukor, općenito je jedan od razloga zašto smo pozvani da ga iznesemo zato što vidimo da druga strana radi nešto pogrešno. U ovim vremenima, koliko nam je lako osjećati se superiornim u svom tijelu? Koliko nam je lako osjećati se samopravednima?

Luka (Luka) 18:9-14

9 I ovu prisposobu je rekao nekima koji su se uzdali u sebe da su pravedni, a druge prezirali:

10 „Dvojica su se popela u Hram da se pomole, jedan farizej, a drugi carinik.

11 Farizej je stajao i molio se ovako u sebi: 'Elohime, zahvaljujem ti što nisam kao drugi ljudi - iznuđivači, nepravednici, preljubnici ili čak kao ovaj carinik.

12 Postim dvaput tjedno; Dajem desetinu od svega što posjedujem.'

13 A carinik, stojeći izdaleka, nije htio ni oči podići k nebu, nego se tukao u prsa govoreći: 'Elohime, smiluj se meni grešniku!'

14 Kažem vam, ovaj čovjek siđe kući svojoj opravdan prije nego onaj; jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.”

Šaul nam govori da ako želimo da Elohimov mir bude s nama, onda bez gluposti bilo koje vrste, moramo se svjesno usredotočiti na pozitivno, a ne negativno.

Filipima (Filipljanima) 4:8-9

8 Naposljetku, braćo, što god je istinito, što god je plemenito, što god bilo pravedno, što god bilo čisto, što god bilo lijepo, što god je za dobro, ima li kreposti i ima li što hvale vrijedno - razmišljajte na ovim stvarima.

9 Ono što ste naučili i primili i čuli i vidjeli u meni, to činite, i Elohim mira bit će s vama.

Usredotočiti se na dobro znači odabrati život; to će nam pomoći u svakom aspektu života, posebno kada se primjenjuje na našu komunikaciju s drugima. Yaakov (Jacob) lijepo naglašava važnost govora nježno i mirno i usredotočenosti na govorenje samo dobrog.

Jakov (Jakov) 3:1-13

1 Braćo moja, neka mnogi od vas ne postanu učitelji, znajući da ćemo primiti stroži sud.

2 Jer svi se spotičemo u mnogim stvarima. Ako tko ne posrne u riječi, savršen je čovjek, sposoban zauzdati i cijelo tijelo.

3 Doista, konjima stavljamo komade u usta da nas poslušaju i okrećemo im cijelo tijelo.

4 Pogledajte i brodove: premda su tako veliki i tjeraju ih žestoki vjetrovi, okreće ih vrlo malo kormilo kamo god pilot poželi.

5 Tako je i jezik mali ud i hvali se velikim stvarima. Vidite kako velika šuma pali mala vatra!

6 A jezik je oganj, svijet bezakonja. Jezik je tako postavljen među našim udovima da onečišćuje cijelo tijelo i zapaljuje tijek prirode; a pakao je pakao.

7 Jer svaka vrsta zvijeri i ptica, od gmazova i morskih stvorenja, pripitomljena je i ukroćena od strane čovječanstva.

8 Ali nitko ne može ukrotiti jezik. To je neposlušno zlo, puno smrtonosnog otrova.

9 Njime blagoslivljamo našeg Elohima i Oca, i njime proklinjemo ljude, koji su stvoreni po uzoru na Elohima.

10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Braćo moja, to ne bi trebalo biti tako.

11 Šalje li izvor slatku i gorku vodu iz istog otvora?

12 Može li, braćo moja, smokva roditi masline ili vinova loza smokve? Tako niti jedan izvor ne daje i slanu i slatku vodu.

13 Tko je od vas mudar i razuman? Neka dobrim ponašanjem pokaže da su njegova djela učinjena u krotkosti mudrosti.

O mudrosti svjedoči njezina krotkost. Stoga, kada čovjekov govor ili ponašanje nisu krotki, je li on u tom trenutku ispunjen duhom mudrosti?

Da ne bismo pomislili da je Yaakovov poziv na krotak, ponizan i pozitivan govor u svakom trenutku previše, razmotrimo Ješuiine riječi.

Matityahu (Matej) 12:35-37

35 Dobar čovjek iz dobre riznice svoga srca izvlači dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.

36 Ali ja vam kažem da će za svaku besposlenu riječ koju ljudi izgovore dati račun na dan suda.

37 Jer po svojim riječima bit ćeš opravdan, a po riječima svojim bit ćeš osuđen.”

Stvari koje izlaze iz naših usta ukazuju na ono što je u našim srcima.

Jahve nam pokazuje da kako bismo istinski voljeli svog brata i pomogli mu da se poboljša, moramo ostaviti svoje emocije po strani i razgovarati s njim u ljubavi, baš kao što bismo se nadali da će nam se razgovarati.

Matityahu (Matej) 7:12

12 Stoga, sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima, jer ovo je Tevrat i Poslanici.

Izuzetno je teško kada osoba s kojom razgovaramo ne čuje naše riječi. Može biti pravi graditelj strpljenja prisjetiti se da samo Jahve može osuditi, osobito ako je problem za nas „vrući“, uzrokovao je spoticanje nas ili onih koje volimo u prošlosti, ili aktivno povređuje one koje volimo. Nakon što smo napravili svoj najbolji posao u prenošenju poruke u ljubavi, moramo se odreći ishoda i staviti rezultate na Jahvin oltar.

Romim (Rimljanima) 14:4

4 Tko si ti da sudiš tuđem sluzi? Vlastitom gospodaru on stoji ili pada. Doista, on će biti natjeran da stoji, jer ga Elohim može natjerati da stoji.

Doista, moramo biti iznimno oprezni kada nešto "pritisne naše vruće gumbе", jer to ukazuje da možda imamo sličnu ili srodnu grešku.

Romim (Rimljanima) 2:1

1 Stoga si neoprostiv, o čovječe, tko god da si koji sudiš, jer u čemu god sudiš drugome osuđuješ sebe; za vas koji sudite prakticirajte iste stvari.

Ješua nam govori da trebamo suditi pravednim sudom, tako da znamo da nam je moguće suditi (ako je samo plod drugog čovjeka). Međutim, kada se ljutimo ili emocionalno uznemirimo, trebamo stati i zapamtiti da smo samo glasnici Jahve. Naša poruka mora biti predana u svoj krotkosti i ljubaznosti, ako želimo imati najveći učinak; i moramo biti sigurni da ne govorimo loše o svom bratu.

Jakov (Jakov) 4:11-12

11 Ne govorite zlo jedni o drugima, braćo. Tko govori zlo o bratu i sudi svom bratu, govori zlo o Tori i sudi Tori. Ali ako osuđujete Toru, niste izvršitelji Tore, već sudac.

12 Postoji jedan Torahdavatelj koji je u stanju spasiti i uništiti. Tko si ti da osuđuješ drugoga?

Kao što poslovice naših očeva kaže: "Čovjek koji je protiv svoje volje uvjeren je još uvijek muškarac istog mišljenja, a žena još više." Jedan od najvećih grijeha je misliti da smo bez grijeha; pa ako je naš brat ne čuje naš

prijekor, radije nego da se osudimo, trebamo se dignuti na lice i moliti se za brata kojeg volimo.

Razmotrite Davidovu pravednost.

Tehillim (Psalmi) 35:11-14

11 Ustaje žestoki svjedoci. Pitaju me stvari koje ne znam.

12 Nagrađuju me zlom za dobro, na žalost duše moje.

13 A što se mene tiče, kad su bili bolesni, moja je odjeća bila kostrijet; Ponizio sam se postom, i moja bi se molitva vratila u moje vlastito srce.

14 Hodala sam uokolo kao da mi je prijatelj ili brat. Teško sam se poklonio, kao onaj koji tuguje za svojom majkom.

David je također modelirao samosuzdržanost, držeći jezik da uopće išta kaže, sve dok su njegove emocije još uvijek bile vruće u njemu.

Tehillim (Psalmi) 39:1-3

1 Rekoh: Čuvat ću svoje putove, da ne griješim jezikom svojim; usta ću svoja usta obuzdati, dok su zli preda mnom.

2 Bio sam nijem od šutnje, šutio sam i od dobra; i moja se tuga uzburkala.

3 Srce mi je bilo vruće u meni. Dok sam razmišljao, vatra je gorjela. Zatim sam (poslije) progovorio svojim jezikom.

Može biti pravi izazov držati jezik za zubima dok smo suočeni s provokacijama. Ipak, Jahve pročišćava svoj narod u loncu, a traženje od nas da se držimo jezika jedno je od Njegovih načina da to učini.

Razmislite i o pravednosti Abigaile, koja je samo negativno govorila o svom mužu Nabaluu kako bi

spriječila Davida da se osveti (i time spasila Nabalov život).

Šemuel Alef (1. Samuel) 25:32-33

32 Tada David reče Abigaili: "Blagoslovljen Jahve, Elohim Izraelov, koji te danas poslao u susret meni!

33 I blagoslovljen je tvoj savjet i blagoslovljen si, jer si me danas sačuvao da ne dođem u krvoproliće i da se vlastitom rukom ne osvetim."

Jedan od ključeva za držanje jezika za jezik je znati koje su naše odgovornosti i gdje one završavaju, tako da nakon što svjedočimo svojoj braći u ljubavi, možemo se moliti, vjerujući da Jahve kontrolira sve stvari unutar svog svemira. To olakšava prisjetiti se da je naš posao, osim što ga volimo i služimo, ljubiti svoju braću u svakom trenutku.

Luka (Luka) 6:27-38

27 Ali ja kažem vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze,

28 blagoslivljaj one koji te proklinju i moli za one koji te zlobno koriste.

29 Onome tko te udari po jednom obrazu, prinesi i drugi. A onome tko ti oduzme plašt, ne uskrati ni tuniku svoju.

30 Dajte svakome tko od vas traži. A od onoga koji vam oduzima robu ne tražite je natrag.

31 I kao što želite da ljudi čine vama, činite i v njima.

32 „Ali ako volite one koji ljube vas, kakva vam je čast? Jer i grešnici vole one koji ih ljube.

33 A ako činite dobro onima koji vama čine, kakva vam je čast? Jer i grešnici čine isto.

34 A ako dajete u zajam onima od kojih se nadate dobiti natrag, kakva vam je čast? Jer čak i grešnici

daju u zajam grešnicima da dobiju isto toliko natrag.

35 Ali ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i posuđujte, ne nadajući se ničemu zauzvrat; i vaša će nagrada biti velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega, jer je On blag prema nezahvalnim i zlima.

36 Zato budite milosrdni, kao što je i Otac vaš milosrdan.

37 „Ne sudite, i nećete biti suđeni. Ne osuđuj, i nećeš biti osuđen. Oprosti, i bit će ti oprošteno.

38 Dajte, i dat će vam se: dobra mjera, stisnuta, protresena i pretrnuta bit će stavljena u vaša njedra. Jer istom mjerom koju koristite, izmjerit će se i vama.”

Razmotrite Jahvinu neograničenu moć nad svemirom. Koju god mjeru koristili kada formiramo svoje mišljenje o drugima, to je mjera koju će Jahve koristiti kada nam bude sudio. Dakle, bez gluposti, ako smo milosrdni i dobrotvorni kada formiramo svoje mišljenje o drugima, Jahve će biti milosrdan i dobrotvoran kada formira svoje mišljenje o nama.

Jakov (Jakov) 2:12-13

12 Tako govorite i tako radite kao oni kojima će se suditi po Tori slobode.

13 Jer sud je nemilosrdan onome tko nije pokazao milosrđe. (Još) Milosrđe pobjeđuje sud.

Na koji način milosrđe pobjeđuje nad sudom?

Ako možemo uočiti nedostatke u drugima, vjerujemo li da smo potpuno bez grijeha? Vjerujemo li da su naši svakodnevni postupci potpuno pravedni? Ili smo spremni priznati da možda imamo nedostatke za koje smo slijepi? A ako je tako, je li onda moguće da su i drugi

slijepi za neke svoje mane i da je samo Jahve taj koji ima moć osuđivati?

Doktrina lashon hare daje nam konkretne smjernice kako se ponašati. Uzorimo ga za svoju braću, tako da i u žaru trenutka u strahu i trepetu radimo svoje spasenje.

Matityahu (Matej) 5:48

48 Zato budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš na nebesima.

Proces po Mateju 18

U studiji “ [Lashon Hara](#) ” vidjeli smo da Jahve želi da naš govor izgrađuje, ujedinjuje i izgrađuje našu braću. Ako naš govor aktivno ne pomaže da našu braću i sestre dovedemo u dublji odnos jedni s drugima i u bliži hod s Njim, onda nešto nije u redu i moramo se moliti za više mudrosti.

Kao opće pravilo, naš govor uvijek treba slaviti Zagovornika svetaca, a ne Optužnika (ili Prokletnika) braće. Međutim, kao što smo vidjeli u studiji o lashon hari, postoje trenuci kada se od nas etički zahtijeva da govorimo negativne stvari. Na primjer, ako znamo da je netko grabežljivac ili sebičan, etički smo dužni upozoriti svoju braću.

Timotej Bet (2. Timoteju) 4:14-16

14 Aleksandar mi je kazandžija mnogo naudio. Neka mu Jahve uzvрати po djelima njegovim.

15 I vi ga se morate čuvati, jer se jako opirao našim riječima.

16 Kod moje prve obrane nitko nije stao uz mene, nego su me svi napustili. Neka im se to ne stavlja na teret.

Upozorenje nekoga kako se ne bi ozlijedio jedini je legitiman razlog da se trećim osobama negativno govori o bratu. Primijetite da ovo načelo vrijedi i kada govorite bratu u lice; jedini razlog da mu se govori negativno je da ga spasimo od ozljede.

Ješua je s ljubavlju, ali kiselo, govorio farizejima kako bi ih probudio, kako bi ih spriječio da se ozlijede na Sudnjem danu.

Matityahu (Matej) 23:13-14

13 „Ali teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer ti zatvaraš kraljevstvo nebesko pred ljudima; jer vi sami ne ulazite, niti dopuštate da uđu oni koji ulaze.

14 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Jer vi proždirete kuće udovica, a za pretvaranje činite duge molitve. Stoga ćete dobiti veću osudu.”

Ješuiine riječi se ne kvalificiraju kao zao govor jer ne samo da su Njegove riječi izgovorene s ljubavlju, već su također imale ozbiljnu namjeru pomoći. Upravo je taj stav ljubavi i traženja pomoći drugima naš prvi ključ za razumijevanje procesa iz Mateja 18.

U idealnom svijetu uvijek bismo morali govoriti samo pozitivne i pozitivne stvari. Međutim, budući da je svijet nesavršen, Jahve nam dopušta da govorimo negativne stvari, ali samo u tijeku ispravljanja nepravde. Slično, dok Jahve u idealnom slučaju želi da se svi njegovi ljudi slažu u savršenom miru i harmoniji, neka braća i sestre nisu sigurni u zajedništvo. Nažalost, neka se naša braća vjernici ponašaju na način koji je bezobziran, nepristojan, povrijeđen, pa čak i štetan za druge. Yeshua nam daje sredstvo za diskretno ispravljanje onih koji su skromni i voljni se promijeniti, te moćan mehanizam pritiska vršnjaka koji ohrabruje okorjele da se reformiraju ili im se zabrani zajedništvo.

Proces Matej 18 iznimno je moćan i treba ga koristiti samo s najvećom pažnjom. Moramo zapamtiti da cilj nije kazniti, već samo pomoći bratu koji je griješio da se pokaje. U idealnom slučaju, trebamo se radovati kada ovaj proces uspije, a žaliti kada ne uspije.

Prije nego što raspravljamo o pojedinostima Mateja 18, raspravimo prvo o sustavu pravde opisanom u Tori.

Ponekad se kaže da nam Tanach ("Stari savez") daje "muški" pogled na savez koji se usredotočuje na pojedinosti i detalje, dok nam Brit Chadasha ("Obnovljeni savez") daje možda "ženski" pogled da objašnjava duhovne aspekte pravednosti. Prvo Tora postavlja sustav pravde koji trebamo slijediti kad god živimo u zemlji, zatim Matej 18 nam pokazuje principe pravde koje možemo koristiti čak i kada nemamo hram. Međutim, proces iz Mateja 18 i dalje će se primjenjivati čak i nakon što se vratimo u zemlju Izrael, jer načela uvijek vrijede.

Tora naglašava potrebu da se kamenovanjem očisti logor od onih koji se ne pokoravaju Jahvi.

Devarim (Ponovljeni zakon) 24:7

7 "Ako se nađe da netko otima nekog od svoje braće od sinova Izraelovih i maltretira ga ili ga proda, tada će taj otmičar umrijeti, a ti ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine."

Međutim, imajte na umu da prekršaj mora biti vrlo ozbiljan kako bi se kvalificiralo za smrtnu kaznu. Jedan od razloga zašto se preljub može kvalificirati jest taj što razbija obiteljsku jedinicu, koja je temeljna građevna jedinica društva.

Devarim (Ponovljeni zakon) 22:23-24

23 "Ako se mlada žena koja je djeвица zaruči za muža, pa je muškarac nađe u gradu i leži s njom,

24 onda ih oba izvedi na vrata toga grada, i kamenjem ih kamenjem posmrtno, mladu ženu jer nije vikala u gradu, a muškarca jer je ponizio ženu bližnjega; pa ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine."

Prije nego krenemo dalje, primijetimo da se priča o ženi uhvaćenoj u preljubu (Ivan 7,53-8,11) ne pojavljuje ni u jednom od četiri najstarija grčka rukopisa, niti u aramejskoj Peshitti ili starosirijskoj. Zbog ovog i nekoliko drugih razloga, mnogi znanstvenici vjeruju da je Ivan 7:53-8:11 dodan kasnije. Ovo je važno jer prisutnost ili odsutnost ovog odlomka može radikalno promijeniti našu viziju o tome tko je Ješua i kako On želi da se ponašamo.

Kršćanstvo navodi da priča o ženi uhvaćenoj u preljubu dokazuje da je Ješua podučavao novu i drugačiju Toru; ali kada shvatimo da je ovaj odlomak bio kasniji dodatak, možemo vidjeti da je proces iz Mateja 18 zapravo isti sustav pravde kao što je izneseno u Tori, upravo prebačen u Melkisedekovski red (koji ne treba fizički hram u kojem djelovati). Stoga su dva sustava zapravo samo dva različita lica istog sustava pravde koji Jahve želi da zadržimo. Oba ova sustava vrijede kada živimo u zemlji i imamo stojeći hram, dok ovaj potonji još uvijek može funkcionirati čak i kada ga nema jer se fokusira na princip, a ne na specifičnosti.

Tora precizira da sva pitanja pravde trebamo iznijeti pred svećenike i/ili suce koji su imenovani (ili pomazani) da služe u tim danima.

Devarim (Ponovljeni zakon) 19:15-21

15 "Ne smije se jedan svjedok ustati protiv čovjeka za bilo kakvu nepravdu ili grijeh koji je počinio; ustima dva ili tri svjedoka stvar će se utvrditi.

16 Ako se lažni svjedok digne na nekoga da svjedoči protiv njega o nepravdi,

17 tada će oba čovjeka u raspravi stajati pred Jahvom, pred svećenicima i (ili) sucima koji služe u te dane.

18 I suci će pažljivo ispitati, i doista, ako je svjedok lažni svjedok, koji je lažno svjedočio protiv svog brata,

19 onda učini s njim kao što je mislio da je učinio svom bratu; tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine.

20 A oni koji ostanu čut će i uplašiti se, i više neće činiti takvo zlo među vama.

21 Tvoje oko neće sažaliti: život će biti za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu.”

Međutim, budući da je Jahve znao da će Njegovi učenici biti protjerani iz zemlje i da neće držati Toru dok su vani u narodima, trebalo je dati još jedan način za uspostavljanje pravde u tijelu.

Matej 18 opisuje više od načela pravde. Također objašnjava ispravan stav koji trebamo tražiti, kako ne bismo došli na sud pred našim dobrim nebeskim Ocem.

Prije nego što započne veliko natjecanje odraslih za moć, status, novac i seks, djetetova je glavna briga nevinna želja za prijateljstvom. Djeci je potrebno sigurno, stabilno okruženje u kojem će učiti i rasti. Upravo se to okruženje prvo mora uspostaviti, a zatim zaštititi unutar granica Izraela (u zemlji) ili, u najmanju ruku, unutar granica zajedništva (u disperziji).

Matityahu (Matej) 18:1-17

1 U to vrijeme dođoše učenici k Ješui govoreći: "Tko je dakle najveći u kraljevstvu nebeskom?"

2 Tada Ješua dozva malo dijete, postavi ga usred njih,

3 i rekao: „Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

4 Dakle, tko se ponizi kao ovo dijete, najveći je u kraljevstvu nebeskom.

Prije puberteta djeca su općenito skromna pred odraslima i obično se ne natječu protiv njih. Iako se braća mogu natjecati u ekonomskom smislu, moramo izbjegavati međuljudsko natjecanje između braće. Trebali bismo se poniziti i usredotočiti se na slušanje i pokoravanje Jahvinu glasu kako bismo u strahu i drhtanju ostvarili vlastito spasenje.

Jedan od glavnih ciljeva života je biti profinjen u vatri, kako bi postao ugodniji i čišći pred Jahvom. Zbog toga sigurno moraju doći prijestupi i izazovi. Međutim, jao nam ako ti izazovi ili uvrede dođu kroz nas, jer Jahve ne ostavlja nekažnjenima one koji uzrokuju da drugi posrnu.

5 Tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.

6 „Tko navede na grijeh jednoga od ovih malih koji u mene vjeruju, bolje bi mu bilo da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da se utopi u dubini morskoj.

7 Jao svijetu zbog prijestupa! Jer uvrede moraju doći, ali teško onom čovjeku preko koga dolazi uvreda!

8 „Ako te tvoja ruka ili noga navode na grijeh, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život hrom ili osakaćen, nego s dvije ruke ili dvije noge, da budeš bačen u oganj vječni.

9 A ako te oko tvoje navede na grijeh, iščupaj ga i baci od sebe. Bolje ti je da uđeš u život s jednim okom, nego da imaš dva oka, da budeš bačen u pakao oganj.

Ješua traži od nas da položimo svoje živote radi njega. Da bismo to učinili, moramo potpuno umrijeti za požude

naših očiju, požude našeg tijela i ponos naših života (što uključuje natjecanje). Nije dobro tražiti krv Ješue osim ako nismo voljni umrijeti svom ego, i bez obzira na probleme koji bi naš ego mogao imati.

10 „Pazite da ne prezrete nijednog od ovih malih, jer vam kažem da njihovi glasnici na nebesima uvijek vide lice Moga Oca koji je na nebesima.

11 Jer Sin Čovječji je došao spasiti izgubljeno.

12 „Što misliš? Ako čovjek ima sto ovaca, a jedna od njih zaluta, zar ne ostavi devedeset i devet i ne ode u planine tražiti onu koja je zalutala?

13 I ako je nađe, zaista, kažem vam, više se raduje toj ovci nego devedeset i deveti koje nisu zalutale.

14 Tako nije volja vašeg Oca koji je na nebesima da jedan od ovih malih pogine.

Ne smijemo prezirati niti jednog od „najmanjih“ od nas. Kad netko od naše braće zaluta u grijeh, naš Dobri pastir traži ga dok se ne nađe; a onda se jako raduje. Naš se nebeski Otac u tom trenutku više brine za onoga koji je izgubljen nego za onoga koji nije izgubljen. Istu stvar vidimo u prisposobi o izgubljenom sinu, gdje je očeva briga više prema nazadnom sinu (Efraimu) nego prema vjernom (Judi). Razlog zašto su sve te stvari povezane s procesom iz Mateja 18 je taj što Ješua tada kaže: „Štoviše....”

15 „A ako tvoj brat zgriješi protiv tebe, idi i reci mu njegovu krivnju između tebe i njega samog. Ako te čuje, zadobio si brata.

16 Ali ako ne čuje, uzmi sa sobom još jednog ili dvojicu, da se 'ustima dva ili tri svjedoka utvrdi svaka riječ.'

17 A ako ih odbije čuti, reci to skupštini. Ali ako odbije i saslušati skupštinu, neka vam bude kao pogan i carinik.

Obavijest:

1. Ako znaš da ti je brat zgriješio,
2. Idi razgovaraj s njim ponizno i nasamo.
3. Ako se ponizi i čuje te, onda ti i tvoj brat možete biti vraćeni u zajedništvo bez ikakve lašon hare, a ničiji ugled (ili ime) nije ukaljan. (Ovo je ideal.)
4. Ako se vaš brat ne ponizi i još vas ne čuje, onda trebate uzeti jednog ili dvojicu ili više koji će mu iz Svetog pisma objasniti zašto je ono što je učinio pogrešno. U idealnom slučaju to bi trebali biti starješine u skupštini, ali ne zbog vlasti. Oni koji su dulje u riječi trebali bi (barem hipotetski) biti smireniji, zreliji i sposobniji pomoći svim stranama da shvate ono što Sveto pismo kaže, na potpuno berejski način. Ideja je uspostaviti Jahvinu pravednost, a ne autoritet bilo kojeg čovjeka.
5. Ako optuženi smatra da nije učinio ništa loše, ključno je da ima priliku braniti se. Dakle, ideja ovdje nije „udružiti se” s optuženom stranom, ili ga „naglasati” na bilo koji način, već jedan od braće koji se okupljaju da proučavaju Sveto pismo, kako bi vidjeli što nam Jahvina riječ govori da radimo.
6. Ako se optuženi i dalje ne ponizi, ali odbija čuti Jahvinu riječ, onda zbog njega (i u ime zajedništva) stvar treba iznijeti pred narod. U manjoj skupštini, svi bi se ljudi zapravo mogli sastati, dok u većim skupštinama Juda tradicionalno saziva formalni beit din (sud). Bez obzira koje se sredstvo koristi, ono mora biti dostupno svim ljudima, jer naglasak nikada nije na nametanju struktura vlasti, već na raspravi o tome što Jahve želi u smirenosti i ljubavi. Probleme treba iznijeti na vidjelo, kako bi mogli postati predmetom provjere ljudi. Ako postoji nešto što grešnik ne želi da se obznani, onda se

mora popraviti prije nego što se stvari obznane, a njegov ugled (ili njegovo ime) bude ukaljan. Ako je grijeh dovoljno ozbiljan (kao što je zlostavljanje djece, preljub ili neko drugo zlo), tada ljudi mogu donijeti odluku o tome smatraju li da trebaju ostati u zajedništvu s njim.

Jedan od razloga zašto zrele starješine u skupštini najbolje upravljaju ovim procesom je taj što je potrebna zrelost za rješavanje sukoba bez dopuštanja da se izrodi u otvoreni sukob (što Sotona voli). Drugi razlog je taj što, iako Jahve idealno želi da njegov narod čuva svu njegovu Toru, Tora je napisana na više od jedne razine. Budući da nitko od nas nije savršen, i budući da je Ruach HaQodesh (Duh Sveti) jedini koji ima moć osuđivanja, odluku o tome hoće li skupština ispasti nekog pojedinca treba nadzirati oni koji imaju potrebnu zrelost da prepoznati da fokus ne može biti na njuškanju svakog grijeha drugih, već na iznošenju relevantnih činjenica na vidjelo, kako bi tijelo moglo donijeti informiranu odluku prema Jahvinoj riječi.

Kao što svaki grijeh ne jamči smrt kamenovanjem, tako ni svaka stvar ne zahtijeva isključenje. Crtu može biti vrlo teško odrediti, osobito kada se radi o Efraimcima u raspršenosti. Dok su stvari bile jasne u pustinji Sinaja, sve dok se svih dvanaest plemena ne vrati na sigurno u zemlju i dok se naša djeca ponovno ne odgajaju uz Toru u školama, u mnogim slučajevima bilo bi kontraproduktivno primjenjivati tako čvrst standard poslušnosti . Kao što raspravljamo u [Nazaretskom Izraelu](#), obraćenici na vjeru mogu ući u skupštine pristankom na suzdržavanje od idolopoklonstva, preljuba, krvi i zadavljenog (ili nečistog) mesa; i ako su ovdje apostoli postavili mjerilo (u Djelima 15), ne smijemo postavljati nikakvo drugo mjerilo za

zajedništvo, jer bi to značilo odbaciti one koje je Jahve pozvao.

Kao što raspravljamo negdje drugdje, Djela 6:1-6 i drugi odlomci nam pokazuju da moraju postojati viši standardi za vođe i učitelje. Postoji neslaganje oko toga gdje bi ti standardi u idealnom slučaju trebali biti postavljeni; ali bez obzira na to gdje netko postavlja te standarde, jer se ne slažu dvije osobe kako točno tumačiti svaku točku Svetog pisma, logično slijedi da neke stvari nisu vrijedne prekida zajedništva. Ako nema tolerancije, neće biti zajedništva, jedinstva, okupljanja i nikoga unutar tijela.

Efežanima (Efežanima) 4:1-6

1 Ja, dakle, Jahvin zarobljenik, molim te da živiš dostojno poziva kojim si pozvan,

2 sa svom poniznošću i blagošću, s dugotrpljivošću, noseći jedni druge u ljubavi,

3 nastojeći zadržati jedinstvo Duha u svezi mira.

4 Jedno je tijelo i jedan Duh, kao što ste pozvani u jednu nadu svog poziva;

5 jedan Adon, jedna vjera, jedno uranjanje;

6 jedan Elohim i Otac svih, koji je iznad svih, i po svima, i u svima vama.

Budući da Jahve svakoga od nas vodi i vodi na drugačiji način, i budući da je izbjegavanje tijela u biti duhovni ekvivalent smrti kamenovanjem, standard za isključenje mora biti postavljen za kaznena djela smrtne kazne. Na primjer, prijevara, preljub, ubojstvo, silovanje, laganje, krađa, otmica i slično su ozbiljna etička pitanja i ukazuju na nedostatak brige za druge, što je pogrešan duh. Preljub pokazuje nedostatak poštovanja prema supružniku, djeci i društvu općenito. Oni koji počine takve moralne i duhovne zločine moraju se pokajati zbog njih, inače nije sigurno za nas ih pustiti u naše skupštine.

Suprotno tome, bez obzira na to hoće li se Efraimovac koji se vraćao poslušati zapovijed nošenja cicita, potpuno se odmarati od poslovanja subotom ili se suzdržati od pušenja, ne utječe izravno na bilo koga drugog. Iako se može tvrditi da takav nedostatak straha i poslušnosti dovodi njegovo spasenje u ozbiljnu opasnost i da ne bismo trebali željeti da nam djeca odrastaju u blizini onih kojima nedostaje straha i poslušnosti, moraju postojati neki oblici tolerancije, inače nečija djeca će odrastati bez ikakvog zajedništva (i imat će samo vanjski svijet kojem se mogu obratiti). Stoga se mora postići neki oblik osjetljive ravnoteže; a ovu delikatnu točku ravnoteže obično najbolje utvrđuju poštovani starješine u skupštini, koji imaju više životnog iskustva i više vremena za riječ.

Budući da je svaka osoba različita, a situacija u svakoj skupštini je drugačija, sve se to svodi jednostavno na to da li uključene strane povrijeđuju (ili utječu) na bilo koga više od njih samih.

Sve dok smo u rasejanju, nemamo kontrolu nad našim pravnim i/ili pravosudnim sustavima. Iako nam nije dopušteno primjenjivati kaznu propisanu u Tori, ne smijemo dopustiti seksualne grabežljivce, ubojice, dilere drogom, nepokajane preljubnike, silovatelje, lažove i slično u naša zajedništva. Ljudi postaju poput onih s kojima se druže, a skupština bi trebala biti "sigurna zona" koja je odvojena od svih ovih bolesti. Stoga, za dobro svih zainteresiranih strana, moramo staviti one koji prakticiraju te grijehove vani.

Qorintim Aleph (1. Kor.) 5:1-5

1 Zapravo se javlja da među vama postoji seksualni nemoral, i to takav seksualni nemoral kakav se među poganima ni ne spominje — da čovjek ima ženu svog oca!

2 A vi ste se nadimali i niste radije oplakivali da se iz vas makne onaj koji je to učinio.

3 Jer ja sam doista, kao odsutan tijelom, ali prisutan duhom, već osudio (kao da sam bio prisutan) onoga koji je tako učinio ovo djelo.

4 U ime našeg Adona Yeshue HaMashiaha, kada ste okupljeni zajedno s mojim duhom, sa snagom našeg Adona Yeshua HaMashiaha,

5 Takvog predajte Sotoni za uništenje tijela, da njegov duh bude spašen u dan Adona Ješue.

U ovoj situaciji Šaul je izravno pisao skupštini, možda obavljajući dužnost proroka, pozivajući ljude na pokajanje zbog dopuštanja bezobzirnog grijeha. Iako Šaul nije slijedio konkretnu proceduru, prvo je otišao do čovjeka nasamo, a zatim uzeo još svjedoka, njegovo pismo još uvijek ispunjava duh iz Mateja 18, koji nam govori da na neki način ljudi moraju biti sigurni da poduzmu korake kako bi stavi grijeh izvan izdvojenog mjesta, inače vjera ne vrijedi ništa.

Matityahu (Matej) 18:18-20

18 Zaista, kažem vam, što god vežete na zemlji, bit će svezano na nebu, i što god odriješite na zemlji, bit će razriješeno na nebu.

19 „Opet vam kažem da ako se dvojica od vas na zemlji slože što god zatraže, učinit će im to moj Otac koji je na nebesima.

20 Jer gdje su dvoje ili troje okupljeni u moje ime, ja sam tamo usred njih.”

Kao što objašnjavamo u [Nazarene Israelu](#), stvarni jezik na grčkom glasi drugačije nego u većini mainstream verzija. To nam govori da bi ono što su apostoli vezali ili razriješili već bilo svezano ili razriješeno na nebu.

Ideja nije da ljudski autoriteti imaju pravo vezati što god žele, daleko od toga. Umjesto toga, cijenjene starješine u Riječi trebale bi pažljivo slušati u Duhu za Njegov glas, tako da mogu vezati ili razriješiti ono što im Jahve kaže da vežu ili razriješite, baš kao što bi sudac, kao što je Samuel, činio u davna vremena .

Primijetite također da nam stih 19 govori da moraju postojati najmanje dva ili više sudaca, kao što se prakticira u židovskom beit din. Tako je kako Tora kaže; oni koji budu dovedeni pred svećenike i/ili suce koji su u tim danima poslušat će ono što svećenici i/ili suci imaju reći, jer ne smiju govoriti svoje riječi. Umjesto toga, vrlo su oprezni i sa strahom govore samo ono što čuju od Jahve.

Devarim (Ponovljeni zakon) 19:17-19

17 „onda će obojica u sporu stajati pred Jahvom, pred svećenicima i (ili) sucima koji služe u te dane.

18 I suci će pažljivo ispitati, i doista, ako je svjedok lažni svjedok, koji je lažno svjedočio protiv svog brata,

19 onda učini s njim kao što je mislio da je učinio svome bratu; tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine.”

Ideja koja stoji iza postojanja najmanje dva ili (po mogućnosti) tri suca je pomoći u uklanjanju svih inherentnih predrasuda ili emocija koje bi mogle biti prisutne da postoji samo jedan. Čak i uz najbolje namjere i najbolju želju da služi Jahvi, nitko od Njegovih slugu nije dostojan samostalno donositi odluke.

Primijetite da su standardi za isključenje visoki. Iako bi bilo mudro postaviti pitanje treba li muškarac poučavati ako je njegov brak na kamenu i ako su mu djeca sva ispala iz vjere, to se nikada ne bi smjelo smatrati razlogom za isključenje. Iako čovjek s poteškoćama kod

kuće možda ne bi trebao podučavati, vjerojatno mu je tim više potrebna zajedništvo i pomoć.

Matityahu (Matej) 18:21:35

21 Tada mu priđe Kefa i reče: "Adone, koliko će puta moj brat griješiti protiv mene, a ja mu opraštam? Do sedam puta?"

22 Ješua mu reče: "Ne kažem ti, do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.

Svi griješimo u mnogim stvarima i nije na nama da osuđujemo svoju braću. Istina je da se trebamo suočiti s njima u ljubavi kad god učine stvari koje su štetne, ali osim donošenja odluka o tome možemo li ih sigurno dopustiti u naše zajedništvo ili ne, ne smijemo suditi; a ne smijemo se ni ljutiti. Ako nam Jahve oprostí sve zlo koje smo učinili (zbog čega je Njegov Sin morao umrijeti), onda sigurno možemo oprostiti drugima sve dugove koji nam duguju.

23 Stoga je kraljevstvo nebesko poput nekog kralja koji se htio obračunati sa svojim slugama.

24 I kad je počeo obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu je bio dužan deset tisuća talenata.

25 Ali kako nije mogao platiti, njegov gospodar zapovjedi da se proda sa ženom i djecom i svime što je imao, i da se plati.

26 Tada sluga pade pred njega govoreći: 'Gospodaru, budi strpljiv sa mnom i sve ću ti platiti.'

27 Tada se gospodar tog slugu sažalio, pustio ga i oprostio mu dug.

28 "Ali taj sluga iziđe i nađe jednoga od svojih susluga koji mu je bio dužan stotinu denara, pa ga stavi ruke i uhvati ga za vrat govoreći: 'Plati mi što si dužan!'

29 I njegov kolega pade pred njegove noge i preklinje ga govoreći: 'Budi strpljiv sa mnom i sve ću ti platiti.'

30 I nije htio, nego je otišao i bacio ga u tamnicu dok ne plati dug.

31 Kad su njegovi drugovi vidjeli što je bilo učinjeno, bili su jako ožalošćeni te su došli i ispričali svom gospodaru sve što se dogodilo.

32 Tada mu njegov gospodar, nakon što ga je pozvao, reče: 'Ti zli slugo! Oprostio sam ti sav taj dug jer si me molio.

33 Zar se i ti nisi trebao smilovati prema svome susluzi, kao što sam se ja smilovao tebi?'

34 A njegov se gospodar naljutio i predao ga mučiteljima dok ne plati sve što mu je trebalo.

35 „Tako će i moj nebeski Otac učiniti s vama ako svaki od vas iz srca ne oprostí svome bratu njegove prijestupe.”

Ješua nam govori da nepokajane grešnike izbacimo iz skupštine. Međutim, čak i kada nam ljudi lažu, varaju nas, krađu od nas, ubijaju, čine preljub ili još gore, jednom kada dođe do iskrenog pokajanja, moramo ih pustiti natrag u zajedništvo, da ne bi bili progutani u tuzi zbog izbjegavanja; jer nije dobro da muškarci budu sami.

Qorintim Bet (2 Kor.) 2:5-11

5 Ali ako je tko nanio tugu, nije ožalostio mene, nego sve vas donekle – da ne bude prestrogo.

6 Takvom čovjeku dovoljna je ova kazna koju je izrekla većina,

7 pa da mu, naprotiv, radije oprostiš i tješiš, da ne bi takvoga možda progutala prevelika tuga.

8 Stoga vas pozivam da mu ponovno potvrdite svoju ljubav.

9 Jer u tu svrhu i napisao sam da vas iskušam jeste li u svemu poslušni.

10 Kome vi išta oprostite, opraštam i ja. Jer ako sam doista išta oprostio, oprostio sam i tome radi vas u prisutnosti Mesije,

11 da nas Sotona ne bi iskoristio; jer nismo neznani o njegovim napravama.

Ako kažnjavamo iznad minimuma potrebnih da grešnika dovedemo do pokajanja, onda smo otišli dalje od intervencije i u biti tražimo osvetu.

Devarim (Ponovljeni zakon) 32:35

35 Osveta je moja,

i nadoknada;

Noga će im skliznuti na vrijeme;

Jer dan njihove nesreće je blizu,

A stvari koje dolaze požuruju ih.'

Iako nikada ne smijemo biti otirači, Jahve nam također govori da se ne osvećujemo, niti da budemo ljuti. Umjesto toga, trebamo oprostiti našoj braći njihovu uvredu prema nama, uzdižući se iznad povrijeđenosti i boli, baš kao što je to učinio Ješua.

Vayiqra (Levitski zakonik) 19: 17-18

17 „Ne mrzi svog brata u svom srcu. Zasigurno ćeš prekoriti bližnjega svoga, (da ne) snosi grijeh zbog njega.

18 Nećeš se osvetiti niti ljutiti na djecu svoga naroda, nego ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe: Ja sam Jahve. "

Kada imamo posla s braćom, čak i kada nam je učinjeno zlo, imperativ je da tražimo dobro i da ostanemo usredotočeni na pozitivno. Budući da shvaćamo da sami nismo savršeni, moramo pogriješiti na strani ljubavi i

velikodušnosti; jer istom mjerom kojom se služimo, tako će se i nama mjeriti.

Luka (Luka) 6:37-38

37 „Ne sudite, i nećete biti suđeni. Ne osuđuj, i nećeš biti osuđen. Oprosti, i bit će ti oprošteno.

38 Dajte, i dat će vam se: dobra mjera, stisnuta, protresena i pretrnuta bit će stavljena u vaša njedra. Jer istom mjerom koju koristite, izmjerit će se i vama.”

Ako uspostavimo i održavamo Jahvine standarde za zajedništvo, naše obitelji i djeca imat će sigurno i ugodno okruženje u kojem će učiti i rasti. Iako moramo izbaciti one koji plijene druge i koji stvaraju probleme unutar zajedništva, presuda nije naša, a nije ni osveta. Moramo vjerovati da je Jahve naš Elohim u savršenoj i potpunoj kontroli svemira i da će, kada dođe njegovo vrijeme, navesti grešnike da se pokaju i vrate mu se.

Ješua nam kaže da je prva i najveća zapovijed voljeti Jahvu svim svojim bićem; a drugi je da ljubimo svoje bližnje kao što volimo sebe. Prvo je puno lakše od drugog, jer je Jahve uvijek pravedan i ljubazan prema nama, dok naša braća, budući da su nesavršena, nisu uvijek takva

Vrlo je teško uspostaviti i potom čvrsto održati Jahvina mjerila u ljubavi. Sam ovaj izazov dostojan je da nas oplemeni u vatri i učini nas čišćima i Njemu ugodnijima.

Preljub i Matej 18

Ješua nam kaže da On nije došao da ukine čak ni najmanji dio Tore (Mojsijevih zakona). Umjesto toga, On kaže da će tko god poučava protiv i najmanje zapovijedi biti najmanji u kraljevstvu nebeskom; i da će se oni koji rade i podučavaju cijelu Toru zvati velikima u kraljevstvu nebeskom.

Matityahu (Matej) 5:17-20

17 „Nemojte misliti da sam došao uništiti Tevrat ili Poslanike. Nisam došao uništiti nego ispuniti.

18 Zaista, kažem vam, sve dok nebo i zemlja ne prođu, jedna jota ili jedna sitnica neće proći iz Tore sve dok se sve ne ispuni.

19 Tko dakle prekrši jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako pouči ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom; a tko ih bude činio i poučavao, veliki će se zvati u kraljevstvu nebeskom.

20 Jer, kažem vam, ako vaša pravednost ne bude veća od pravednosti književnika i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko.”

Tora kaže da kada čujemo za seksualno nemoralno ponašanje u tijelu, trebamo otići do sudaca i službenika koji postoje u to vrijeme, da se oni raspitaju. Iako se ne može provesti u raspršenosti, kazna za spolni nemoral uvijek je smrt. Evo nekoliko primjera.

Vayiqra (Levitski zakonik) 20:10-23

10 'Čovjek koji počini preljub s tuđom ženom, tko počini preljub sa ženom bližnjega svoga, preljubnik i preljubnica, neka se usmrti.

11 Čovjek koji leži sa ženom svoga oca otkrio je golotinju svoga oca; obojica će sigurno biti pogubljeni. Krv njihova bit će na njima.

12 Ako čovjek legne sa svojom snahom, neka se oboje pogube. Počinili su izopačenost. Krv njihova bit će na njima.

13 Ako muškarac leži s muškarcem kao što leži sa ženom, obojica su počinili gadost. Oni će sigurno biti pogubljeni. Krv njihova bit će na njima.

14 Ako muškarac oženi ženu i njezinu majku, to je opakost. Oni će biti spaljeni ognjem, i on i oni, da ne bude zla među vama.

15 Ako se čovjek pari sa životinjom, neka se ubije, a ti ubij životinju.

16 Ako se žena približi bilo kojoj životinji i pari se s njom, ubij ženu i životinju. Oni će sigurno biti pogubljeni. Njihova krv je na njima.

17 'Ako čovjek uzme svoju sestru, kćer svog oca ili kćer svoje majke i vidi njezinu golotinju, a ona vidi njegovu golotinju, to je zlo. I bit će istrijebljeni pred očima svoga naroda. Otkrio je golotinju svoje sestre. On će snositi svoju krivnju.

18 Ako muškarac legne sa ženom za vrijeme njezine bolesti i otkrije njezinu golotinju, razotkrio je njezin tok, a ona je otkrila tok svoje krvi. I jedni i drugi bit će izbačeni iz svog naroda.

19 'Ne otkrivaj golotinju sestre svoje majke niti sestre svoga oca, jer bi to otkrilo njegovu blisku rodbinu. Oni će snositi svoju krivnju.

20 Ako čovjek legne sa ženom svog strica, otkrio je golotinju svoga strica. Oni će snositi svoj grijeh; umrijet će bez djece.

21 Ako čovjek uzme ženu svoga brata, to je nečisto. Otkrio je golotinju svoga brata. Oni će ostati bez djece.

22 Držite se, dakle, svih mojih odredaba i svih mojih zakona i izvršavajte ih da vas zemlja u koju vas dovodim da nastanite ne izbljuva.

23 I ne smiješ hodati po zakonima naroda koji ja izbacujem pred tobom; jer oni sve to čine i zato ih se gnušam.”.

U stihovima 22 i 23 (gore), Jahve nam govori da se gnuša seksualnog nemorala. On nam također govori da držimo sve Njegove odredbe i presude (i vršimo ih), tako da nas zemlja Izraelova ne bi izbljuvala. Znači li to da možemo sigurno raditi te stvari izvan zemlje?

Prije nego odgovorimo na to pitanje, pogledajmo priču o Achanu i bitci za Ai. U danima Jošue, sina Nunova, čovjek po imenu Achan odlučio je zanemariti Jahvine zapovijedi. Međutim, trideset i šest ljudi iz naroda palo je u borbi, kao kazna za cijelu naciju.

Yehoshua (Joshua) 7:5

5 Ljudi iz Aja pobili su oko trideset i šest ljudi, jer su ih potjerali od vrata do Šebarima, i pobili ih na nizbrdici; stoga su se srca ljudi rastopila i postala poput vode.

Nakon poraza Yehoshua je pao na lice i upitao Jahvu zašto su izgubili bitku. Jahve mu je rekao da je kazna zbog grijeha jednog čovjeka.

Yehoshua (Joshua) 7:20-26

20 Akan odgovori Jehošui i reče: "Zaista sam sagriješio protiv Jahve, Boga Izraelova, i evo što sam učinio:

21 Kad sam među plijenom vidio lijepu babilonsku odjeću, dvjesto šekela srebra i klin zlata težak pedeset šekela, poželio sam ih i uzeo ih. I evo ih,

skrivenih u zemlji usred mog šatora, sa srebrom ispod njega."

22 Tako je Jehošua poslao glasnike i oni su otrčali u šator; i eto ga, skrivenog u njegovom šatoru, sa srebrom ispod njega.

23 Uzeli su ih iz sredine šatora, donijeli Jehošui i svim sinovima Izraelovim i izložili ih pred Jahvom.

24 Tada Jehošua i sav Izrael s njim uze Akana, sina Zerahova, srebro, haljinu, zlatni klin, njegove sinove, njegove kćeri, njegove volove, njegove magarce, njegove ovce, njegov šator i sve što je imali, i doveli su ih u dolinu Achor.

25 A Jehošua reče: "Zašto si nas uznemirio? Jahve će te uznemiriti danas." Tako ga je sav Izrael kamenovao; i spalili su ih vatrom nakon što su ih kamenovali.

26 Tada su nad njim podigli veliku hrpu kamenja, koja je tu i danas. Tako se Jahve okrenuo od žestine svoga gnjeva. Zato se to mjesto i danas zove dolina Ahor.

Priča o Achonu i osvajanju Aja nam pokazuje da postoji takva stvar kao što je korporativna kazna za naciju. Jahve je ozbiljan u vezi s time da istjeramo zlo iz svoje sredine, i, na ovaj ili onaj način, Jahve će imati tabor koji će biti odvojen. Nije li lakše samo se pridržavati?

Nasuprot tome, mnogi kršćani vjeruju da "nije naša stvar" hoće li netko drugi počiniti seksualni grijeh ili ne. Čini se da ovu ideju podupire priča o ženi preljubnici u Ivanu 8, ali ova je priča kasniji dodatak tekstu.

Yochanan (Ivan) 8:3-11

3 Tada su mu književnici i farizeji doveli ženu uhvaćenu u preljubu. I kad su je stavili u sredinu,

4 Rekoše Mu: "Učitelju, ova žena je uhvaćena u preljubu, na samom činu. 5 Sada nam je Moše, u

Tori, naredio da takve trebamo kamenovati. Ali što ti kažeš?"

6 To rekoše iskušavajući Ga da bi ga imali za što optužiti. Ali Ješua se sagnuo i svojim prstom pisao po zemlji, kao da nije čuo.

7 Pa kad su ga nastavili pitati, On se podiže i reče im: "Tko je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju."

8 I opet se sagnuo i pisao po zemlji.

9 Tada su oni koji su to čuli, osuđeni od svoje savjesti, izišli jedan po jedan, počevši od najstarijih do posljednjih. I Ješua je ostao sam, a žena stajala u sredini.

10 Kad se Ješua podigao i nije vidio nikoga osim žene, rekao joj je: "Ženo, gdje su ti tvoji tužitelji? Zar te nitko nije osudio?"

11 Ona reče: "Nitko, Adone." A Ješua joj reče: "Ni ja te ne osuđujem; idi i ne griješi više."

Priča o ženi preljubnici (Ivan 8,1-11) ne postoji ni u jednom od četiri najstarija grčka rukopisa, niti u aramejskoj Peshitti. Očito je u suprotnosti s načelom da ne smijemo dodavati Svetom pismu.

Mishle (Izreke) 30:5-6

5 Svaka je riječ Elohimova čista; On je štit onima koji se uzdaju u Njega.

6 Ne dodaj njegovim riječima, da te ne ukori i da se ne nađeš kao lažov.

Ironično je da nam glavna kršćanska doktrina govori da ne osuđujemo one koji su unutar skupštine, jer je apostol Šaul rekao Korinćanima upravo suprotno. Rekao je Korinćanima da seksualnog grešnika ne stave samo izvan skupštine, već da ga "takvog predaju Sotoni radi uništenja tijela kako bi njegov duh bio spašen u dan Adona Ješue".

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 5:1-13

1 Zapravo se javlja da među vama postoji seksualni nemoral, i to takav seksualni nemoral kakav se među poganima ni ne spominje — da čovjek ima ženu svog oca!

2 A vi ste se nadimali i niste radije oplakivali da se iz vas makne onaj koji je to učinio.

3 Jer ja sam doista, kao odsutan tijelom, ali prisutan duhom, već osudio (kao da sam bio prisutan) onoga koji je tako učinio ovo djelo.

4 U ime našeg Adona Ješue Mesije, kada ste okupljeni zajedno s mojim duhom, sa snagom našeg Adona Ješue Mesije,

5 Takvog izruči Sotoni za uništenje tijela da bi njegov duh bio spašen u dan Adona Ješue.

Korinćani su možda oklijevali staviti grešnika izvan logora, možda se hvaleći svojom ljubavlju, strpljenjem i tolerancijom. Međutim, Shaul ih je podsjetio da grešnike moramo staviti izvan logora, ne samo zbog korporativnih kazni (kao što je u Aiju), već i zato što postajemo poput onih s kojima se družimo. U 6. stihu (ispod) Šaul nam kaže da “malo kvasca kvasi cijelu grudu”.

6 Tvoja slava nije dobra. Ne znate li da malo kvasca ukisne sve meso?

7 Zato očistite stari kvasac, da budete novo grudo, jer ste doista beskvasni. Jer doista je za nas žrtvovan Mesija, naša Pasha.

8 Zato svetkujmo ne sa starim kvascem, niti s kvascem zlobe i opaćine, nego s beskvasnim kruhom iskrenosti i istine.

Zatim, Šaul nam kaže da ne trebamo suditi onima koji su izvan naših skupština (jer im Elohim sudi), ali smo odgovorni suditi onima koji su unutra. Kao i u Aiju, odgovorni smo za provođenje pravde u svojim redovima;

i samo zato što ne možemo provoditi pravdu u drugom narodu, ne znači da će nas Elohim osloboditi odgovornosti da činimo pravdu u našem vlastitom.

9 Napisao sam vam u svojoj poslanici da se ne družite sa spolno nemoralnim ljudima.

10 Ipak, zasigurno nisam mislio sa seksualno nemoralnim ljudima ovoga svijeta, ili sa pohlepticima, ili iznuđivačima, ili idolopoklonicima, budući da ćete tada morati otići iz svijeta.

11 Ali sada sam vam pisao da se ne družite ni s kim po imenu brat, koji je bludnik, ili pohlepnik, ili idolopoklonik, ili pogrdilac, ili pijanac, ili iznuđivač – čak ni da jedete s takvom osobom .

12 Jer što ja imam sa suđenjem i onima koji su vani? Zar ne osuđujete one koji su unutra?

13 Ali oni koji su izvan Elohima sude. Stoga "uklonite od sebe zlu osobu".

Baš kao i u Aju, skupština se mora održavati čistom ili će ljudi pasti. Zato moramo udaljiti od sebe zle osobe.

Kao što objašnjavamo u [Nazarenskom Izraelu](#) , apostoli su shvatili da nije bilo korisno slijediti rabinski proces obraćenja pogana kada su one koje je Jahve već ispunio svojim Duhom vraćali u Toru. Umjesto toga, Efrajimci koji su se vratili jednostavno su se trebali suzdržati od četiri stvari koje Jahve smatra "gnusima". Ako bi se složili da se suzdržavaju od ova četiri odvratna čina, Efraimci koji se vraćaju mogli bi svaki tjedan dolaziti na skupštine (gdje bi polako, s vremenom, naučili ostatak Tore). Četiri gadosti od kojih su se novi obraćenici trebali držati su idolopoklonstvo, seksualni nemoral, zadavljeno meso i krv.

Ma'asei (Djela) 15:19-21

19 Stoga prosuđujem da ne bismo trebali uznemiravati one među poganima koji su (ponovno)

okrećući se Elohimu,

20 ali da im pišemo da se suzdrže od stvari zagađenih idolima, od spolnog nemoralna, od zadavljenih stvari i od krvi.

21 Jer Moše je kroz mnoge naraštaje imao one koji ga propovijedaju u svakom gradu, čitajući se u sinagogama svake subote. "

Možemo mnogo reći o zahtjevima da se suzdržavamo od idolopoklonstva, zadavljenog mesa i krvi, ali to će morati pričekati neki drugi put. Naš je fokus ovdje definirati što su apostoli mislili pod "seksualnim nemoralom". Već smo vidjeli neke stvari koje Jahve zabranjuje u Tori, a te se definicije nikada nisu promijenile. Međutim, Yeshua Elohim nam također daje definiciju o kojoj trebamo pobliže raspraviti.

Kao što objašnjavamo u "[Jahvinu srcu u braku](#)", Ješua nam kaže da ako se muškarac razvede od svoje žene iz bilo kojeg razloga, osim seksualnog nemoralna, on je kriv za preljub (i stoga, prema Djelima 15, ne može ući u skupštinu) . Pažljivo pročitajmo stih 9.

Matityahu (Matej) 19:3-9

3 Dođoše k njemu i farizeji, iskušavajući ga i govoreći mu: "Je li dopušteno čovjeku da se razvede od svoje žene iz bilo kojeg razloga?"

4 A on im odgovori i reče: "Zar niste čitali da ih je Onaj koji ih je stvorio na početku 'učinio muškarcem i ženom' "

5 i rekao: 'Zato će čovjek ostaviti oca i majku i prilijepiti se svojoj ženi, i njih dvoje će postati jedno tijelo'?

6 Dakle, oni više nisu dvoje nego jedno tijelo. Zato što je Elohim spojio, čovjek neka ne rastavlja."

7 Rekoše mu: "Zašto je onda Mojsije naredio da se da razvodni list i da je otpusti?"

8 Rekao im je: "Moše vam je, zbog tvrdoće vaših srca, dopustio da se razvedete od svojih žena, ali od početka nije bilo tako.

9 A ja vam kažem: tko god se razvede od svoje žene, osim zbog bluda, i oženi se drugom, čini preljub; a tko se oženi s njom koja je rastavljena, čini preljub."

Svijet žene orijentiran je oko njenog braka. Protupravnim odlaskom, može uništiti i nju i svijet njezine djece.

Elohim je ozbiljan u vezi s brakom jer je njegova svrha osigurati djecu. Djeca obično ne prolaze dobro ako se oba roditelja ne posvete braku. Često se događa da djeca bez dva roditeljska doma padaju u cikluse nasilja kroz nekoliko generacija, što je posljedica generacijskog grijeha (izlazak 20,5). Jahve kaže da "mrzi" razvod, jer on "prekriva nečiju odjeću nasiljem".

Malahija 2:13-16

13 A ovo je druga stvar koju radite:

Ti prekrivaš žrtvenik Jahvin suzama,

Sa plačem i plačem, pa se više ne obazire na prinos, niti ga dobrovoljno prima iz vaših ruku.

14 Ali ti kažeš: "Iz kojeg razloga?"

Jer Jahve je bio svjedok

Između tebe i žene tvoje mladosti,

S kim si se izdajnički obračunao;

Ipak, ona je vaš suputnik

I tvoja žena po savezu.

15 Ali zar ih nije učinio jednim,

Imati ostatak Duha?

A zašto jedan?

On traži pravedno potomstvo.
Zato pazi na svoj duh,
I neka nitko ne postupa izdajnički sa ženom svoje mladosti.

16 Jer veli Jahve Elohim Izraelov
Da mrzi razvod,
Jer prekriva nečiju odjeću nasiljem."
Govori Jahve nad vojskama.
„Zato pazi na svoj duh,
Da ne postupate izdajničko."

Kršćanska doktrina da ne postoji ništa izvan "jednostavne ljubavi" zanemaruje činjenicu da ljubav operativno ne definiraju nečiji osjećaji, već nečija djela.

Yochanan (Ivan) 14:15

15 "Ako Me ljubite, (onda) držite moje zapovijedi."

Ako zanemarimo zahtjeve za seksualni moral u Tori, tada ne volimo Jahvu i Ješuu, a također ignoriramo činjenicu da razvod uzrokuje štetu u stvarnom svijetu. Ako smo voljni povrijediti sestru i njezinu djecu (koju smo vidjeli), kako možemo reći da volimo Elohima (koga nismo vidjeli)?

Yochanan Aleph (1. Ivan) 4:20-21

20 Ako netko kaže: "Volim Elohima", a mrzi brata svoga, lažac je; jer tko ne voli svoga brata kojeg je vidio, kako može ljubiti Boga kojega nije vidio?

21 I ovu zapovijed imamo od Njega: tko ljubi Boga, neka ljubi i brata svoga.

Ipak, postoje vremena za razvod. Kad se Juda vratio u zemlju u Ezrinim danima, morali su maknuti svoje poganske (idolopokloničke) žene i djecu jer je idolopoklonstvo zabranjeno u skupštini.

Ezra 10:2-4

2 I Šehanija, sin Jehielov, jedan od Elamovih sinova, progovori i reče Ezri: "Prestupili smo protiv našeg Elohima i uzeli smo poganske žene od naroda ove zemlje; ali sada postoji nada u Izraelu u unatoč ovome.

3 Dakle, sklopimo savez s našim Elohimom da otpustimo sve ove žene i one koje su im rođene, prema savjetu moga gospodara i onih koji drhte na zapovijed našeg Elohima; i neka se radi po Tevratu.

4 Ustanite, za ovo je vaša odgovornost. I mi smo uz vas. Budite hrabri i učinite to."

Ne smijemo oskrvniti ništa što pripada Jahvi: ne smijemo oskrvniti svoje skupštine, tabor, zemlju ili svoje brakove. Sve što pripada Jahvi treba u potpunosti biti odvojeno od Njega, a svo obožavanje idola, preljub i bezakonje moraju ostati (ili biti stavljeni) izvana.

Isti princip vrijedi i za brakove u disperziji. Šaul nam govori da ne budemo u nejednakom jarmu zajedno s nevjernicima, jer su naša tijela trenutno hram živog Elohima. Stoga jarmljenje s nevjernicima onečišćuje Njegov hram (tj. naša tijela).

Qorintim Bet (2. Korinćanima) 6:14-18

14 Ne budite u nejednakom jarmu zajedno s nevjernicima. Jer kakvo zajedništvo ima pravednost s bezbožnošću? A kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom?

15 A kakva je saglasnost Mesija s Belijalom? Ili koji dio ima vjernik s nevjernikom?

16 A kakav sporazum ima hram Elohimov s idolima? Jer ti si hram živoga Elohima. Kao što je Elohim rekao:

„U njima ću stanovati

I hodati među njima.
Ja ću biti njihov Elohim,
I oni će biti Moj narod."

17 Stoga
„Izađi između njih
I budite odvojeni, govori Jahve.
Ne dirajte ono što je nečisto,
I ja ću te primiti."

18 'Ja ću ti biti Otac,
I bit ćete Moji sinovi i kćeri,
Kaže Yahweh El Shaddai."

Međutim, Šaul nam također govori da ne bismo trebali žuriti s razvodom, jer bi nas Jahve još mogao koristiti da dovede našeg supružnika (i/ili našu djecu) do spasenja. Šaul nam kaže da, po njegovom mišljenju, sve dok je naš supružnik voljan živjeti, mi trebamo živjeti (i biti im svjedok).

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:12-16

12 A ostalima ja, ne Jahve, kažem: Ako koji brat ima ženu koja ne vjeruje, a ona je voljna živjeti s njim, neka se od nje ne razvodi.

13 A žena koja ima muža koji ne vjeruje, ako želi živjeti s njom, neka se ne razvodi od njega.

14 Jer muža nevjernika žena posvećuje, a ženu nevjernicu muž odvaja; inače bi vaša djeca bila nečista, ali sada su odvojena.

15 Ali ako nevjernik ode, neka ode; brat ili sestra nisu u ropstvu u takvim slučajevima. Ali Elohim nas je pozvao na mir.

16 Jer kako znaš, ženo, hoćeš li spasiti svoga muža? Ili kako znaš, o mužu, hoćeš li spasiti svoju ženu?

Od svih se traži da podupiremo Veliko Povjerenstvo na bilo koji način. Dok preuzimamo zbirke kako bismo

poslali apostole, misionare i evanđeliste na druga mjesta, oni koji su pozvani ostati u svojim istim gradovima trebaju učiniti sve što mogu da svjedoče u svom lokalnom području. Ako je dio ove službe njihovoj ženi i djeci, onda tim bolje, i neka svatko ostane u pozivu u koji je pozvan.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 7:20

20 Neka svatko ostane u istom pozivu u koji je pozvan.

Budimo jasni da postoji razlika između idolopoklonika i brata ili sestre koji možda nisu toliko pobožni koliko bi trebao biti. U Ezrino vrijeme muškarci su odbacili sve svoje poganske žene i djecu koja su obožavala druge elohime (i koja se nisu htjela obratiti na štovanje Jahve). Razlog zašto Ješua nije morao spomenuti ove stvari u Mateju 19 je taj što se podrazumijevalo da idolopoklonstvo i preljub nisu dopušteni u zemlji.

Kako onda primijeniti ove informacije? Pogledajmo nekoliko različitih studija slučaja, počevši od zloglasnog primjera kralja Davida i Urije Hetita.

2. Samuelova 11:26-27

26 Kad je Urijina žena čula da je Urija njezin muž umro, zažalila je za svojim mužem.

27 A kad je završila njezina žalost, David je posla i doveo je svojoj kući, a ona mu postane žena i rodi mu sina. Ali ono što je David učinio nije bilo drago Jahvi.

Kako bi prikrio činjenicu da je zatrudnjela Bat Sheva (Bathsheba), David je učinio da se njezin suprug Uriah Hetit ubije. Ipak, iako je Bat Sheva tugovao, David se još nije pokajao za svoje grijeh. Budući da je Jahve volio

Davidu, Jahve je morao dovesti Davida do pokajanja, kako bi mogao i dalje biti dio izraelskog naroda.

Šemuel Bet (2. Samuelova) 12:7-12

7 Tada Natan reče Davidu: "Ti si čovjek! Ovako govori Jahve Elohim Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja nad Izraelom i izbavio sam te iz Šaulove ruke.

8 Dao sam ti na čuvanje kuću tvoga gospodara i žene tvoga gospodara i dao sam ti dom Izraelov i Judin. A da je to bilo premalo, dao bih ti i mnogo više!

9 Zašto si prezreo zapovijed Jahvinu da činiš zlo pred njim? Mačem si ubio Uriju Hetita; uzeo si mu ženu za svoju ženu i ubio si ga mačem naroda Amonca.

10 Sada, dakle, mač se nikada neće udaljiti od tvoje kuće, jer si me prezreo i uzeo si ženu Urije Hetita za ženu.'

11 Ovako govori Jahve: 'Evo, podići ću protiv tebe nevolju iz tvoje kuće; i uzet ću tvoje žene pred tvojim očima i dati ih tvome bližnjemu, i on će ležati s tvojim ženama pred očima ovog sunca.

12 Jer ti si to učinio tajno, a ja ću to učiniti pred svim Izraelom, pred suncem.'"

Načelo je jednostavno: svi oni koji prakticiraju idolopoklonstvo ili preljub, ili konzumiraju zadavljeno meso ili krv, ne smiju doći u skupštinu ili u zemlju Izraelovu. Umjesto toga, naciju se mora čuvati slobodnom od kvasnih učinaka grijeha. Budući da je Jahve volio Davida, bio je spreman učiniti sve što je potrebno da mu pomogne da postane čist. Šaul je koristio isti princip kada je rekao da preljubnika u Korintu treba staviti izvan skupštine dok se ne pokaje. Sve dok je duh Korinskog čovjeka na kraju bio spašen, nije bilo važno što se dogodilo s njegovim tijelom.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 5:5

5 Takvog izruči Sotoni za uništenje tijela da bi njegov duh bio spašen u dan Adona Ješue.

Yeshua govori o istom principu, dajući nam do znanja da je tijelo samo posuda za duh; i da je malo važno jesmo li bogati ili siromašni, sve dok radimo ono što je potrebno da ostanemo u Jahvinoj naklonosti.

Matijahu (Matej) 16:26

26 Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet dobije, a dušu svoju izgubi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?"

Uzmimo hipotetski primjer čovjeka koji kaže da vjeruje u Ješuu i drži Toru. Njegova žena nije počinila nikakav preljub, ali on se od nje razvodi i ženi drugom ženom. Dok bi sudovi mnogih nacija priznali razvod kao zakonit, on nije zakonit prema Tori, i ovog čovjeka ne bi trebalo pustiti na skupštine, jer čini preljub.

Matityahu (Matej) 19:9

9 „A ja vam kažem: tko god se razvede od svoje žene osim zbog bluda i oženi se drugom, čini preljub; a tko se oženi s njom koja je rastavljena, čini preljub.“

Muškarac i njegova prva žena imaju savezni odnos pred Jahvom Elohimom. Jahve očekuje da se naši savezi ispune, a ne brine se za našu pogodnost. Umjesto toga, On je zabrinut da naučimo držati svoje zavjete. Jedina stvar koja bi trebala spriječiti ovu vrstu ponovnog okupljanja je ako ona tada ode i uda se za drugog muškarca.

Devarim (Ponovljeni zakon) 24:1-4

1 „Kad čovjek uzme ženu i oženi je, a dogodi se da ne nađe milost u njegovim očima jer je u njoj našao neku nečistoću, pa joj napiše brakorazvodnu potvrdu, stavi joj je u ruku i pošalje je iz svoje kuće, 2 kad ode iz njegove kuće i ode i postane ženom drugog čovjeka,

3 ako je potonji muž mrzi i napiše joj rastavu, stavi joj je u ruku i pošalje je iz svoje kuće, ili ako potonji muž umre koji ju je uzeo za ženu,

4 tada je njezin bivši muž koji se razveo od nje ne smije uzeti natrag da mu bude žena nakon što je oskvrnjena; jer je to gadost pred Jahvom i ne smijete unositi grijeha na zemlju koju vam Jahve, vaš Elohim, daje u baštinu.

Kao što objašnjavamo u “ [Jahvinom srcu u braku](#) ”, riječ “nečistoća” u stihu 1 je riječ *ervah* (ערה), a odnosi se na seksualnu nečistoću.

OT:6172 *ervah* (er-vaw'); od OT:6168; golotinja, doslovno (osobito pudenda) ili figurativno (sramota, mana):

KJV - golotinja, stid, nečist (-nost).

Jahve ima zakone, statute, presude i ispravne odluke. Iako su idealne situacije uređene zakonima ili statutima, u Ponovljenom zakonu 24:1-4 nešto je pošlo po zlu. Situacija je sada potpuno zbrkana i trebamo primijeniti Jahvine presude ili ispravne odluke, koje nam govore kako da izvučemo najbolje iz loše situacije. To je ista situacija u kojoj se našao i Josip (Joseph), kada je saznao da je Miriam (Marija) trudna.

Matityahu (Matej) 1:18-19

18 Rođenje Ješue Mesije bilo je sljedeće: Nakon što je njegova majka Miriam bila zaručena za

Josepha, prije nego što su se okupili, pronađena je s djetetom Ruach HaQodesh.

19 Tada je Josip njezin muž, budući da je bio pravedan čovjek i ne želeći da joj daje javni primjer, htio da je potajno otpusti.

Yoseph je mislio da je u Miriam pronašao seksualnu nečistoću. Umjesto da je učini javnim primjerom (tako što ju je kamenovao), odlučio ju je tiho skloniti u skladu s Ponovljenim zakonom 24:1-4. Ovo je bilo više suosjećajno od kamenovanja, a to je suosjećanje moglo biti ono zbog čega je Yoseph označen kao "pravedan čovjek".

Ako ostavimo po strani primjer Josipa i Miriam, jednom kada žena bude otjerana zbog nečistoće, a zatim ode i postane tuđa, možda se neće vratiti svom bivšem mužu, jer bi to značilo oskvrniti zemlju. Ipak, to je ono što je prorok Hošea rekao da učini s Gomerom.

Hošea (Hosea) 3:1

1 Tada mi Jahve reče: "Idi opet, voli ženu koju voli ljubavnik i čini preljub, kao što je Jahvina ljubav prema sinovima Izraelovim, koji gledaju na druge elohime i vole kolače s grožđicama pogana ."

To je također ono što Jahve čini s Efrajimovom kućom.

Yirmeyahu (Jeremija) 3:1

1 Kažu: 'Ako se čovjek razvede od svoje žene,
I ona odlazi od njega
I postaje tuđi,
Može li joj se opet vratiti?'
Ne bi li ta zemlja bila jako zagađena?
Ali ti si se izigrao s mnogim ljubavnicima;
Ipak se vrati k Meni', govori Jahve.

Idealno je da trebamo ostati sa ženom s kojom nas je Jahve stavio, a samo ako nam je srce tvrdo, smijemo se razvesti.

Matityahu (Matej) 19:8-9

8 Rekao im je: "Moše vam je, zbog tvrdoće vaših srca, dopustio da se razvedete od svojih žena, ali od početka nije bilo tako.

9 Ali ja vam kažem: tko god se razvede od svoje žene osim zbog bluda i oženi se drugom, čini preljub; a tko se oženi s njom koja je rastavljena, čini preljub."

Mnogo je komplicirajućih čimbenika i teško ih je sve obraditi u tisku. Kongregacijske vođe se potiču da nam se obrate za smjernice u određenim slučajevima.

Postoji više scenarija u vezi s preljubom nego što će stati u ovu knjigu, ali ono što je zaista najvažnije je kako stvari možemo ispraviti. Mnogi od nas dolaze iz manje od idealne prošlosti, a glavno pitanje koje bismo trebali postaviti je "Što bismo sada trebali učiniti?"

Pokajanje je glavna stvar koju Jahve želi vidjeti prije nego što nam oprostí grijehe, ali pokajanje znači više od samo reći: "Žao mi je." Pokajanje znači učiniti sve što možemo da u potpunosti obnovimo svoje odnose s Jahvom i Njegovom drugom djecom.

Dok riječ shalom znači "mir", ona se odnosi na mir koji je rođen iz odsustva bilo kakvih problema. Odnosi se na pravo stanje mirovanja, gdje su sva pitanja između braće i sestara u Izraelu temeljito i potpuno riješena. To je ono na što Šaul aludira u Rimljanima 12:18.

Romim (Rimljanima) 12:18

18 Ako je moguće, koliko ovisi o vama, živite u Šalomu sa svim ljudima.

Koliko nas pokušava ući u subotu s pogrešnim razvodima ili prekinutim vezama koje nisu u potpunosti obnovljene?

Jahve je velik i jak. Ako griješimo protiv Njega, nije mu se rugati. On će nam vratiti naš grijeh i baciti ga u lice, navodeći da se pokajemo ili da budemo odsječeni od naroda. Koliko nas je odsječeno od nacije našim neuspjehom da ispravimo prošle odnose, a mi to uopće ne shvaćamo?

Devarim (Ponovljeni zakon) 7:9-11

9 „Znajte, dakle, da Jahve, vaš Elohim, on je Elohim, vjerni Elohim koji drži savez i milosrđe tisuću naraštaja s onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi;

10 A onima koji ga mrze uzvratit u lice, da ih uništi. Neće zaostajati s onim koji Ga mrzi; On će mu uzvratiti u lice.

11 Zato se držite zapovijedi, zakona i zakona koje vam danas zapovijedam da ih se držite.”

Jahve nam govori da se brinemo o udovicama i siročadi.

Jeshayahu (Izaija) 1:17

17 „Naučite činiti dobro; Traži pravdu, ukori tlačitelja; Branite siročad, branite se za udovicu.”

Žene koje su udaljene bez opravdanog razloga doista su svojevrsne udovice, a njihova djeca su zapravo bez oca. Budući da nam Jahve govori da tražimo pravdu, naš je posao ukoriti njihove tlačitelje i braniti udovice i siročad. Ali kako to možemo učiniti ako nismo organizirani?

Tora nam govori da imenujemo suce i službenike na svim našim vratima. To je upravo zato da bismo mogli nastojati uspostaviti pravdu u našim skupštinama, a one koji odbijaju održavati dobre odnose držati van.

Devarim (Ponovljeni zakon) 16:18

18 "Postavi suce i službenike na svim svojim vratima, koje ti daje Jahve, tvoj Elohim, prema svojim plemenima, i oni će suditi narodu pravednim sudom."

Na kraju dana, Jahvino kraljevstvo je Njegov narod. Ako su naši odnosi s drugima u Njegovom tijelu prekinuti, tada je Yeshuino tijelo iznutra izrezano. Kako Njegovo tijelo može živjeti kad ima toliko rana od noža?

Šaul nas moli u ime našeg Učitelja Ješue Mesije, da među nama ne bude podjela, već da budemo savršeno spojeni u istom umu i istoj prosudbi.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 1:10

10 Sada vas molim, braćo, po imenu našeg Adona Ješua Mesije, da svi govorite isto i da među vama nema podjela, već da budete savršeno spojeni u istom umu i u istom osuda.

Jesmo li spremni pokoriti se ovim riječima? Jesmo li spremni učiniti sve što je u našoj moći da obnovimo odnos s ostalom djecom koju je odabrao? Znamo da neće svi Njegovi ljudi odgovoriti na ovaj izazov, ali također znamo da je ovo test, da se vidi tko je odobren, a tko ne.

Qorintim Aleph (1. Korinćanima) 11:18-19

18 Jer prije svega, kad se sastanete kao skupština, čujem da među vama postoje podjele, i dijelom vjerujem u to.

19 Jer i među vama moraju biti frakcije, da se među vama prepoznaju oni koji su priznati.

Uvijek će biti kukolja među pšenicom, a koza među ovcama; ne može se pomoći, jer je sve to dio načina na koji Jahve pročišćava srebro i zlato. Međutim, moramo se pobrinuti da budemo među onima koji pokušavaju učiniti sve što možemo da proživimo svoj život s braćom i sestrama na pravi način, ponašajući se prema drugima onako kako bismo željeli da se ponašaju prema nama.

Matityahu (Matej) 7:12

12 „Zato, sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima, jer ovo je Tevrat i poslanici.

Kongregacijski službenici imaju odgovornost brinuti se za stado koje je pod njihovom brigom. Ne samo da se trebaju pobrinuti da ne primaju nikoga tko prakticira bilo koju od četiri gadosti navedene u Djelima 15, već se također moraju pobrinuti da svi oni koji se pridruže njihovoj skupštini budu podvrgnuti razumijevanju da Ješua želi da gradi, održavati i obnavljati prekinute odnose.

Tko ima uho, neka čuje.

Podrška radu

Nazarećanin Izrael ponovno uspostavlja izvornu apostolsku vjeru u današnje vrijeme. Jahve govori svom narodu da daje, i vjeran je da blagoslivlja one koji se rado daju djelu Njegovog Sina (npr. Izlazak 25:2, Malahija 3:10, itd.).

Ješua nam također govori da ne skupljamo blaga za sebe na zemlji, nego da skupljamo blaga na nebu tako što ćemo biti bogati za Njegovo djelo. Kaže da tamo gdje stavimo svoje blago, tamo će biti i naše srce (Matej 6).

Šaul (Pavao) nam također govori da oni koji su poučeni trebaju dijeliti s onima koji poučavaju.

Galatim (Galaćanima) 6:6-9

6 Tko je poučen riječi, neka sudjeluje u svim dobrima s onim koji poučava.

7 Nemojte se zavaravati, Elohim se ne ruga; jer što čovjek sije, to će i požnjeti.

8 Jer tko sije u tijelo, od tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, od Duha će žeti život vječni.

9 I nemojmo se umoriti čineći dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti ako ne klonemo duhom.

Ako vjerujete u ove stvari, možete pronaći načine za partnerstvo s nama na web stranici Nazarene Israel: nazareneisrael.org

Također možete donirati putem PayPal-a, na: servants@nazareneisrael.org

Sav novac bit će pažljivo i s molitvom upotrijebljen za ispunjenje Velikog naloga i za vraćanje izvorne vjere iz prvog stoljeća u zemlju Izraela i diljem svijeta.

Neka vas Jahve uvelike blagoslovi što ste mudri i što ste nam pomogli uspostaviti kraljevstvo Njegovog Sina.

Zavjetni odnosi

Zbirka studija o tome kako odstupiti od zapovijedi da volimo svog Stvoritelja i svoje bližnje kao same sebe:

- *Zamislite sebe kao princa*
- *Srce mudrosti*
- *Jeste li slomljeni?*
- *Ne gasite Duha*
- *Rodne uloge u Kraljevstvu*
- *Apstinencija, celibat i nazireji*
- *Poliginija, konkubine i kraljevstvo*
- *Jahvino srce u braku*
- *O Oprostu*
- *Lashon Hara: Zli jezik*
- *Proces Mateja 18*
- *Preljub i Matej 18*

Za više informacija posjetite nazareneisrael.org

